

สุขภาพดี
คู่มือครู

Y.1-3

ชั้นประถม

ดำเนินชีวิตใหม่

ดำเนินชีวิตใหม่

สารบัญ

ชี้แนะก่อนสอน	4
บทที่ 1 เข้าใจชีวิตใหม่	5
บทที่ 2 วิธีแสวงหาน้ำพระทัย	10
บทที่ 3 ใครครอบครองชีวิตเรา?	15
บทที่ 4 ปรับปรุงใหม่	19
บทที่ 5 ยอมอยู่ใต้สิทธิอำนาจ	24
บทที่ 6 พิสูจน์ความจริง	29
บทที่ 7 ยกโทษ 490 ครั้ง	33
บทที่ 8 ทำบาปนิดหน่อยก็ไม่ได้	38
บทที่ 9 ฉันเป็นหินสะดุดหรือ?	43
บทที่ 10 ชีวิตที่มีชัยชนะ	48
บทที่ 11 เพื่อน	53
บทที่ 12 ขอขอบคุณพระเจ้า	58
บทที่ 13 นักกีฬาเหรียญทอง	62

คำนำ

อาจารย์เปาโลเขียนจดหมายถึงชาวโครินธ์ว่า **“เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าก็ล่องไป นี่แน่ะ กลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น”** (2โครินธ์ 5:17) ทุกสิ่งจะกลายเป็นสิ่งใหม่ เมื่อเรายอมรับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด การดำเนินชีวิตจะเริ่มพัฒนาขึ้นใหม่ วยรุ่นผ่านการเปลี่ยนแปลงหลายอย่างในชีวิต ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่พวกเขาจะได้รับการฝึกฝนแบบอย่างของชีวิตคริสเตียน ในช่วงเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อนี้ ข้อมูลทางด้านสถิติได้แสดงให้เห็นว่า คริสเตียนส่วนใหญ่ได้รับความรอดในช่วงแรกๆ นั้น นั่นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนของเราจะรับการสร้างรากฐานของชีวิตใหม่ในพระคริสต์

“การเป็นคนใหม่ในพระคริสต์มีความหมายอย่างไร?” “ฉันจะค้นพบน้ำพระทัยของพระเจ้าในชีวิตได้อย่างไร?” “ชีวิตของฉันจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง เมื่อฉันมาเป็นคริสเตียน?” คำถามเช่นนี้จำเป็นที่จะต้องได้รับคำตอบ ก่อนที่ชีวิตคริสเตียนจะเริ่มมีความหมาย และนำตื่นเต้นสำหรับเยาวชน บทเรียนชุดนี้จะเน้นการอธิษฐาน การอ่านพระคัมภีร์ การยอมต่อผู้มีอำนาจ การอภัย และหัวข้ออื่นๆ ที่เป็นประโยชน์สำหรับวัยนี้

ชีวิตคริสเตียนมีความหมายมากกว่าการเพียงแต่ไปคริสตจักร ร้องเพลงสัก 2-3 เพลง ประชุมอนุชน ฟังเทศนา และใช้เวลาสัก 5 นาทีในแต่ละวันเพื่อเฝ้าเดี่ยว ช่วงนี้เป็นโอกาสดีสำหรับครูที่จะแสดงให้เห็นการดำเนินชีวิตใหม่โดยมิใช่สอนแต่อย่างเดียว จงอธิษฐานขอการทรงนำจากพระเจ้าในการสอน ใช้เวลาในการเตรียมจิตใจ และความคิดของเราสำหรับแต่ละอาทิตย์ ให้ชีวิตของครูเป็นตัวอย่งในการดำเนินชีวิตที่มีพระเจ้าอยู่ด้วย

ขณะที่เตรียมบทเรียนแต่ละบท ให้ครูได้คิดถึงเป้าหมายของตนเอง โดยใช้พื้นฐานจากความรู้ของครูและความต้องการของผู้เรียนในชั้นเป็นหลัก ศึกษาข้อพระคัมภีร์อันเป็นกุญแจสำคัญของแต่ละบทและเลือกดูว่ากิจกรรมใดน่าใช้สำหรับผู้เรียน การเตรียมตัวอย่างดีจะช่วยให้การเรียนในชั้นเป็นการค้นพบความจริงของชีวิต มิใช่เป็นการฟังหลักคำสอนทางศาสนาอันน่าเบื่อ

ขอพระเจ้าอวยพรครูทุกท่านขณะที่เตรียมบทเรียนเหล่านี้ด้วยตนเอง และขอพระเจ้าประทานความสามารถให้แก่ท่านที่จะช่วยเยาวชนได้เข้าใจการดำเนินชีวิตคริสเตียนอย่างแท้จริง

#####

ชี้แนะก่อนสอน

ในฐานะที่เป็นครูของเยาวชน เรามีความรับผิดชอบอันใหญ่หลวง เพราะหน้าที่ของเราไม่เพียงแต่สอนพระ
วณะของพระเจ้าเท่านั้น แต่งานสำคัญคือ การช่วยให้ผู้เรียนได้นำเอาความจริงเหล่านี้ไปปฏิบัติในชีวิตของพวกเขา
หนังสือคู่มือครูนี้ได้จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้ครูทำงานดังกล่าวสำเร็จด้วยดี
บทเรียนแต่ละบทแบ่งออกเป็น 4 ส่วนด้วยกันคือ

1. **แผนของบทเรียน** ส่วนนี้ให้รายละเอียดที่สำคัญเกี่ยวกับบทเรียนทั้งหมดโดยมี

- เป้าหมายของบทเรียน
- ชื่อพระคัมภีร์ เป็นกุญแจสำคัญของบทเรียน
- ชื่อคอรำ

2. **เริ่มต้นบทเรียน** บางครั้งการเรียนพระคัมภีร์ในวันอาทิตย์เป็นสิ่งที่เด็กไม่ใส่ใจมากนัก ถึงแม้ว่าเขาเข้ามา
ในชั้นเรียนแต่ความคิดยังคงอยู่กับสิ่งที่เกิดขึ้นที่บ้าน หรือโรงเรียน ไม่ได้คิดถึงสิ่งที่เขาจะเรียนจากพระคัมภีร์เลย
เป้าหมายสำคัญของส่วนนี้คือ เพื่อครูจะได้ดึงความสนใจของผู้เรียนและนำความคิดของเขาเข้ามาสู่บทเรียน

3. **ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์** เมื่อครูได้ความสนใจของผู้เรียนแล้ว เขาก็พร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆจาก
พระคัมภีร์ ส่วนนี้เป็นส่วนหลักของบทเรียนทั้งบท ได้บรรจุเนื้อหาที่จำเป็นต่อการสอนในครั้งหนึ่งๆไว้ทั้งหมด

4. **ดำเนินชีวิตในความจริง** ถึงขั้นนี้ผู้เรียนก็รู้แล้วว่าพระคัมภีร์ได้กล่าวว่าจะอะไรบ้าง เขาจำเป็นต้องเรียนรู้
ว่าพระคัมภีร์มีประโยชน์ในการดำเนินชีวิตของเขาอย่างไร ถ้าเขาไม่เรียนรู้ว่าพระคัมภีร์สำคัญกับเขาอย่างไรแล้ว
เขาก็จะลืมบทเรียนทันทีเมื่อเขาออกจากห้อง ฉะนั้นส่วนนี้จะ...

ก. ช่วยให้ผู้เรียนได้รวบรวมหลักคำสอนและความจริงจากบทเรียน

ข. นำพวกเขาให้ตัดสินใจที่จะนำความจริงเหล่านั้นมาใช้ในชีวิตประจำวัน

นอกจากนี้ เราได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ครูไม่จำเป็นต้องใช้ทุกกิจกรรมที่เสนอในบทเรียน แต่
สามารถเลือกที่จะใช้กิจกรรมใดให้เหมาะสมกับชั้นเรียนของแต่ละคน

หนังสือคู่มือนี้มิใช่คู่มือทางเทคนิคที่ครูจะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด แต่ขอให้ครูได้ดัดแปลง เลือกใช้
สิ่งที่เหมาะสมกับความต้องการฝ่ายวิญญาณของผู้เรียนซึ่งวิธีนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด

#####

บทที่ 1 เข้าใจชีวิตใหม่

เป้าหมายของบทเรียน : เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้ความหมายของการเป็นคนใหม่ในพระคริสต์ และให้ผู้เรียนดำเนินชีวิตเป็นคนใหม่ในพระคริสต์ทุกวัน

ข้อพระคัมภีร์ : 1 โครินธ์ 10:13 2 โครินธ์ 5:17 กาลาเทีย 2:20, 5:16-25 โครินธ์ 3:1-17 1 ยอห์น 1:7-9

ข้อควรจำ : “เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดเก่าๆก็ล่วงไป นี่แน่ะ กลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น” (2 โครินธ์ 5:17)

เริ่มต้นบทเรียน

ในแต่ละวันเราได้สังเกตเห็นอะไรบ้างไหม? ถ้าสังเกตเห็นจะเห็นการก่อสร้าง เราจะเห็นว่ามียอดบ้านช่องใหม่ๆ สวยๆ ขึ้นมาตั้งตระหง่านอยู่ทั่วไป บางคนอยากจะทุบบ้านเก่าแล้วสร้างใหม่ หรือ มีรถเก๋าก็อยากจะได้อีกคันใหม่มาใช้บ้าง หรือมีเสื้อผ้าชุดที่ใส่มานานแล้ว ก็อยากจะเปลี่ยนใหม่บ้าง นี่คือสภาพจิตใจของมนุษย์

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

1. รับการสร้างใหม่

(2 โครินธ์ 5:17)

ถ้าคนหนึ่งคนใดไม่มีการเปลี่ยนแปลงในชีวิตเลย ก็ถือว่าเขาเป็นคนที่ตายแล้ว ฝ่ายวิญญาณก็เช่นกัน จะต้องมี การเปลี่ยนแปลงและเจริญเติบโต (อ่าน 2 โครินธ์ 5:17)

พระคัมภีร์เรียกคนที่รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ว่า “คนที่ถูกสร้างใหม่” เมื่อคนใดคนหนึ่งได้รับความรอด เขาจะมีประสบการณ์แห่งการเริ่มต้นใหม่ คือ การบังเกิดใหม่ เป็นการเริ่มต้นชีวิตที่สดใส

เราเคยหวังใหม่ว่าจะเริ่มต้นชีวิตใหม่ทั้งหมด? เราจะรับการเปลี่ยนแปลงใหม่ได้ทั้งความคิด ทัศนคติ และพฤติกรรม บางครั้งเราเกิดอารมณ์เสียกับบางสิ่งที่เราคิดว่าเพื่อนได้ทำลงไป แต่ภายหลังก็พบว่า เขาไม่ได้ทำเช่นนั้น หรือเราอาจจะขึ้นไปต่อหน้าที่ประชุม เพื่อร้องเพลงหรือพูดแต่ก็กลับพูดอะไรไม่ออก เราอาจเผชิญกับบางสิ่งบางอย่างที่ทำให้เราไม่สบายใจเมื่อคิดถึงมัน และเราหวังว่าเราจะลืมสิ่งเหล่านี้ให้หมดสิ้น

อย่างไรก็ตามความไม่สบายใจ หรือสถานการณ์ที่ยากลำบากนั้นไม่ใช่ปัญหาสำคัญที่เราต้องเผชิญ สิ่งสำคัญที่เราต้องเผชิญอย่างแท้จริงคือ เราทุกคนเป็นคนบาป แต่เราไม่จำเป็นที่จะต้องมีชีวิตอยู่ในความบาปตลอดไป พระเจ้าทรงสามารถอภัยบาปได้หมดสิ้น พระองค์ทรงเห็นความผิดที่เราได้กระทำและทรงรู้เมื่อเราไม่เชื่อฟังพระองค์ แต่พระองค์ก็ยังทรงรักเรามากพอที่จะให้เรามีกำลังเริ่มต้นใหม่ที่ดีที่สุด มีโอกาสที่จะรู้สึกเหมือนอดีตที่เลวร้ายไม่ได้เกิดขึ้นเลย เราจะกลายเป็นคนใหม่ที่สมบูรณ์แบบหลังจากที่เราสารภาพความผิดบาป และยอมรับการอภัยบาปจากพระเจ้า

2. ทิศทางใหม่

(กาลาเทีย 2:20, 5:16-25)

จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อเราได้รับการอภัยบาป? ถ้าเรายังคงดำเนินชีวิตเหมือนเดิมต่อไปก็จะมีอะไรเปลี่ยนแปลง ถ้าเราไม่ระวังเราก็จะทำบาปเสมอ มีความรู้สึกแย่งลง ต้องทูลขอการอภัยบาปจากพระเจ้าและมีการเริ่มต้นใหม่อยู่อย่างนี้เรื่อยไป จริงอยู่พระเจ้าทรงอภัยบาปให้เราเมื่อเราทูลขอ แต่...เราควรดำเนินชีวิตอย่างไรล่ะ? ชีวิตแบบนี้ลงๆ ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง จะยังคงดำเนินต่อไปถ้าเรายังพึ่งตัวเอง แต่พระเจ้าจะทรงดูแลชีวิตของเราหลังจากทรงอภัยบาปแก่เราแล้ว

“ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า ชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยศรัทธาในพระบุตรของพระเจ้าผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า” (กาลาเทีย 2:20)

พระเจ้าทรงทราบว่ามีได้เป็นคนดีพร้อมสมบูรณ์ พระคริสต์เท่านั้นที่ทรงดีพร้อม และถ้าเราดำเนินรับพระเยซูคริสต์เข้ามาอยู่ในใจของเรา เราก็จะเป็นคนใหม่

หลังจากที่เราต้อนรับพระเยซูเข้ามาในใจแล้ว ยอมให้พระองค์เป็นผู้นำในชีวิตของเราเวลานี้ เราไม่ได้เดินคนเดียวแต่มีพระเยซูอยู่กับเราด้วย ก้าวต่อไปก็คือ ตรวจสอบดูทางที่เราจะเดินไปเพื่อจะรู้ว่าเราต้องเผชิญกับอะไรบ้างตามทางนั้น และเราต้องทำอะไร พระคัมภีร์มีคำแนะนำไม่เพียงแต่ว่าเราควรดำเนินชีวิตอย่างไร แต่ได้เปรียบเทียบให้เราเห็นด้วยว่าชีวิตของเราจะเป็นอย่างไร ถ้าเราไม่มอบชีวิตแด่พระเจ้า (กาลาเทีย 5:16-25) บางทีเราคิดว่า การมีผลแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ แต่จงจำไว้ว่าเราไม่สามารถมีผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทั้งหมดในเวลาเดียวกัน แต่เราจะต้องก้าวเดินไปที่ละก้าวกับพระเจ้า และจะปรากฏออกมาเมื่อพบกับสถานการณ์ต่างๆ

อภิปราย

อ่านกาลาเทีย 5:16-25 แบ่งกลุ่มเป็น 3-4 กลุ่มให้แต่ละกลุ่มเขียนว่า “คนเก่า” “คนใหม่” เป็นอย่างไร? แตกต่างกันอย่างไรบ้าง? จากนั้นส่งตัวแทนของกลุ่มแบ่งปันให้กลุ่มอื่นฟัง

พระคริสต์เท่านั้นที่ทรงดีพร้อม ถ้าเราจะดำเนินชีวิตในพระวิญญาณ เราจะต้องติดต่อกับพระคริสต์เสมอ นั่นหมายความว่า เราจะต้องรักษาชีวิตแห่งการอธิษฐานให้ต่อเนื่องและกระตือรือร้นเสมอ ไม่มีความสัมพันธ์ใดจะยั่งยืนถ้าความสัมพันธ์ไม่มีการพูดคุยต่อกันและกัน การอธิษฐานเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้เราดำเนินชีวิตในพระวิญญาณได้

อีกทางหนึ่งที่จะช่วยเราในการดำเนินชีวิตในพระวิญญาณ คือ การอ่านพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งเป็นการติดต่อกับพระเจ้าทางลายลักษณ์อักษร พระเจ้าทรงทราบความจำเป็นของเราแต่ละคน พระวจนะของพระองค์มีทุกอย่างที่เราต้องการสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวันของเรากับพระคริสต์

3. วิถีชีวิตใหม่

(โคโลสี 3:1-17, 23,24)

การรู้ว่าชีวิตของเราจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิตอย่างเดียวไม่เพียงพอ เราจะต้องดำเนินชีวิตใหม่นั้นต่อไปอย่างจริงจัง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจะต้องเป็นการถาวรโดยที่เราจะต้องเข้าใจวิถีทางของเราอย่างชัดเจน

ในการดำเนินชีวิตกับพระคริสต์นั้นท่าทีและการกระทำของเราเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะเราจะต้องสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าในโลกนี้ ถ้าเราต้องการที่จะอยู่กับพระองค์ในแผ่นดินสวรรค์

ประเมินตนเอง

ให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเองในการดำเนินชีวิตใหม่ โดยให้คะแนนดังนี้

- 1) เสมอ
- 2) ทำบ่อยแต่ไม่สม่ำเสมอ
- 3) บางครั้ง
- 4) เกือบไม่เคย
- 5) ไม่เคยเลย

เขียน ก-จ บนกระดานดำ

- ก. เป็นห่วงคนที่เรารู้ว่ามีปัญหา
- ข. ชอบช่วยคนที่กำลังตกอยู่ในความลำบาก
- ค. ให้คนอื่นทำตามใจของเขาดีกว่ามัวห่มเถียงกัน
- ง. อภัยให้กับคนที่เขาทำให้เราเจ็บปวด
- จ. ชอบพูดเรื่องพระเยซูมากกว่ารายการโทรทัศน์ตอนกลางคืน

ถ้าเราต้องการดำเนินชีวิตในปัจจุบันให้ดีขึ้น และถูกต้องในการมุ่งไปยังความหวังข้างหน้าต้องมีความสมดุลง่ายๆ ไม่ใช่สิ่งที่ยากเลย

ถ้าเราเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตคริสเตียนกับขนมข้าวต้ม เช่น ใส่น้ำซึ่งเป็นกัลวย คือ พระวจนะของพระเจ้า ข้าวเหนียวซึ่งเป็นส่วนภายนอกคือความรัก ใส่มะพร้าวและน้ำตาล คือ สันติสุข ทำให้รสของขนมนี้อร่อย นำรับประทาน การที่ชีวิตของเรามีพระวจนะ ความรัก และสันติสุขจะช่วยให้เราควบคุมตนเองได้ดี ทั้งในท่าทีและการกระทำของเรา

โคโลสี 3:1-17 สิ่งที่อาจารย์เปาโลพูดถึง เราสามารถพบในหน้าหนังสือพิมพ์ทุกวันนี้ ไม่ว่าจะเป็นราคา ตัณหา ความโกรธ คำพูดหยาบคาย โกหก และอคติ สิ่งที่คุณในสังคมไม่คุ้นเคยนัก คือ ความกรุณาปราณี ความ ถ่อมใจ การยกโทษ และความดีพร้อม

ถ้าบทความเกี่ยวกับชีวิตของเราไปปรากฏอยู่บนหน้าหนังสือพิมพ์ บทความนั้นจะออกมาในแง่ลบไหม? คุณภาพของชีวิตที่ปรากฏในนั้นเป็นคนเก่า หรือคนใหม่ อาจารย์เปาโลกล่าวว่า เราได้รับการทรงเรียกให้เป็นคน ใหม่ และให้เราช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ชีวิตของเราจะเหมือนพระคริสต์ ทุกสิ่งที่เรากระทำควรกระทำเพื่อพระ คริสต์ (โคโลสี 3:23-24)

4. ไม่จำเป็นต้องพลาดพลังอีก

(1โครินธ์ 10:13 1ยอห์น 1:7-9)

ในช่วงชีวิตของเรา เราจะเจริญขึ้นและเรียนรู้มากขึ้น พระเจ้าได้ทรงวางแผนไว้ให้เป็นเช่นนั้น พระองค์ทรง ทราบว่า เรามีได้เป็นคนดีพร้อม ดังนั้นพระองค์จึงทรงช่วยเราโดยพระองค์เอง และโดยคริสเตียนคนอื่นซึ่งดำเนิน ไปกับพระเจ้ารอบๆตัวเรา

อะไรเป็นการทดลองที่หนักที่สุดสำหรับเรา? มันอาจเป็นบางสิ่งที่หนักเกินไปซึ่งเราจะต่อต้านได้ เรารู้ว่าสิ่ง นั้นผิด แต่มันก็คอยแทรกเข้ามาในสมองของเรา พระเจ้าทรงรู้จักการทดลองนั้น และพระองค์ทรงมีแผนที่จะช่วยให้ เราต่อต้านสิ่งนั้นได้ (อ่าน 1โครินธ์ 10:13)

เป็นการโง่งมที่จะกล่าวว่า เราสามารถไปสวรรค์ได้ด้วยตัวของเราเอง ประการแรก เราทุกคนเป็นคนบาป เรา ต้องเริ่มต้นจากการสารภาพบาปของเรา และขอการอภัยโทษจากพระคริสต์ ยิ่งกว่านั้นหลังจากเราได้รับการอภัย โทษแล้ว เราต้องมีความสัมพันธ์กับผู้เชื่อคนอื่นๆ พวกเขาจะช่วยให้เราดำเนินชีวิตตามแบบที่พระเจ้าทรงวาง ไว้ได้

นักแสดง

ให้ผู้เรียน 2 คนออกมาแสดงหน้าชั้น โดยคนหนึ่งแสดงเป็น “การทดลอง” อีกคนหนึ่งเป็น “คริสเตียน” คนที่เป็นการ ทดลองพยายามจะผลักดันที่เป็นคริสเตียนอยู่เสมอ ซึ่งหมายถึง การทดลองที่พยายามนำเราออกไปสู่ทางที่ผิด ให้ อีก 3-4 คนมาเป็นเพื่อนคริสเตียนคอยช่วยคริสเตียนคนแรกที่รับการทดลองบ่อยๆ เป็นการแสดงให้เห็นว่าการมี เพื่อนคริสเตียนจะช่วยให้คนหนึ่งๆเอาชนะการทดลองได้

พระเจ้าทรงเตรียมการช่วยเหลือสองประการในการที่เราจะกลายเป็น “คนใหม่”

ประการแรก คือ กำลั้งจากภายนอก นั่นคือ มีคนอื่น ๆ คอยช่วยเราตลอดทาง

ประการที่สอง คือ กำลั้งภายในที่พระคริสต์ประทาน พระองค์ทรงทำกับเราในลักษณะตัวต่อตัว เพื่อช่วย ให้เรามีชีวิตอย่างที่พระองค์พอพระทัย

(อ่าน 1ยอห์น 1:7-9 ออกเสียงดังในชั้นเรียน) พระวจนะตอนนี้ชี้ให้เราเห็นว่า เราเป็นคนบาป จำเป็นต้องเผชิญกับพระคริสต์ในการเดินนั้น เราต้องมีความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ที่มีเป้าหมายเดียวกัน และพระคริสต์ทรงชำระเรา กระทำให้เราเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่

ดำเนินชีวิตในความจริง

มันเป็นสิ่งที่น่าฟังมาก ที่เราจะกล่าวว่าเราสามารถเริ่มต้นใหม่ สามารถเป็นคนดีพร้อม และประสบความสำเร็จ แต่จริงๆ แล้วมันไม่ง่ายเช่นนั้น เมื่อเราเดินออกจากห้องเรียนในวันนี้ บางทีเราต้องเผชิญกับความจริงต่างๆ คือ ความกลัว ความขัดแย้ง และการทดลอง เราจะใช้ชีวิตอย่างที่พระเจ้าพอพระทัยได้อย่างไร? ต่อไปนี้เป็นข้อควรระลึก 3 ประการ

1) เราต้องเตือนตัวเองเสมอว่า พระเจ้าทรงอภัยบาปให้แก่เราแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดำเนินไปกับเรา พระเจ้าทรงมีหนทางที่จะช่วยให้เราชนะการทดลอง เราจะสามารถเผชิญกับทุกสิ่งได้ ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า

2) อวยอมนิรันดร์แก่ควบคุมชีวิตของเรา จงวางใจในพระเจ้าด้วยการอธิษฐาน ศึกษาพระวจนะและสามัคคีธรรมกับผู้อื่น “คนใหม่” ในตัวเรามีได้ อยู่ได้ บาปและความปรารถนาของบาป เรามีเสรีที่จะดำเนินชีวิตบริสุทธิ์ซึ่งได้รับการชำระแล้ว และมีเป้าหมายที่ถูกต้อง

3) สรรเสริญพระเจ้าที่พระองค์ทรงช่วยเราให้รอด และยังทรงทำพระราชกิจของพระองค์ทุกวัน

การเจริญเติบโตของคริสเตียนมิได้เป็นไปโดยอัตโนมัติ เราจะต้องฝึกฝนกระทำด้วยเพื่อให้ตัวเองเจริญขึ้น บางทีเราอาจจะไม่เคยเป็น “คนที่ถูกสร้างใหม่” ให้เราได้ถวายเป็นใจแต่พระเยซูคริสต์และเริ่มต้นชีวิตใหม่เสียวันนี้

บทที่ 2 วิธีแสวงหาน้ำพระทัย

เป้าหมายของบทเรียน : เพื่อช่วยให้ผู้เรียนรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้า ให้ผู้เรียนแสวงหาน้ำพระทัยของพระองค์ และดำเนินชีวิตอยู่ในพระทัยของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์ : สดุดี 40:8,143:10 มัทธีว 6:10,12:50 ยอห์น 7:17 โรม 12:2 เอเฟซัส 6:6 ยากอบ 4:14-15

ข้อควรจำ : ขอทรงสอนให้ข้าพระองค์ทำตามพระทัยของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระวิญญูณประเสริฐของพระองค์ทรงนำข้าพระองค์ไปตามวิถีราบ (สดุดี 143:10)

เริ่มต้นบทเรียน

ปิดตาคนหนึ่งและให้อีกคนหนึ่งเป็นผู้นำทาง ผู้นำทางจะช่วยคนที่ถูกปิดตาให้เดินไปรอบๆสิ่งกีดขวางหลายๆอันในห้องโดยเพียงแต่ใช้คำพูดแนะนำทางเท่านั้น ให้อธิบปรายกันว่ามีความแตกต่างอย่างไรระหว่างการมีผู้นำทางโดยจูงมือไปกับการที่คนๆนั้นจะมองเห็นเอง แม้ว่าจะเป็เพียงสลัวๆ

เกมนี้เพื่อแสดงว่าจำเป็นอย่างไรที่เราจะต้องมีพระวิญญูณนำทางเราและมีพระวจนะของพระเจ้าในใจของเรา เพื่อส่องสว่างทางเดิน

บางครั้งเมื่อเรากำลังดิ้นรนหาทาง เรายู้สึกเหมือนอยู่ในถ้ำ เราหาทางออกไม่ได้ พระเจ้าประทานแสงสว่างให้แก่เราโดยทางพระบุตรของพระองค์คือพระเยซู (อ่าน ยอห์น 8:12) แต่แม้ว่าพระเจ้าส่งพระเยซูมาช่วย ถ้าเราไม่ต้อนรับพระองค์และทำตามคำสอนของพระองค์ พระองค์ก็ช่วยอะไรไม่ได้

คำถาม...เราจะแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าได้อย่างไร?

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

1. จำเป็นต้องรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้า

(สดุดี 40:8,143:10)

บ่อยครั้งที่คริสเตียนู้สึกว่าเป็นการยากที่จะรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้า เขาอ่อนวอนขอ น้ำพระทัย แต่กระทำราวกับว่าน้ำพระทัยของพระองค์นั้นเป็นสิ่งที่ลึกลับซึ่งพระเจ้าทรงทราบแต่ผู้เดียว ถ้าเราอยากทำตัวให้เป็นที่พอพระทัยของพระองค์จริงๆแล้ว เราไม่ต้องกลัวว่าเราจะไม่ทราบน้ำพระทัย เพราะน้ำพระทัยของพระองค์นั้นไม่เป็สิ่งที่ลึกลับเลย

การกระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าควรจะเป็นสิ่งที่แสนธรรมดาในการดำเนินชีวิตคริสเตียน ถึงแม้ว่าบางครั้งการแสวงหาน้ำพระทัยจะต้องมีการอธิษฐาน อดอาหาร แต่โดยปกติแล้วการรู้น้ำพระทัยเป็นผลมาจากการที่เรามีความสัมพันธ์สนิทกับพระองค์

การที่เรารักพระเจ้านั้นก่อให้เกิดใจปรารถนาที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ ดังเช่นเราทำตามใจพ่อแม่ของเรา เพราะเรารักท่าน

เราจะต้องมีชีวิตอยู่ใกล้ชิดพระองค์ เพื่อเราจะคุ้นเคยกับพระวจนะและรู้ว่าพระองค์ทรงมุ่งหวังอะไรจากเรา การอ่านพระคัมภีร์เป็นกุญแจสำคัญของการรู้จักน้ำพระทัย ถ้าเราทำตามคำแนะนำของพระองค์ในพระคัมภีร์ เราก็แน่ใจได้ว่าเรากำลังทำตามน้ำพระทัย

เราเคยเฝ้าดูคนที่กำลังอยู่ในความรัก และต้องจากคนที่เขารักบ้างไหม? จดหมายทุกฉบับจากคนรักมีค่าเหลือเกิน เขาจะอ่านแล้วอ่านอีก จดหมายเหล่านั้นแสดงให้เขารู้ว่าความรักของเขารู้สึก ปรารถนา และมุ่งหวังอะไร

พระคัมภีร์ก็เช่นเดียวกัน พระวจนะของพระองค์มีค่ามากสำหรับเรา เราจะตีค่าพระวจนะสูง จะอ่านแล้วอ่านอีก กษัตริย์ดาวิดเป็นตัวอย่งที่ดีของการรักพระเจ้าและพระวจนะของพระองค์ (อ่านสดุดี 40:8)

ค้นหาค้นพระคัมภีร์

ขอให้อ่านหรือนำข้อพระคัมภีร์ที่เขาชอบมาอ่านหน้าชั้น ขอให้เขาอธิบายว่าเหตุใดจึงเห็นว่าข้อนี้จึงพิเศษสำหรับเขา

ส่วนหนึ่งของน้ำพระทัยของพระเจ้า คือ การทำตามสิ่งที่พระองค์ได้ตรัสแล้ว แน่ใจที่พระองค์ไม่ได้บอกเราว่า เราควรจะมีชีวิตอยู่อย่างไร หรือภาษาอื่นใด และพระคัมภีร์ก็ไม่ได้บอกเราว่าเราควรมีเพื่อนแบบไหน แต่บอกเราว่าเราควรมีชีวิตอยู่อย่างไร ขณะที่เรามีชีวิตแต่ละวันเพื่อพระองค์ และได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณของพระองค์ พระองค์จะช่วยเราตัดสินใจสิ่งที่ถูกต้อง

สิ่งสำคัญก็คือ การที่เราต้องการทำสิ่งที่จะทำให้เรามีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับพระเจ้า ในฐานะที่เป็นคริสเตียน เราจำเป็นต้องใช้ชีวิตของเราเดินไปตามทางที่พระองค์ทรงนำ กษัตริย์ดาวิดก็มีความคิดเช่นเดียวกัน (อ่านสดุดี 143:10)

2. ทูลขอน้ำพระทัยพระเจ้า

(มัทธิว 6:10 ยากอบ 4:14-15)

เมื่อใดที่เราตัดสินใจว่าต้องการแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเรา ก้าวต่อมาก็คือ **ทูลขอเพื่อจะได้รู้** เป็นที่แน่ชัดอยู่แล้วว่า ถ้าเราต้องการสิ่งใดเราก็จะขอ แต่บ่อยครั้งเรารู้สึกว่าพระเจ้าควรจะให้เรารู้ความต้องการที่จะติดตามพระองค์ หรือบางทีเราคิดว่า เราควรพยายามด้วยตัวของเราเอง ที่จะทำตามน้ำพระทัยของ

พระเจ้า บ่อยครั้งที่เราหันไปหาพระองค์เพื่อขอความช่วยเหลือเป็นคำตบสุดท้าย แทนที่จะคิดถึงพระเจ้าก่อน และทูลถามพระองค์ที่จะแสดงให้เราเห็นว่าน้ำพระทัยของพระองค์

พระเยซูคริสต์เป็นแบบอย่างที่ดีแก่เราเสมอในการมีสัมพันธภาพที่ดีกับพระเจ้า นี่เป็นเหตุผลที่สาวกขอให้พระองค์บอกวิธีอธิษฐาน สิ่งที่ได้ดูให้ดีกว่า คำอธิษฐานที่พระเยซูสอนสาวกนั้นรวมถึงการขอให้ น้ำพระทัยของพระเจ้าสำเร็จ

“ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไร ขอให้เป็นอย่างนั้นในแผ่นดินโลก” (มัทธิว 6:10) ประโยคนี้มีความหมาย 2 ประการเกี่ยวกับน้ำพระทัยของพระเจ้า

- 1) เราควรอธิษฐานสำหรับสิ่งนี้เสมอ
- 2) เราควรปรนนิบัติพระองค์อย่างรวดเร็ว และเต็มใจเช่นเดียวกับที่ทูตสวรรค์กระทำในสวรรค์

สิ่งอื่นที่เราควรจดจำคือ น้ำพระทัยของพระเจ้าอาจไม่เป็นที่พอใจเรา พระองค์อาจอนุญาตให้เราผ่านสถานการณ์ที่เราคิดว่าไม่ยุติธรรม อาจารย์เปาโลเรียนรู้ว่า บางครั้งเขาต้องทำสิ่งที่ยาก (อ่านกิจการ 21:10-14) แม้ว่าเปาโลรู้ว่าจะต้องถูกจับ ท่านก็ตัดสินใจทำสิ่งที่พระองค์ปรารถนา

สิ่งสำคัญที่เราต้องจดจำก็คือ พระเจ้ารู้ทุกอย่าง พระองค์สามารถไปไกลกว่าเหตุการณ์ที่กำลังทำให้เราเดือดร้อนในปัจจุบัน ถ้าเรายอมรับว่าพระองค์ทรงสัตย์พัญญูเราก็ต้องยอมรับว่าเราเป็นเพียงส่วนเล็กๆของสิ่งที่ใหญ่มาก ในขณะที่เดียวกันพระเจื่อก็ทรงเอาใจใส่ พระองค์ส่งพระบุตรและประทานพระวจนะเพื่อสำแดงความรักของพระองค์ เราจะต้องสนองตอบต่อพระองค์โดยไว้วางใจและอุทิศเพื่อพระองค์อย่างสิ้นเชิง (อ่านยากอบ 4:14-15 ด้วยกัน)

3. กระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะรู้น้ำพระทัยของพระองค์

(มัทธิว 12:50 ยอห์น 7:17 โรม 12:2 เอเฟซัส 6:6)

เรารู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้าได้อย่างไร เรารู้ว่าจะทำให้พ่อแม่พอใจได้อย่างไร เพราะเรารักท่านและอยากอยู่ใกล้ชิดท่าน ในฐานะบุตรของพระเจ้า เรามีสิทธิที่จะมีชีวิตใกล้ชิดพระองค์ทุกวัน เราเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวพระองค์ (อ่านมัทธิว 12:50)

พระเจ้าไม่สามารถนำทางผู้ที่อยู่เฉยๆได้ แต่เมื่อเราได้กระทำให้สิ่งใดเพื่อพระเจ้าเราจึงจะรับการนำของพระองค์ได้ การหันหลังเสีย พวงมาลัยรถยนต์ หรือแฮนด์รถจักรยานยนต์ จะเกิดประโยชน์ต่อเมื่อสิ่งเหล่านี้เคลื่อนที่ไป

เมื่อเราทำตามคำแนะนำของพระเจ้า เรากำลังมีชีวิตอยู่ตามน้ำพระทัยของพระองค์ แม้แต่พระเยซูก็ได้ตรัสว่า การกระทำและคำสอนของพระองค์ได้รับการตัดสินตามสิ่งที่พระเจ้าได้เปิดเผยเกี่ยวกับพระองค์เอง (อ่าน ยอห์น 7:17) ยิ่งเราทำตามน้ำพระทัยพระเจ้ามากเพียงไร เราก็จะรู้จักพระองค์มากขึ้นและเป็นการง่ายที่จะรู้น้ำพระทัยของพระองค์ที่มีต่อเรา

การทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าเป็นผลมาจากการเป็นคนใหม่ในพระคริสต์ มีการเปลี่ยนแปลงภายใน จากเมื่อก่อนมีตนเองเป็นศูนย์กลาง เดียวนี้มีพระเจ้าเป็นจุดศูนย์กลาง

“อย่าประพฤติตามอย่างคนในยุคนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบน้ำพระทัยของพระเจ้า จะได้ว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัย และอะไรดียอดเยี่ยม” (โรม 12:2)

เราเห็นใหม่ว่า น้ำพระทัยของพระเจ้านั้นดี เป็นที่ยอมรับและสมบูรณ์ทุกประการ แต่เราจะไม่มัวรู้สิ่งนี้ และมีชีวิตโดยน้ำพระทัย ถ้าเราไม่ละทิ้งวิถีชีวิตและมาตรฐานของโลกไว้เบื้องหลัง เราจำเป็นต้องให้พระเจ้าชำระจิตใจของเราแล้วจุดมุ่งหมายในชีวิตของเราก็จะถูกตั้งด้วย เราจะกระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้ามิใช่แต่จะให้ผู้อื่นเห็นว่าดีเท่านั้น แต่เพื่อให้พระองค์พอพระทัย ชีวิตของเราจะอุทิศในการปรนนิบัติพระคริสต์ (อ่าน เอเฟซัส 6:6) การทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า คือ การทำทุกสิ่งราวกับว่าเรากำลังทำเพื่อพระเยซูคริสต์เท่านั้น

อธิษฐานตามพระคัมภีร์

อ่านสดุดี 34:1-4 พร้อมกันให้อธิษฐานตามแต่ละบรรทัดขอให้พระเจ้าทรงช่วยในการที่จะมีชีวิตตามแบบอย่างของพระโยคเหล่านั้น

ดำเนินชีวิตในความจริง

เราจะเห็นได้ว่าเราควรดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอ มิใช่แสวงหาน้ำพระทัยเมื่อเวลาที่เราเผชิญกับปัญหาเท่านั้น

พระเยซูเป็นเหมือนแสงสว่างในถ้ำที่ทรงนำเราและชี้ให้เราเห็นหลุมที่เราอาจพลาดตกลงไปได้ พระองค์ทรงนำชีวิตของเราโดยมิได้ให้เราเห็นอนาคตทั้งหมด เราต้องตามพระองค์ที่ละก้าว เมื่อเราก้าวเข้าไปสู่สิ่งใหม่ๆ พระองค์จะทรงค่อยๆ ให้ความรู้ทางที่ควรจะไป เหมือนอย่างที่เราเริ่มต้นตามพระองค์ในครั้งแรก

ถ้าเราวางใจให้พระเยซูให้ช่วยเราเลือกวิชาที่ถูกต้องในโรงเรียน เลือกเพื่อนที่ดี และร่วมกิจกรรมที่ถูกต้อง ก็จะเป็นการง่ายขึ้นที่จะให้พระองค์ช่วยเราในการตัดสินใจสิ่งที่ใหญ่กว่านี้ในภายหลัง เราจะรู้จักพระองค์ดีพอที่จะวางใจในพระองค์ และรู้ว่าพระองค์ต้องการให้เราทำอะไร เราอ่านพระวจนะของพระองค์มากพอที่จะรู้จักคำแนะนำและแนวทางที่พระองค์ได้ให้ไว้ เราจะเริ่มรู้จักและเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าต่อชีวิตทั้งสิ้นของเรา

ท่าทีของเราก็สำคัญที่จะตัดสินใจว่าเราทำตามน้ำพระทัยของพระองค์สมบูรณ์เพียงไร ถ้าเรามองดูความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้าเป็นแบบคำสั่งที่ต้องทำหรือไม่ต้องทำแล้วล่ะก็ เราต้องหยุดความรู้สึกที่ไม่ถูกต้องเช่นนี้

พระเจ้าไม่เหมือนบิดามารดาของเรา เราจะไม่มีวันเลิกฟังพาทะพระองค์ ตรงกันข้ามเมื่อเวลาผ่านไป เราจะรู้จักฟังพาทะพระองค์มากขึ้น และเราก็จำเป็นต้องฟังพาทะในความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระองค์ ความรักที่เรามีต่อพระวจนะของพระเจ้าและพลังแห่งการมีพระวิญญาณของพระองค์สถิตอยู่ในเรา ซึ่งต้องเริ่มต้นเดี๋ยวนี้

ก้าวแรกของการทำตามน้ำพระทัยก็คือ การสารภาพบาปและรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด หากเรายังมิได้ทำสองสิ่งนี้ ขอให้เราเข้ามาหาพระองค์ รับพระองค์และพระเจ้าจะทรงเปิดเผยน้ำพระทัยของพระองค์ให้เราทราบแน่นอน

ค้นหาข้อพระคัมภีร์

ถาม...มีการตัดสินใจในเรื่องใดที่ต้องกระทำในอาทิตย์นี้ หาข้อพระคัมภีร์ 3 ข้อซึ่งคิดว่าให้เราเห็นน้ำพระทัยของพระเจ้าในสถานการณ์นั้นๆ เขียนคำถามที่คิดว่าเป็นไปได้และตัดสินใจว่าคำตอบใดจะไปกันได้กับสิ่งที่เรารู้เกี่ยวกับพระเจ้าและพระวาทะของพระองค์

บทที่ 3 ไครครองชีวิตของเรา?

เป้าหมายของบทเรียน : เพื่อช่วยให้ผู้เรียนรู้ในการยอมให้พระเยซูครอบครองชีวิตทั้งหมด และเขายอมให้พระเยซูคริสต์เป็นผู้ควบคุมชีวิตของเขาอย่างสมบูรณ์

ข้อพระคัมภีร์ : สุภาพิต 16:18 มัทธิว 20:26-27,23:1-12 ลูกา 14:7-11, 22:41-43 ยอห์น 14:15
1โครินธ์ 7:22-23

ข้อควรจำ : ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา (ยอห์น 14:15)

เริ่มต้นบทเรียน

ใครนั่งบนเก้าอี้

มีเก้าอี้หนึ่งตัว สมมติว่าเก้าอี้ตัวนี้เป็นชีวิตของเรา ถามว่าใครนั่งบนเก้าอี้ตัวนี้ ตัวเราเองหรือให้พระเยซู เมื่อเราต้อนรับพระเยซูเข้ามาในชีวิตของเรา เรายอมมอบให้พระเยซูนั่งบัลลังก์ใจของเราไหม?

ความจริงแห่งพระคัมภีร์สอนให้เรายอมจำนนต่อพระคริสต์ ในขณะที่เดียวกันก็ให้เรามีเสรีภาพที่ไม่น่าเชื่อ เราจะสามารถอยู่ใต้การควบคุมของคนหนึ่งและยังเป็นอิสระอย่างสมบูรณ์ได้อย่างไร?

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

1. ถ่อมใจลง

(สุภาพิต 16:18 มัทธิว 23:1-12 ลูกา 14:7-11)

การถ่อมใจก็เป็นอีกคำหนึ่งที่ไม่ค่อยได้ใช้กันนักในหมู่มนุษย์คนในสังคมปัจจุบัน เรามักจะคิดถึงการถ่อมใจว่าเป็นเครื่องหมายของความอ่อนแอ ลองคิดถึงคนที่ได้รับการชมเชยและกว้างขวางในโรงเรียน เขาเหล่านั้นมีใจถ่อมไหม? เปล่าเลย สิ่งที่เรามักชื่นชมในคนที่มีความอำนาจก็คือ ลักษณะที่น่าประทับใจของเขา

คน “มีชื่อเสียง” หลายคนไม่มีความสุขสิ่งที่เขามุ่งหวังก็คือ ความมีชื่อเสียงมากขึ้น ไม่มีวันพอ น่าเสียดายที่มีคริสเตียนหลายคนเป็นเช่นนี้ เขาทำทุกอย่างเพื่อให้ได้อำนาจ จุดมุ่งหมายของเขาไม่ใช่ฝ่ายวิญญาณ แต่เป็นความปรารถนาที่เห็นแก่ตัว เพื่อเรียกความสนใจและเกียรติยศ

พระเยซูเห็นคนชนิดนี้ในสมัยของพระองค์ด้วย (อ่านมัทธิว 23:1-12) ข้อพระคัมภีร์นั้นมีความหมายว่าอย่างไร

พวกฟาริสีทำความผิด 3 ประการใหญ่ๆ

ประการแรก เขาพูดจาดี แต่ไม่มีชีวิตตามที่พูด

ประการที่สอง คือ พยายามให้คนประทับใจมากกว่าให้พระเจ้าชื่นชอบ ทุกสิ่งที่เขาทำก็เพื่อให้ดูดีซึ่งนำไปสู่ความผิด

ประการที่สาม คือ เขาเข้าใจผิดว่าสิ่งใดสำคัญกว่า เขาไม่รู้ว่าความเคารพนับถือเป็นสิ่งที่ได้มาอย่างสัตย์ซื่อไม่อาจซื้อหรือเรียกร้องมาได้ และผู้เดียวที่สมควรจะเป็นนายเหนือผู้อื่นก็คือ พระเจ้า

ผู้ที่พระเจ้าใช้ได้ก็คือ ผู้ที่เต็มใจจะปรนนิบัติพระองค์ ส่งาราศีหรือการชมเชยของคริสเตียนควรจะเป็นส่งาราศีที่เป็นแสงสะท้อนเช่นเดียวกับดวงจันทร์ที่ไม่มีแสงในตัวเอง แต่สะท้อนแสงจากดวงอาทิตย์ ดังนั้น เราจึงควรสะท้อนส่งาราศีของพระเยซูคริสต์ เราไม่อาจส่องแสงในตัวของเราเองได้

ในทางปฏิบัติการถ่อมใจจะช่วยให้เราพ้นจากความรู้สึกละอาย (อ่านลูกา 14:7-11) **“เพราะว่าทุกคนที่ได้ยกตัวขึ้นจะต้องถูกเหยียดลงและผู้ถ่อมตัวลงนั้นจะได้รับการยกขึ้น”**

สุภาษิต 16:18 กล่าวว่า **“ความเย่อหยิ่งเดินหน้าการถูกทำลาย และจิตใจที่ยโสหน้าการล้ม”** ไม่มีสิ่งใดทำให้ผู้เย่อหยิ่งเจ็บปวดมากกว่าการถูกทำให้ดูโง่เขลา ถ้าเราเย่อหยิ่ง เราก็จะพบทางที่จะสะดุดหกล้มมากมาย แต่คนถ่อมใจนั้นผู้อื่นจะเข้าใจความอ่อนแอของเขา และไม่หัวเราะเยาะเขา

2. รักและเชื่อฟัง

(ยอห์น 14:15 ลูกา 22:41-43)

การมีใจถ่อมเป็นเพียงการเริ่มต้นที่จะยอมให้พระเจ้าควบคุมชีวิตของเรา ถ้าเรารักพระเจ้าจริงเราจะต้องเชื่อฟังพระองค์ พระเยซูมองหาการเชื่อฟังจากผู้ที่ยกย่องว่า เขารักพระองค์ **“ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา”** (ยอห์น 14:15) เราจะรักพระเจ้า แต่ละเลยที่จะทำตามพระบัญญัติของพระองค์ไม่ได้ เราเห็นความจริงนี้ในความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน ลองคิดถึงคนที่เรารักที่สุด เราจะปฏิบัติต่อเขาอย่างไร?

ถ้าเรารู้ว่าเขาต้องการให้เราทำบางสิ่งบางอย่างเราจะทำไหม? นี่เช่นเดียวกัน เราควรรักพระองค์มากจนกระทั่งเรายอมทำทุกสิ่งที่พระองค์ขอร้อง

ลูกา 22:41-42 พระเยซูรู้สึกกลัว หวาดวิตก และเจ็บปวดเช่นเดียวกับเราทั้งหลาย แต่พระองค์มีจุดมุ่งหมายของพระองค์อยู่ในใจ นั่นก็คือ การทำตามน้ำพระทัยของพระบิดา นับว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก

มีบางอย่างที่พิเศษเกี่ยวข้องกับความรักและเชื่อฟังพระเจ้า ซึ่งมักจะไม่มีในความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน คือ พระเจ้าจะไม่ขอให้เราทำสิ่งที่ไปไม่ได้ ถ้าเราเต็มใจที่จะเชื่อฟังพระเจ้า พระองค์ก็เต็มใจที่จะช่วยเรา พระเยซูเป็นตัวอย่างในเรื่องนี้ เมื่ออธิษฐานขอพระเจ้าช่วยให้ทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ก็มีสิ่งพิเศษเกิดขึ้น **“มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาปรากฏแก่พระองค์ ช่วยชูกำลังพระองค์”** (ลูกา 22:43) เราอาจจะไม่เห็นทูตสวรรค์ของพระเจ้า แต่พวกเขาก็อยู่ที่นั่น (อ่านสดุดี 34:7, 91:11 มัทธิว 18:10) เรามีพระเจ้าดูแล เพราะเรายอมจำนนต่อพระองค์ พระเจ้าช่วยเราให้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ได้

เราจะไม่มีวันชนะในการเล่นเกม ถ้าเราไม่ปฏิบัติตามกติกา คนในทีมจะเคารพนับถือเมื่อเราเล่นตามกติกา รวมทั้งโค้ชและเจ้าหน้าที่ด้วย ในทำนองเดียวกันถ้าเราปฏิเสธไม่ยอมทำการบ้านหรือไม่ทำตามคำสั่งอีกไม่นานคะแนนของเราก็จะตกต่ำลง

ถ้าเรารักพระเจ้าและต้องการที่จะทำให้พระองค์พอพระทัย เราต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของพระองค์ พระองค์รู้ว่าสิ่งใดจำเป็นเพื่อให้ผ่านชั้นของพระองค์ได้ แต่สิ่งที่สำคัญมากกว่าคือ พระองค์รู้ว่าอะไรดีที่สุดสำหรับเรา

เขียนสร้างสรรค์

ให้ผู้เขียนเขียนถึงสิ่งที่เขาสามารถทำได้เพื่อแสดงให้พระเยซูเห็นว่าเขารักพระองค์ ให้แบ่งปันคำตอบหน้าชั้น

3. ยอมทั้งสิ้นแต่พระเยซู

(โรม 12:1 1โครินธ์ 7:22-23)

สำหรับเราบางคนการยอมให้ใครสักคนเป็นผู้ตัดสินว่า เราควรทำอะไรมัน เป็นสิ่งที่ฝืนความรู้สึก ความคิดที่ว่าจะอยู่ภายใต้การควบคุมของใครคนหนึ่งเป็นสิ่งที่น่ากลัวมาก แต่มันเป็นเช่นนี้จริงๆหรือ ประโยชน์ของการยอมให้คนที่ดีที่สุดสักคนควบคุมเรามีบ้างไหม?

ส่วนสำคัญของกรยอมให้ชีวิตของเราแก่พระเจ้า คือ การยอมเต็มใจรับใช้ผู้อื่น พระเยซูมีชีวิตอยู่และสอนสาวกของพระองค์ถึงหลักการนี้ (มัทธิว 20:26-27) การปรนนิบัติรับใช้มีความสำคัญในท่าที่เท่าๆกับการแสดงออก ถ้าคนใดรับใช้โดยหวังว่าจะได้รับคำสรรเสริญเขาก็ไม่ได้รับใช้อย่างแท้จริง แต่ถ้าผู้ใดรับใช้เพราะเขาต้องการให้ผู้อื่นได้สิ่งที่ดีที่สุด เขาก็เป็นผู้นำที่แท้จริง

เมื่อพระเยซูเสด็จเข้ามาในชีวิตของเราพระองค์ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับเสรีภาพใหม่ก่อนที่เราจะมอบชีวิตให้แก่พระองค์ เรามีเสรีภาพที่จะดื่มของมึนเมา เทียบสนุกสนานตามโลกนี้ ตามเพื่อน แต่เสรีภาพนั้นทำให้เราเป็นทาสต่อความต้องการส่วนตัว และเป็นทาสของเครื่องดื่มมึนเมา ก่อนที่เราจะได้รับความรอด เรามีเสรีภาพที่จะใช้ยาเสพติด แต่เสรีภาพนี้เป็นเครื่องผูกมัดอีกชนิดหนึ่ง คือ การติดยา และอื่นๆอีกตามมา แต่เสรีภาพที่แท้จริงคือการยอมจำนนต่อหน้าพระทัยของพระเยซูคริสต์ที่มีต่อชีวิตของเรา มีคำตอบและมีเสรีภาพที่ทุกคนปรารถนา เพียงให้พระองค์นั่งบนเก้าอี้ชีวิตของเรา

อ่านและพิจารณา

1โครินธ์ 7:22-23 เมื่ออ่านแล้วให้เขาเขียนข้อความด้วยถ้อยคำของเขาเอง พระคัมภีร์ได้มอบคำจำกัดความเกี่ยวกับคำว่าเสรีภาพให้เราอย่างไรบ้าง? ให้แบ่งปันกัน

ดำเนินชีวิตในความจริง

ในโลกนี้มีการพูดถึงเสรีภาพเสมอๆ แต่ก็ไม่ทำให้เกิดผลแตกต่างอะไรในชีวิตของเรา เสรีภาพมิใช่เพียงการพูดเท่านั้น แต่จะกลายเป็นความจริง ในเมื่อเรามอบชีวิตให้แก่พระเยซูคริสต์มากขึ้นทุกที

ขณะนี้สิ่งใดควบคุมชีวิตของเราอยู่? พระเยซูทรงควบคุมชีวิตของเราทุกด้านหรือไม่ อาจมีบางส่วนของชีวิตที่เราไม่ยอมให้พระเยซูมีส่วน เมื่อไม่มีผู้ใหญ่อยู่ใกล้เราทำสิ่งผิดไหม? เราเลียนแบบคนในโลกนี้โดยไม่คิดหน้าคิดหลังหรือเปล่า? หรือว่ามีความตั้งใจแน่วแน่ที่จะให้พระเยซูเป็นศูนย์กลางในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ

มีหลายสิ่งที่ยพยายามจะควบคุมชีวิตของเรา เช่น ยาเสพติด เครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ ทัศนคติต่างๆ แม้กระทั่งความเกียจคร้าน และความเห็นแก่ตัว หรือความกลัว ลองคิดถึงชีวิตของตนเอง มีสิ่งใดควบคุมเราอยู่ ใช่พระเยซูหรือไม่ ถ้าไม่ใช่ให้ตรวจสอบว่าสิ่งใดควบคุมชีวิตเรา และอธิษฐานขอเสรีภาพ เราสามารถเป็นอิสระได้ตามที่พระเยซูคริสต์ปรารถนา

ยอมจำนน

ให้แต่ละคนเขียนบนแผ่นกระดาษถึงสิ่งที่เขาต้องการยอมต่อพระเยซูคริสต์

พระเจ้าสามารถทำลายสิ่งผิดบาปเหล่านั้นได้ เมื่อมอบชีวิตแต่พระเจ้าจริงๆ นำผู้เรียนอธิษฐานตัดสัมพันธ์กับสิ่งไม่ดี และยอมมอบตัวจำนนต่อพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง

บทที่ 4 ปรับปรุงใหม่

เป้าหมายของบทเรียน : เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าการดำเนินชีวิตคริสเตียนควรแตกต่างจากผู้อื่นอย่างไร และให้เขาปรับปรุงชีวิตของตนเองใหม่ให้เป็นเหมือนพระเยซูคริสต์ทุกวัน

ข้อพระคัมภีร์ : สดุดี 119:9, 105 มัทธิว 21:22 ลูกา 18:1 โรม 12:2 1 โครินธ์ 6:19 2 โครินธ์ 6:16-18 ฟิลิปปี 4:8 2 ทิโมธี 2:15 ฮีบรู 12:25

ข้อควรจำ : ข้าแต่พระเจ้าขอทรงค้นดูข้าพระองค์ และทรงทราบจิตใจของข้าพระองค์ ขอทรงลงโทษและทรงทราบความคิดของข้าพระองค์ และทอพระเนตรว่า มีทางชั่วใดในข้าพระองค์หรือไม่ และขอทรงนำข้าพระองค์ไปในทางมรรคานีรันดร์ (สดุดี 139:23-24)

เริ่มต้นบทเรียน

เรารู้จักนิทานซินเดอเรลล่าไหม? ถ้าเรารู้จักเราจะพบว่าชีวิตของเธอนั้นเป็นเด็กที่น่าสงสาร ถูกแม่เลี้ยงใจร้ายทำทารุณต่างๆ แม่เลี้ยงเป็นคนแก่น่าเกลียด และมีลูกสาวนิสัยไม่ดี 2 คน ซินเดอเรลล่าเป็นเหมือนทาสถูกใช้ทำงานบ้านทุกอย่าง และต้องใส่เสื้อผ้าเก่าๆขาดๆ แต่แล้วก็มีเจ้าชายรูปงามนำเธอไปจากสิ่งเหล่านี้ และแต่งงานกับเธอ ชีวิตใหม่ของเธอนั้นเจ้าชายต้องช่วยสอนให้เธอรับการดำเนินชีวิตแบบใหม่ และคนอื่นๆก็ช่วยสอนเธอด้วย ในที่สุดทุกคนก็ลืมว่า ซินเดอเรลล่าเคยถูบ้านให้ผู้หญิงแก่น่าเกลียด ที่เรารู้จักในปัจจุบันนี้ก็คือ เธอเป็นสมาชิกคนหนึ่งของกษัตริย์

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

เราก็เป็นเหมือนซินเดอเรลล่า พระเจ้าทรงเป็นจอมกษัตริย์ และเมื่อเราตัดสินใจรับเชื่อพระเยซู เราก็มีสิทธิเป็นบุตรของพระเจ้า เราจึงได้เป็นลูกของกษัตริย์ เรามีชีวิตอยู่ในความบาปเป็นทาสของบาป แต่พระเยซูพบเรา และนำเราเข้ามาในครอบครัวของกษัตริย์

เราอาจมีปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับชีวิตใหม่อย่างซินเดอเรลล่า เราเกือบจำตัวเราเองไม่ได้ และไม่แน่ใจว่าควรจะทำปฏิบัติตนอย่างไรดี

พระเจ้าเตรียมวิธีการที่จะทำให้เรามีชีวิตใหม่ที่ถูกต้องไว้ดังต่อไปนี้

1. โดยการอธิษฐาน

(มัทธิว 21:22 ลูกา 18:1 1 เธสะโลนิกา 5:17)

การอธิษฐานเป็นวิธีการที่ทำให้เรามีชีวิตใหม่ที่ถูกต้อง เพราะการอธิษฐานเป็นการพัฒนาความสัมพันธ์อย่างเปิดเผยกับพระเจ้า และพระองค์จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของเราตามพระคัมภีร์

กุญแจสำคัญ 3 ประการในการพัฒนาความสัมพันธ์ของการอธิษฐานที่ดี

ประการแรก คือ เชื่อว่าพระเจ้าทรงฟัง **“สิ่งสารพัดซึ่งท่านอธิษฐานขอด้วยความเชื่อท่านจะได้รับ”** (มัทธิว 21:22)

ประการที่สอง เราจะต้องยืนหยัด ผู้ใดที่ต้องการสิ่งหนึ่ง จะขอจนกระทั่งเขาได้รับคำตอบ บางครั้งเราจะต้องอธิษฐานซ้ำแล้วซ้ำอีก การอธิษฐานขอเพียงครั้งเดียวก็เป็นอีกแบบหนึ่ง และการอธิษฐานไม่หยุดยั้งก็เป็นอีกแบบหนึ่ง พระคัมภีร์สอนให้เราอธิษฐานเสมอ ไม่อ่อนระอาใจ (ลูกา 18:1) **“จงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ”** (1 เธสะโลนิกา 5:17)

ประการที่สาม เราต้องมีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องทั้งกับพระเจ้าและกับคริสเตียนคนอื่นๆ ในครอบครัวฝ่ายวิญญาณ (อ่านยากอบ 5:16) ข้อพระคัมภีร์นี้ชี้ให้เห็นความสำคัญของการมีความสัมพันธ์กับผู้เชื่ออื่นๆ อย่างเปิดเผย และจริงใจ การอธิษฐานด้วยกันเป็นทีมและการมีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้า คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรมและอธิษฐานอย่างตั้งใจจริงๆ จะนำผลที่ดีมาให้

คำพยาน

เชิญพี่น้องในคริสตจักรมาเยี่ยมชั้นเรียนและเป็นพยานว่า การอธิษฐานอย่างเอาใจจริงเอาใจจดจ่อกันเกิดผลในการรักษาโรคของเขายังไง เลือกคนที่มีความสัมพันธ์กับคนหนึ่งได้เป็นอย่างดี และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนถามหลังคำพยาน

2. รับการเปลี่ยนแปลงใหม่

(โรม 12:2 ฟิลิปปี 4:8)

การอธิษฐานเป็นการติดต่อซึ่งโดยทางนี้พระเจ้าสามารถมีอิทธิพลและนำทางชีวิตใหม่ของเราในพระคริสต์ แต่คนที่จะเรียนรู้จักการมีชีวิต เช่น สมาชิกของครอบครัวพระเจ้านั้นต้องอาศัยการเริ่มต้นที่จะมีความคิดใหม่ ความคิดซึ่งแตกต่างจากเมื่อก่อน เราจะต้องไม่ใส่ความคิดของเราด้วยขยะ หรือสิ่งที่สกปรก เช่น คิดโกหก คิดทำร้ายผู้อื่น คิดจะลอกข้อสอบ เป็นต้น ความคิดเช่นนี้เป็นความคิดของโลก เป็นขยะสำหรับเรา แต่เราจะใส่ความคิดที่ดีซึ่งจะผลิตลักษณะและคุณภาพของการเป็นลูกของกษัตริย์แทน

นี่เป็นส่วนหนึ่งของขบวนการที่เปาโลกล่าวถึงในโรม 12:2 เมื่อเขาบอกเราให้ **“รับการเปลี่ยนแปลงจิตใจและอุปนิสัยของท่านจะเปลี่ยนแปลงใหม่”** ขณะนี้ในฐานะที่เราเป็นบุตรของพระเจ้า เราต้องดูแลจิตใจของเราด้วยความคิดที่ดีและใคร่ครวญสิ่งถูกต้องที่มาจากพระเจ้า

อภิปราย

- ก. เหตุใดความคิดของเราจึงสำคัญมาก?
- ข. เราควรคิดถึงสิ่งต่างๆ ประเภทใดบ้างตามความหมายในฟิลิปปี 4:8
- ค. อะไรเป็นผลจากการควบคุมความคิดของเรา

3. โดยพระวาทะและคนของพระเจ้า

(สดุดี 119:9, 105 2ทิโมธี 2:15 ฮีบรู 12:25)

ถ้าเรากำลังจะไปท่องเที่ยวต่างประเทศ เราจะเริ่มต้นวางแผนการเดินทางอย่างไร เมื่อเราได้ตัดสินใจว่าเราจะไปที่ใด ทางที่ดีที่สุดที่จะทำก็คือ ไปหาคู่มือแนะนำเที่ยวสำหรับประเทศนั้นๆ เราต้องรู้จัก หลักการ และสิ่งจำเป็นสำหรับการเที่ยวในประเทศนั้น

ในฐานะที่เป็นคริสเตียน เรากำลังเดินทางอยู่เช่นกัน เราอาจเคยได้ยินว่าชีวิตคริสเตียนเปรียบได้กับการเดินทางไปสู่สวรรค์ มันเป็นอย่างนั้นจริงๆ สวรรค์เป็นจุดหมายปลายทางของเราและโลกก็เป็นการเดินทางที่ชั่วครวเท่านั้น

คริสเตียนหนุ่มสาวผู้ที่ต้องการคำแนะนำจะได้อย่างไร (อ่านสดุดี 119:9) เปรียบเทียบการกระทำของเรา กับสิ่งที่พระคัมภีร์ต้องการให้เรากระทำ เราพร้อมที่จะเดินทางไปกับพระเจ้าหรือยัง? เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องคุ้นเคยกับกฎเกณฑ์ต่างๆ เพื่อเราจะมีชีวิตอยู่ตามพระวาทะโดยอัตโนมัติ (อ่านสดุดี 119:105)

ไม่มีอะไรจะเลวร้ายยิ่งไปกว่าการเดินทางในที่แปลกถิ่น ในความมืด ไม่ว่าจะเป็ทางร่างกาย หรือโดยฝ่ายวิญญาณ

เขียนหนังสือเดินทาง

ให้เขียนหนังสือเดินทางสำหรับชีวิตคริสเตียนที่ประสบความสำเร็จในโลกนี้และกำลังเดินทางไปสู่สวรรค์

หนังสือเดินทางเป็นสิ่งที่ต้องทำตลอดเวลาในการเดินทางในฐานะที่เป็นคริสเตียน เราจำเป็นต้องรู้สึกอยากอ่านพระคัมภีร์ (อ่าน 1 เปโตร 2:2) หากไม่รู้ว่ามีสิ่งที่ดีสำหรับเขา เขาเพียงแต่อยากกินมันเท่านั้น นี่เป็นส่วนหนึ่งของแผนการของพระเจ้าที่จะให้เรา มีความปรารถนาในสิ่งที่จำเป็นสำหรับชีวิต

เราเคยมีครูที่เรานิยมชมชื่นจริงๆ และต้องการให้ท่านพอใจไหม เราอาจจะใช้เวลาพิเศษศึกษาวิชาของท่าน และแน่ใจว่าเรามีอุปกรณ์การเรียนครบถ้วน เราก็ควรจะรู้สึกอย่างเดียวกันในการศึกษาพระวาทะของพระเจ้า ซึ่งควรเป็นส่วนสำคัญของการเป็นคนใหม่ซึ่งทำให้พระองค์พอพระทัย

ในโรงเรียนหรือในชีวิตคริสเตียนมีหนทางเดียวที่จะทำให้ครูพอใจ นั่นคือการศึกษบทเรียน (อ่าน 2ทิโมธี 2:15) คำว่า “ศึกษา” มีความหมายมากกว่าการอ่านบทเรียนให้จบๆไป แต่หมายความว่า “การขยัน” ถึงกระนั้น เราจะขยันด้วยตัวเราเองยอมไม่เพียงพอ บางครั้งเราต้องการความช่วยเหลือ พระเจ้ารู้ว่าไม่มีใครรู้และเข้าใจทุกสิ่งทุกอย่าง พระองค์จึงทรงวางแผนสำหรับเราที่จะรวมพลังเดินทางไปด้วยกัน (ให้ชั้นเรียนอ่านพร้อมกันในฮีบรู 12:25)

4. โดยพระวิญญาณ

(1โครินธ์ 6:19 2โครินธ์ 6:16-18)

ถ้าการมีชีวิตเพื่อพระเจ้าเป็นตำราอาหารและเครื่องปรุงรสที่สำคัญที่สุดก็คือ พระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าเราลืมเครื่องปรุงรสที่สำคัญอาหารก็ขาดรสชาติ

พระเจ้าประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อที่คริสเตียนจะมีชีวิตได้สมกับชื่อของเขา เราไม่อาจทำตั้มยำกุ้งโดยไม่ใส่กุ้งได้ก็เช่นเดียวกัน เราไม่สามารถเป็นคริสเตียนแท้โดยปราศจากพระวิญญาณอยู่ภายใน

การมีพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ภายในเป็นสิทธิพิเศษ แต่เช่นเดียวกับสิทธิพิเศษอื่นๆ คือ จะต้องมีความรับผิดชอบเป็นธรรมชาติของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะยกย่องพระคริสต์ ดังนั้นจึงเป็นธรรมชาติของเราที่จะยกย่องพระองค์ด้วย ทั้งทางฝ่ายวิญญาณ และฝ่ายร่างกาย ทุกอย่างที่เราจะต้องนำการสรรเสริญมาสู่พระคริสต์

ทางเดียวที่จะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า คือ การยอมให้สิ่งอื่นเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อเรามากกว่าพระองค์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนคือรูปเคารพ (2โครินธ์ 6:16-18) ข้อความนี้แสดงให้เห็นชนิดของความสัมพันธ์ที่พระเยซูเสนอให้ และบัญญัติที่พระองค์มอบแก่เขา แต่มากยิ่งขึ้นกว่านั้นก็คือ ข้อความนี้ชี้ให้เห็นถึงผลกำไร คือ เรากลายเป็นบุตรของพระเจ้า

หลังจากที่ซินเดอเรลล่าแต่งงานกับเจ้าชาย เธอก็ได้ละทิ้งชีวิตเก่าไว้เบื้องหลัง และมีชีวิตใหม่ เราก็เช่นเดียวกัน จะต้องละทิ้งสิ่งที่เคยสำคัญต่อเรา ความสนใจและกิจกรรมของเราจะต้องได้รับอิทธิพลจากความปรารถนาใหม่ๆ เราต้องเปิดใจของเราให้รับสิ่งที่เป็นของพระเจ้า ให้เราอ่านพระคัมภีร์เสมอ และให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ควบคุมขณะที่เรากระทำเช่นนี้ ชีวิตของเราจะเปลี่ยนไปเหมือนซินเดอเรลล่า เราจำอดีตได้แต่ก็ไม่อยากกลับไปหามันอีก

แจกกระดาษและดินสอให้ถอดข้อความจาก 1โครินธ์ 6:19-20 โดยอ่านข้อนั้นหลายๆครั้ง และเขียนออกมาด้วยคำของผู้เรียนเอง ให้แบ่งปันข้อความของแต่ละคน เน้นความสำคัญของการใช้ชีวิตของเราในทางที่จะนำสง่าราศีมาสู่พระเจ้า

ดำเนินชีวิตในความจริง

การมีชีวิตแบบใหม่จะนำการเปลี่ยนแปลงอะไรมาสู่ชีวิตของเรา ถ้าเราต้องการมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า เราต้องปรับปรุงแบบของชีวิตเสียใหม่ให้เหมาะสมกับการเป็นบุตรของพระเจ้า ลองคิดให้ดีว่ามีอะไรในชีวิตของเราที่ผูกมัดเราไว้กับชีวิตในอดีตที่เต็มไปด้วยความบาป

บางทีเราอาจจำไม่ได้ว่ามีอะไรผูกมัดเราไว้ในความปรารถนา เพราะเราได้รับความรอดตั้งแต่เด็ก หรือเราใช้ชีวิตที่ดีตลอดมา แต่บาปมิใช่เป็นเพียงสิ่งที่ใหญ่โตเช่นการฆ่าหรือการขโมยเท่านั้น บาปเป็นอะไรก็ได้ที่สำคัญต่อเรามากกว่าพระเจ้า “บาป” คือทุกสิ่งที่เราทำและไม่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า เช่น การโกหก ขโมย ฯลฯ โรม 3:23 บอกว่าทุกคนทำบาป ไม่มีใครแก้ตัวได้ว่าไม่เคยทำ

อาทิตยน์เริ่มปฏิบัติในการที่จะให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่งในชีวิตของเรา แต่ละวันๆเราควรใช้ความพยายามที่จะอธิษฐาน ตรวจสอบความคิด อ่านพระวจนะของพระเจ้า และทำตามการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ วิธีที่ดีที่สุดในการตรวจดูว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงควบคุมเราอยู่ คือ อธิษฐานตามคำอธิษฐานของกษัตริย์ดาวิด **“ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงค้ำชูข้าพระองค์และทรงทราบจิตใจของข้าพระองค์ ขอทรงลองข้าและทรงทราบความคิดของข้าพระองค์ และทอดพระเนตรว่ามีทางชั่วใด ๆในข้าพระองค์หรือไม่ และขอทรงนำข้าพระองค์ไปในมรรคาบริสุทธิ์”** (สดุดี 139:23-24)

ถ้าเรายังไม่ได้ต้อนรับพระเยซูเข้ามาในใจในฐานะพระผู้ช่วยให้รอด และองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเยซูทรงต้องการประทานชีวิตใหม่แก่เรา ขอเชิญรับพระองค์เดี๋ยวนี้

ทำบันทึก

ทำตารางประจำสัปดาห์เพื่อให้ผู้เขียนเก็บบันทึกสิ่งที่เขาทำแต่ละวัน ในตอนสิ้นสุดสัปดาห์เขาควรอ่านบันทึกอีกครั้งและดูว่าวิถีความเป็นอยู่ของเขามีอะไรแตกต่างจากผู้อื่นที่มีใช้คริสเตียน หนุนใจให้เขารักษาความดีไว้ แต่ถ้าในตารางไม่มีอะไรที่ดีขึ้น ก็ขอให้ถามเขาถึงเหตุผลและหนุนใจให้เขาพยายามมากขึ้นเพื่อมุ่งไปสู่หลักชัยในอาทิตยน์หน้า

บทที่ 5 ยอมอยู่ใต้สิทธิอำนาจ

เป้าหมายของบทเรียน : เพื่อช่วยผู้เรียนให้รู้และเข้าใจว่าจะต้องยอมจำนนต่อสิทธิอำนาจและยอมอยู่ใต้สิทธิอำนาจของพระคริสต์ด้วยความเข้าใจ

ข้อพระคัมภีร์ : มัทธิว 5:16 ยอห์น 14:6, 15:12-14 โรม 13:1 เอเฟซัส 5:21

ข้อควรจำ : จงยอมฟังกันและกันด้วยความเคารพในพระคริสต์ (เอเฟซัส 5:21)

เริ่มต้นบทเรียน

คำถาม...อ่านข้อความข้างล่างที่ละข้อให้ผู้เรียนตอบว่าถูกหรือผิด

- 1) คริสเตียนควรจะเชื่อฟังผู้ที่มีอำนาจเสมอ
- 2) อำนาจทุกอย่างมาจากพระเจ้า
- 3) บุคคลใดที่ใช้อำนาจไปในทางผิด เราก็ไม่ควรเอาใจใส่
- 4) การไม่เชื่อฟังบิดามารดาเป็นบาป
- 5) ศิษยาภิบาลของเรามีอำนาจเหนือเรา และมีความรับผิดชอบต่อสุขภาพฝ่ายจิตวิญญาณของเรา

เหตุการณ์สมมติ

ต้องและเพื่อนอีก 2 คนไปค่ายซึ่งเป็นสถานที่กว้างขวางใหญ่โตดี ตึกเรือนพักก็สะอาดสะอ้านและใหม่ อาหารอร่อย เจ้าหน้าที่ให้การดูแลอย่างดี แต่มีปัญหาอยู่อย่างเดียว คือ พี่เลี้ยงของตงนั้นน่ารำคาญ

เขามีบุคลิกลักษณะดี แต่ส่วนที่แย่มากที่สุดคือ เขาชอบแสดงอำนาจ ชอบทำให้ทุกคนรู้ว่าเขาเป็นคนสำคัญ เขาชอบออกคำสั่ง และพอใจที่จะเห็นทุกคนเชื่อฟัง ต้องก็รู้ว่าเขาเหมาะสมกับงานแต่ตั้งแต่วันที่ตงเข้ามาอยู่ในค่าย เขาก็คอยแต่จะออกคำสั่งเสมอๆ ถ้าเป็นเราจะทำอย่างไรกับสถานการณ์อย่างนี้? เราจะเชื่อฟังกฎที่เขาให้แก่เรา หรือเราจะทำตามใจของเรา

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

การตัดสินใจที่เราจะกระทำในสถานการณ์ข้างต้นควรมีพื้นฐานมาจากความเข้าใจเกี่ยวกับการยอมต่อสิทธิอำนาจ การยอมจำนนต่อการควบคุมของผู้อื่นมิใช่สิ่งง่าย มักจะมีบางเวลาที่เราจะรู้สึกที่เราดีกว่าผู้มีอำนาจเหนือเรา เราอาจยอมรับอำนาจของพระเจ้า แต่กลับผู้อื่นมีสิทธิ์อะไรที่จะควบคุมเหนือชีวิตของเรา!

ตามพระคัมภีร์นั้น เรามีสิทธิ์หลายประการมีบุคคลหลายคนที่มีสิทธิ์อำนาจดังกล่าว เป็นการง่ายที่จะปฏิเสธหรือละเลยต่ออำนาจนั้นๆ แต่เป็นสิ่งสำคัญกว่าที่จะเรียนรู้ว่า จะทำตามได้อย่างไร นี่เป็นส่วนหนึ่งของการยอมจำนน

1. การยอมจำนนคืออะไร?

(ยอห์น 15:12-14 เอเฟซัส 5:21)

โดยทั่วไปแล้ว การยอมจำนนคือการยอมมอบการควบคุมหรือการมีอำนาจต่อชีวิต หรือบางมุมของชีวิตแก่ผู้อื่น สิ่งนี้ไม่ใช่ธรรมชาติสำหรับคนส่วนใหญ่ เรายังคงต้องการทำสิ่งที่พอใจเราสิ่งที่ดูเหมาะสมกับเรา

ให้เราดู ยอห์น 15:12-14 ว่า พระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างไร

พระเยซูชี้ให้เห็นชัดว่า พระองค์ประสงค์ให้เรายอมซึ่งกันและกัน พระองค์เป็นตัวอย่างแห่งการยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระบิดา พระองค์เต็มใจยอมตายเพื่อทุกคน เพราะความรักที่พระองค์ทรงมีต่อเรา

อาจมีบางครั้งที่เราจะต้องยอมต่อผู้อื่น โดยไม่มีเหตุผลอื่นมากไปกว่าที่พระเยซูได้สั่งเราไว้ จำไว้ว่า ถ้าพระองค์เต็มใจยอมตายเพื่อทุกคน เราควรยอมจำนนต่ออำนาจของพระองค์ด้วย

การยอมจำนนต่อพระคริสต์ หมายถึงอะไร? หมายถึงการแสดงความรักของเรามีต่อพระคริสต์ เราควรจำกัดความเต็มใจที่จะยอมจำนนไม่มากไปกว่าที่พระคริสต์จำกัด ความเต็มใจที่จะตายเพื่อคนทั้งปวง (หมายถึงไม่มีขีดจำกัดในการยอมจำนนนั่นเอง)

“จงยอมฟังกันและกัน ด้วยความเคารพในพระคริสต์” (เอเฟซัส 5:21)

ถอดความ

แบ่งชั้นเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม

กลุ่ม 1 อ่าน ยอห์น 19:10-12

กลุ่ม 2 อ่าน มัทธิว 22:17-21

กลุ่ม 3 อ่าน กิจการ 4:18-20

แล้วเขียนโดยใช้ภาษาของตนเอง และอภิปรายกันว่า ข้อความเหล่านี้เปิดเผยให้เห็นการยอมจำนนต่ออำนาจอย่างไร

2. ใครคือผู้มีสิทธิอำนาจ

(ยอห์น 14:6,15 โรม 13:1)

ตามกฎหมายแล้วผู้มีสิทธิอำนาจคือ ผู้ที่รักษาระเบียบสถานการณ์ที่ได้รับมอบหมาย ตัวอย่างเช่น ในห้องเรียน ครูคือบุคคลผู้มีอำนาจ ในขณะที่ครูใหญ่เป็นผู้มีอำนาจดูแลทั้งหมดของโรงเรียน ตำรวจ และนายกเทศมนตรีก็มีอำนาจเหนือครูใหญ่ตามลำดับไป เป็นต้น

ความคิดในแง่ของอำนาจก็คือ ระเบียบวินัย ถ้าไม่มีผู้ได้รับผิดชอบก็จะมีควมวุ่นวายเกิดขึ้น เราเคยอยู่ในชั้นเรียนที่ครูประจำชั้นต้องออกจากห้องไปชั่วคราว ลองคิดดูสิว่ามีสภาพเป็นอย่างไร เราจะเรียนอะไรที่สร้างสรรค์ในสถานการณ์เช่นนี้ไม่ได้เลย เพราะไม่มีใครมีอำนาจควบคุมให้อยู่ในระเบียบและทำการตัดสินใจขั้นสุดท้าย

ตั้งแต่เริ่มปฐมกาลพระเจ้าทรงวางระเบียบไว้ในการทรงสร้างของพระองค์นี่ยังเป็นเหตุที่พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ไว้ให้รับผิดชอบ (อ่าน ปฐมกาล 1:26-28) สังเกตดูว่าความคิดในเรื่องอำนาจเป็นส่วนหนึ่งของการที่มนุษย์เป็นเหมือนกับพระเจ้า ส่วนหนึ่งของธรรมชาติของพระเจ้า คือ ความเป็นระเบียบ และอำนาจ

พระเจ้าประทานอำนาจแก่มนุษย์ให้ปกครอง พระเจ้าเป็นผู้ปกครองทั่วสากลพิภพอย่างเห็นได้ชัด พระเยซูมีฐานะทางอำนาจอย่างถูกต้องเหนือมนุษย์ พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราเป็นทางนั้นเป็นความจริงและเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้ นอกจากมาทางเรา” “ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา” (ยอห์น 14:6,15) พระเยซูแสดงให้เห็นชัดเจนว่า มีลูกโซ่แห่งบัญญัติ เราจะต้องไปทางพระองค์เพื่อติดต่อสัมพันธ์กับพระเจ้าพระบิดา แม้ว่าพระองค์จะเป็นอำนาจสูงสุด พระองค์ก็ต้องการให้เราเชื่อฟังโดยมีรากฐานมาจากความรักมากกว่าความกลัว

นอกจากเราจะยอมจำนนต่อพระเจ้าแล้ว เราต้องยอมต่อผู้นำฝ่ายวิญญาณด้วย หมายถึง ศิษยาภิบาล ครู และผู้นำอื่นๆ ในคริสตจักร (อ่านฮีบรู 13:17) บุคคลเหล่านี้สมควรที่จะได้รับการเคารพและการยอมเชื่อฟัง เขาเหล่านั้นเป็นตัวแทนของความหวังโยของพระเจ้าที่มีต่อความเป็นอยู่ฝ่ายจิตวิญญาณของเรา งานของเขาอาจเป็นรางวัลและประสบการณ์ที่พึงใจ หรืออาจเป็นปัญหา นั่นก็ขึ้นอยู่กับเรา ถ้าเราเลือกที่จะไม่ฟังเขา ก็มีแต่จะทำให้ชีวิตระหว่างเรากับเขายุ่งยากมากขึ้น

ด้านอื่นๆในการยอมจำนนต่ออำนาจ ก็คือ การปกครอง

“ทุกคนจงยอมอยู่ใต้บังคับของผู้ที่มีอำนาจปกครอง เพราะว่าไม่มีอำนาจใดเลยที่มีได้มาจากพระเจ้า และผู้ที่ทรงอำนาจนั้นพระเจ้าทรงแต่งตั้งขึ้น” (โรม 13:1) คำสั่งนี้ปรากฏขึ้นในหนังสือโรม ที่จริงในกรุงโรมคริสเตียนสามารถอ้างได้ว่า ตนไม่จำเป็นต้องเชื่อฟังผู้ปกครองชาวโรม เพราะพวกนั้นโหดร้ายและโกงกิน แต่การที่คริสเตียนจำเป็นต้องยอมฟังผู้ปกครองเหล่านั้น เพราะพระเจ้าทรงอนุญาตให้อำนาจการปกครองกับพวกเขา และพระองค์ทรงสั่งให้เขาเชื่อฟังนั่นเอง พระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างหนักแน่นว่า **เราต้องเชื่อฟังบิดามารดาของเรา** นี่เป็นอำนาจซึ่งเราคุ้นเคยที่สุด (อ่านพร้อมกันใน เอเฟซัส 6:1-3) พระเจ้าทรงให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ พระองค์สัญญาว่า ถ้าเราเชื่อฟังเราจะมีชีวิตที่ดีและมีอายุยืนยาว

การที่เราจะรู้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ก็คือการลงมือกระทำสิ่งนั้น มันเป็นคนละเรื่องกัน การที่เราใกล้ชิดกับบิดามารดา (หรือขาดความใกล้ชิด) อาจทำให้ยากสำหรับเราที่จะระลึกถึงความสำคัญที่พระเจ้าต้องการในความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพ่อแม่ อาจเป็นการง่ายที่จะแสดงการไม่เคารพต่อพ่อแม่มากกว่าผู้อื่น แต่ท่านก็พร้อมจะให้โอกาสและลืมความผิดของเรา

****ผู้ที่รักและเอาใจใส่เรามากที่สุดสมควรจะได้รับความเคารพและการอุทิศให้อย่างสูงสุด****

ละคร

แบ่งออกเป็นกลุ่มให้แต่ละกลุ่มอภิปรายถึงสถานการณ์ที่เขาคุ้นเคย ซึ่งเกี่ยวข้องกับการยอมจำนนต่ออำนาจปกครอง ให้เขาเลือกสถานการณ์มาหนึ่งเหตุการณ์และเตรียมแสดงให้ทั้งชั้นดู ให้เวลาเพียง 2-3 นาที

3. เหตุไรจึงต้องยอมจำนนต่ออำนาจ

(มัทธิว 5:16)

ในสถานการณ์ใดก็ตามที่มีคนมากกว่าหนึ่งคนเกี่ยวข้องกับอยู่ จะต้องมีผู้นำบางคนมีอำนาจสูงสุดเพื่อที่จะตัดสินใจและใช้บังคับผู้อื่นได้ มิฉะนั้นจะไม่มีสิ่งใดสำเร็จได้

แต่มีเหตุผลที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ การเป็นพยานในชีวิตคริสเตียนของเรา เราเคยได้ยินการกล่าวถึงคนที่ชอบทำความดีดร้อนที่โรงเรียนหรือที่คริสตจักรบ้างไหม? พวกเขาพูดกันว่า “เขามาจากครอบครัวแบบไหนกันนะจึงได้ทำตัวอย่างนี้” สิ่งๆหนึ่งที่เราทำได้แสดงให้เห็นถึงความพยายามและผลสำเร็จของพ่อแม่ของเขา ในนองเดียวกัน สิ่งที่เราทำในฐานะคริสเตียนสะท้อนให้เห็นถึงพระบิดาในสวรรค์ ความจริงข้อนี้เพียงข้อเดียว ก็เพียงพอที่จะมีอิทธิพลต่อการกระทำทุกอย่างของเรา การที่เราสำนึกถึงความรักและความเสียสละของพระเจ้าที่มีต่อเรา เป็นเหตุให้เราอยากจะทำทุกสิ่งที่จะทำได้เพื่อให้พระองค์พอพระทัย (อ่านยอห์น 14:15) ความรักเรียกร้องในชีวิตของเรา ความรักของเรามีต่อพระเยซูคริสต์เรียกร้องให้เรายอมจำนนต่อคำสั่งที่มาจากพระวาระของพระองค์

ไม่มีใครจะบอกเราหรือว่า การยอมจำนนต่ออำนาจการปกครองเป็นสิ่งที่ย่ำง่าย จะมีบางเวลาที่มีการใช้อำนาจโดยขาดสติปัญญา หรืออาจใช้อำนาจนั้นมาต่อสู้อกับเรา อย่างไรก็ตาม ถ้าเราตัดสินใจที่จะทำสิ่งที่ถูกต้องอย่างมั่นคง และด้วยจิตสำนึกที่แจ่มชัดแล้ว ในที่สุดผู้นำนั้นก็จักอำนาจที่ถูกต้อง (อ่าน 1 เปโตร 2:15-16) แต่บุคคลผู้ที่ได้รับการทวงนำโดยพระวิญญาณและมีการควบคุมตนเองได้ดี ก็จะไม่วันผิดหวัง เพราะมีชัยชนะอยู่ในการยอมจำนนนั้น

ดำเนินชีวิตในความจริง

เพียงแต่รู้ว่า เราจะต้องยอมจำนนต่ออำนาจไม่เป็นการเพียงพอ เราต้องการที่จะปฏิบัติด้วย เราต้องตัดสินใจว่าจะจัดการกับชีวิตของเราในแง่ใดบ้าง

- 1) เรายอมจำนนต่ออำนาจของพระเจ้าในชีวิตของเราหรือยัง?
- 2) เราแสดงความเคารพต่ออำนาจฝ่ายปกครองประเทศในชีวิตของเราหรือไม่?
- 3) เรายอมต่อบิดามารดาของเราหรือไม่?
- 4) เรายอมต่ออำนาจของผู้นำฝ่ายจิตวิญญาณของเราหรือไม่?

เมื่อได้มองเห็นจุดที่เป็นตัวปัญหาแล้ว เราจะต้องตัดสินใจว่าจะทำอย่างไร ถ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการยอมต่อพระเจ้า จงใช้เวลามากขึ้นในการอธิษฐาน และศึกษาพระคัมภีร์ที่เกี่ยวกับพระองค์ และสิ่งที่พระองค์มุ่งหวังจากเรา ปัญหาเกี่ยวกับการยอมต่ออำนาจของบ้านเมืองมักจะเป็นท่าที่มากกว่าการแสดงออก

เราต้องอธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยเราควบคุมท่าทีนั้นที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับ การยอมต่อบิดามารดาและผู้นำฝ่ายจิตวิญญาณ ถ้าเรารู้ว่าได้ปฏิบัติอย่างไม่เหมาะสม จงสารภาพและขออภัยโทษจากพระองค์ตั้งใจว่าจะปฏิบัติตนให้ดีขึ้นในภายหน้า และขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า

ประกาศ

บางที่เราอาจยังไม่เคยมอบจิตใจให้แก่องค์พระผู้เป็นเจ้า จงยอมต่อกฎเกณฑ์ของพระองค์ที่มีต่อชีวิตของเราเสียในวันนี้ และค้นคว้าเสรีภาพที่แท้จริงคืออะไร?

อธิษฐาน

แจกกระดาษและดินสอให้แต่ละคนเขียนถึงแง่มุมใดในชีวิตของตนที่รู้สึกว่ายากต่อการที่จะยอมอำนาจ แล้วขอให้อธิษฐานเป็นส่วนตัว เพื่อขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าในปัญหาดังกล่าว สรุปโดยเขียนแผนการที่จะปรับปรุงแง่มุมให้ดีขึ้น

บทที่ 6 พิสูจน์ความจริง

เป้าหมายของบทเรียน : เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมั่นใจว่าเขาจะเป็นพยานเรื่องการคืนพระชนม์ของพระคริสต์
อย่างได้ผล

ข้อพระคัมภีร์ : มาระโก 16:15 ยอห์น 20:24-29 กิจการ 2:22-24, 29-33 โรม 10:9-10 1 โครินธ์
15:3-8

ข้อควรจำ : คือว่าถ้าท่านจะรับด้วยปากของท่านว่า พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และ
เชื่อในจิตใจว่า พระเจ้าได้ทรงชุบพระองค์ให้เป็นขึ้นมาจากความตาย ท่านจะรอด (โรม 10:9)

เริ่มต้นบทเรียน

บางคนกล่าวว่า พระเยซูไม่เคยสิ้นพระชนม์ บางคนกล่าวว่า พระองค์ตายและพระศพถูกขโมยไป แต่สิ่งที่
สำคัญ คือ พระองค์ได้เป็นขึ้นมาจากความตาย ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระองค์ทรงต้องการให้เราทุกคนให้
การต้อนรับพระองค์ด้วยตัวของเราเองเมื่อเราพบกับพระองค์

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

1. ผู้สงสัยกลายเป็นผู้เชื่อ

(ยอห์น 20:24-29)

การพูดว่าเราไม่มีความสามารถ ไม่ใช่สิ่งเดียวกับการปฏิเสธว่าเราเป็นคนอ่อนแอ พระเยซูไม่ได้วางแผนที่
จะใช้มนุษย์เป็นพยานของพระองค์ เพราะว่าเขาดีรอบคอบแล้ว แต่เพราะว่าเขามีความต้องการพระองค์ ผู้ที่พระ
เยซูทรงเปลี่ยนแปลงอาจเป็นตัวอย่างของทั้งความต้องการพระเยซูและของฤทธิ์อำนาจของพระองค์

ต่อจากยูดาสาวกผู้เสื่อมเสียชื่อเสียงก็อาจเป็นโรมัน เรามักจะนึกถึงเขาในฐานะผู้สงสัยที่ต้องการพิสูจน์
แต่อย่าให้เรามองโรมันในแง่ร้ายเกินไป พระเยซูทรงเลือกเขาโดยมีเหตุผลหนึ่ง พระองค์อาจรู้ว่าจะต้องมีคนเช่นนี้
เสมอที่ต้องการพิสูจน์ เขาอาจต้องการตัวอย่างว่าพระเยซูทำอะไรกับผู้สงสัย

โรมันมีคุณสมบัติที่ดีเหมือนกัน ในครั้งหนึ่งเขาเคยพร้อมที่จะตายกับพระเยซู (อ่านยอห์น 11:16) สาวก
ของพระองค์รู้ว่า ถ้าพระองค์ไปเมืองเบธานี ศัตรูของพระองค์จะต้องฆ่าพระองค์แน่ แต่โรมันแสดงให้เห็น
คุณสมบัติสำคัญ 2 ประการ คือ การยอมอุทิศตนและเต็มใจที่จะนำไป เขาเรียกเพื่อนให้ติดตามเขาไป แม้ว่าจะ
หมายถึงความตายก็ตาม

ดังนั้นถ้าเราคิดว่าอ่อนแอเกินไปหรือมีความสงสัยเกินกว่าที่จะเป็นพยานเรื่องพระเยซูก็จงมองดูที่โรมัน
(อ่าน ยอห์น 20:24-29) เขาสงสัยแต่เมื่อเขาได้เห็นนิมิตใหม่ของพระเยซูเขาก็เชื่อ

สัมภาษณ์

แบ่งชั้นเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มสมมติว่ากำลังสัมภาษณ์โรมัสทางโทรศัพท์ โดยเลือกเหตุการณ์ตอนใดตอนหนึ่งของโรมัสมาสัมภาษณ์

- 1) 1ยอห์น 11:1-6
- 2) ยอห์น 20:19-25
- 3) ยอห์น 20:26-29

ให้แต่ละกลุ่มทำการสัมภาษณ์หน้าชั้น

2. คนฉลาดกลายเป็นคนกล้า

(กิจการ 2:22-24, 29-33, 10:28-43)

บางที่เราอาจจะรู้สึกคุ้นเคยกับเปโตรผู้ฉลาดกลัวมากกว่าโรมัส เปโตรอาจคุยโว แต่เขาก็ล้มเหลว (อ่านลูกา 22:54-62) ถ้าหากตอนนี้เป็นตอนสุดท้ายที่เราได้ยินเกี่ยวกับเปโตร ก็คงจะเป็นเรื่องไม่ดีแน่ๆ แต่เรื่องนี้ยังไม่จบลงทีเดียว

ขณะที่เปโตรร้องไห้กับความล้มเหลวของเขา เขาคงจะตัดสินใจบางอย่าง เขาจะต้องไม่อ้างถึงสิ่งที่เขาทำไม่ได้อย่างที่เขายกพระเยซูว่า เขายินดีที่จะตายแทนพระองค์ แต่เมื่อโอกาสนั้นมาถึง เขากลับปฏิเสธว่า เขาไม่รู้จักพระองค์

เปโตรรู้ว่า ความกลัวทำให้เขาคิดแต่จะป้องกันตัวเองเท่านั้น เขาออกไปร้องไห้ด้วยความทุกข์ใจเพราะสำนึกผิด พระเยซูทรงรักเปโตรมากทีเดียว และพระองค์ก็ยังต้องการให้เปโตรเป็นพยานถึงการคืนพระชนม์ของพระองค์ พระเยซูเสด็จมาหาเปโตรที่ริมฝั่งทะเลกาลิลี และทรงเรียกเขาออกมารับใช้ เปโตรรับใช้พระองค์จนกระทั่งวาระสุดท้ายของชีวิต (อ่าน ยอห์น 21:9-19)

ในเวลาต่อมาเราเห็นว่า เปโตรเปลี่ยนไปราวกับคนละคน เขาอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มในวันเพ็นเทคอสต์ เมื่อเขาได้เห็นพระเยซูทรงฟื้นจากความตาย เขาก็กลายเป็นพยานที่กล้าหาญ ทั้งๆที่ในไม่กี่อาทิตย์ก่อนหน้านี้เขายังกลัวหญิงคนใช้อยู่เลย แต่เดี๋ยวนี้เขากำลังยืนพูดอยู่ต่อหน้าคนเป็นพันๆ

เปโตรเทศนาว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเยซูกระทำเป็นส่วนหนึ่งของแผนการของพระองค์ พระองค์ทรงทำให้คำพยากรณ์สำเร็จ จะมีผู้คนมากมายเป็นพยานถึงพระองค์ต่อไปและพระองค์ได้รับการเชิดชูในสวรรค์

เปโตรเต็มใจที่จะใช้โอกาสนี้ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ใจมาก เพราะผู้นำชาวยิวและโรมันตกลงกันที่จะแพร่ข่าวลือว่า พระกายของพระเยซูได้ถูกขโมยไป

เรื่องความกล้าหาญของเปโตรอีกเรื่องหนึ่งในการเทศนาข่าวประเสริฐของพระคริสต์ ได้เขียนไว้ในกิจการของอัครทูต 10:34-43 ที่บ้านของโคเนลิอัส (ให้อ่าน ข้อ 39-43 ดังๆ)

หลังจากกล่าวถึงพระเยซูแล้ว เปโตรอธิบายบทบาทของเขา และของผู้เชื่ออื่นๆ (กิจการ 10:42-43) คำเทศนาของเปโตรมีความสำคัญแต่คงจะไม่มีใครเชื่อถือ ถ้าเขาไม่มีความมั่นใจในสิ่งที่เขาพูด การเป็นพยานจะได้ผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของเขามีต่อเรื่องที่เขา กำลังเป็นพยาน และความมั่นใจของเขามีขึ้นอยู่กับบุคลิกส่วนตัวของเขา ดังนั้นคนที่ซื่อสัตย์ที่สุดแต่ไม่มั่นใจในสิ่งที่เขาเชื่อ ก็จะเป็นพยานได้อย่างเกิดผล

เล่นบทละคร

ให้ผู้เรียนเล่นบทของมารี มักดาลา โธมัส ทหารโรมัน ให้แบ่งปันประสบการณ์ที่เขาเห็นพระเยซูคริสต์เป็นขึ้นมาจากความตาย และสิ่งนี้ได้เปลี่ยนแปลงชีวิตของเขาอย่างไร

3. มีพยานเป็นร้อยละคน

(1โครินธ์ 15:3-8)

ถ้าเราเป็นทนายผู้ที่จะต้องพิสูจน์ว่าพระเยซูทรงฟื้นจากความตาย เราจะรู้สึกอย่างไรในกรณีนี้ เราจะรู้สึกถูกรบกวนจิตใจว่า เหตุการณ์ผ่านมามีตั้ง 2000 กว่าปีแล้ว และผู้ที่เป็นพยานเห็นเหตุการณ์กับตาก็ตายไปหมด แต่ที่จริงมีพยานที่เห็นเหตุการณ์นี้มากทีเดียว

หลักฐานแรกก็คือ อุโมงค์ที่ว่างเปล่า เราจะอธิบายได้อย่างไรว่า คนที่ตายแล้ว ถูกฝังไว้ในอุโมงค์ มีทหารเฝ้ารักษาอยู่ และในเช้าวันต่อมา อุโมงค์ก็ว่างเปล่า ทหารโรมันไม่ใช่คนเกียจคร้าน เขารู้ดีว่าถ้าเขาละเลยหน้าที่ นั่นหมายถึงชีวิตของตน

มีหลักฐานมากมายที่เป็นพยานเรื่องการปรากฏของพระองค์ ภายหลังจากการคืนพระชนม์อัศจรรย์ของเปาโลให้คำพยาน (อ่าน 1โครินธ์ 15:3-8) เขาเขียนถึงสิ่งที่เขาเชื่อและคริสเตียนอื่นๆก็เชื่อและให้คำพิสูจน์เพิ่มเติมด้วย

คำถาม

อะไรทำให้เกิดความแตกต่างอย่างมากในชีวิตของเปโตร? (อ้างถึงการที่เขาปฏิเสธพระเยซูซึ่งตรงข้ามกับการเป็นพยานอย่างกล้าหาญต่อหน้าคนเป็นร้อยละ) ให้อภิปราย

4. คำพยานของเราเป็นอย่างไร

(มาระโก 16:15 โรม 10:9-10)

ถ้าเราได้ขอให้พระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้ว เราก็จะเป็นพยานด้วย พระเยซูทรงพระชนม์อยู่และพระองค์ทรงมอบหมายงานนี้ให้เราทำ

“พระองค์จึงตรัสสั่งพวกสาวกว่า ‘เจ้าทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน’ ” (มาระโก 16:15)

ถ้าเราเชื่อว่าอุโมงค์ว่างเปล่า และเชื่อว่าพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดที่ทรงพระชนม์อยู่ เราก็ควรจะบอกผู้อื่นด้วย สิ่งจำเป็นที่เราจะเป็นพยานได้อย่างเกิดผลนั่นคือ เราต้องได้รับความรอด พระคัมภีร์ได้บอกไว้อย่างชัดเจนใน โรม 10:9-10 เมื่อเรายอมรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด รวมทั้งมีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้าเราก็จะเป็นพยานในสิ่งที่ถูกต้อง

ถ้าเราเชื่อ การเป็นพยานก็เป็นสิ่งที่ตามมา ความรอดของเราจะต้องออกไปสู่ผู้อื่น ผู้ที่ยอมให้พระเยซูควบคุมชีวิตของเขา จะยึดมั่นอยู่กับความรัก และความชื่นชมยินดีในข่าวประเสริฐแต่ผู้เดียวไม่ได้ เขาต้องแบ่งปันแก่ผู้อื่นด้วย

ลองคิดถึงครอบครัวของเรา ญาติพี่น้องและเพื่อนฝูง เขาเหล่านั้นได้รับความรอดแล้วหรือยัง หรือว่าบางคนต้องการคำพยานถึงความรักของพระเจ้าที่ส่งพระเยซูมายังไม้กางเขน และพลังอำนาจของพระเจ้าที่ทำให้พระองค์ฟื้นจากความตาย คำพยานของเราเป็นอย่างไร เราบอกผู้อื่นว่าพระเยซูยังทรงพระชนม์อยู่วันนี้ และต้องการจะมอบชีวิตใหม่แก่เขาหรือไม่?

คำถาม...เหตุใดการคืนพระชนม์จึงสำคัญแก่การประกาศข่าวประเสริฐและทำอย่างไรเราจึงจะทำให้ผู้ที่ยังไม่ได้รับความรอดเข้าใจได้? (อภิปราย)

ดำเนินชีวิตในความจริง

เมื่อพระเยซูกับโธมัสได้สนทนากัน พระเยซูได้กล่าวคำที่สำคัญมาก พระองค์กล่าวว่า **“ผู้ที่ไม่เห็นเรา แต่เชื่อก็เป็นสุข”** (ยอห์น 20:29) หากเราเชื่อในพระองค์และในการคืนพระชนม์ เมื่อเราเชื่อดังนี้แล้วจึงได้รับพระพรพิเศษจากพระองค์

เราได้รับการชำระให้ปราศจากบาปโดยพระเยซูเอง และเราสามารถรับใช้พระองค์ได้เดี๋ยวนี้ การที่เราทำสิ่งใดก็ตามมิใช่เพราะเราเป็นผู้ยิ่งใหญ่ แต่เพราะพระพรที่พระคริสต์ได้ให้แก่เรา เราเป็นผู้บริสุทธิ์ และได้รับพระกรุณาจากสวรรค์ จงนำเอาบุคลิกลักษณะเช่นนี้ไปกับเราทุกหนแห่ง ไม่ว่าจะอยู่ที่บ้าน โรงเรียน ในชั้นเรียน หรือในสนามกีฬา เราก็เป็นพยานได้ ขึ้นอยู่ว่าเราจะ เป็นพยานชนิดใด เราได้รับพระพรพิเศษและสิ่งนี้ควรฉายออกจากชีวิตเรา สิ่งนี้เกิดขึ้นได้ไหม?

เราอาจยังไม่เคยมีประสบการณ์ในการมีชีวิตใหม่ในองค์พระเยซูคริสต์ ถ้าเช่นนั้นขอเชิญรับพระเยซูเข้ามาในใจวันนี้ (เชิญชวนให้รับเชื่อ)

เขียน

เขียนสิ่งต่อไปนี้เป็นกระดานดำ

“เพราะฉันรู้ว่าพระคริสต์ทรงพระชนม์อยู่ ฉันจะ.....”

แจกกระดาษและดินสอให้แต่ละคนเขียนว่าจะทำอะไร

บทที่ 7 ยกโทษ 490 ครั้ง

เป้าหมายของบทเรียน : เพื่อหนุนใจให้ผู้เรียนรู้จักการให้อภัยผู้อื่นไม่ว่าผู้นั้นจะทำผิดสักกี่ครั้งก็ตาม
ข้อพระคัมภีร์ : มัทธิว 6:12,14-15, 18:15,21-35 มาระโก 11:25-26 ลูกา 6:27-38, 17:3-4
ข้อควรจำ : เพราะว่าถ้าท่านยกความผิดของเพื่อนมนุษย์ พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะทรงโปรดยกความผิดของท่านด้วย (มัทธิว 6:14)

เริ่มต้นบทเรียน

“การให้อภัยคือ.....?”

จะเป็นการดีมากถ้าเรารู้และเข้าใจกันและกันดีจนกระทั่งเรารู้ว่าความคิดที่เรากะทำต่อกันไม่ได้เกิดจากความตั้งใจ และฝ่ายที่ถูกทำร้ายจิตใจก็ไม่ได้ถือโกรธ แต่ชีวิตไม่เป็นเช่นนั้น เราทำให้ผู้อื่นไม่พอใจ เขาพูดสิ่งที่ไม่ดีต่อเรา ต่างคนก็ต่อสู้อันด้วยความหงุดหงิดหัวเสีย

แน่นอนมีคนทำให้เราเสียใจ ยิ่งถ้าเป็นผู้ที่เราสนใจรักใคร่จริงๆแล้ว ความเจ็บปวดก็มากขึ้น ความรู้สึกถูกละเลยเปรียบเหมือนอาการปวดฟัน มันเจ็บแปล็บจนไม่สามารถจะคิดถึงเรื่องอื่นๆได้

บทเรียนที่ยากที่สุดคือ เรียนรู้ที่จะให้อภัยไม่เฉพาะแต่เมื่อเราได้รับคำขอโทษเท่านั้น แต่ต้องให้อภัยแม้เราจะไม่ได้รับคำขอโทษด้วย เป็นการง่ายที่จะกล่าวว่า “ฉันจะให้อภัยถ้าเขาคลานเข้ามาขอโทษฉัน” การไม่ให้อภัยเป็นสิ่งที่ทั้งสองฝ่ายไม่ได้กำไรอะไรเลย มีแต่เสียความรักอาจหมายถึงว่า เราจะต้องพูดว่า “ขอโทษ” และอาจหมายความว่า เราต้องให้อภัยแม้ว่าเราจะไม่อยากทำเลยก็ตาม

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

1. ทำไมจึงต้องให้อภัย

(มัทธิว 6:12,14-15, 18:15 มาระโก 11:25-26)

แม้ว่าคนที่ถูกตัดสินประหารชีวิต สิ่งหนึ่งที่เขายังหวังอยู่คือ การยกโทษ คนที่มีอำนาจอาจยกโทษให้นักโทษได้แม้ขณะที่เขากำลังรอความตาย การยกโทษให้คือ การให้อภัยโทษซึ่งทำให้ชีวิตของคนรอดตาย เป็นการปลดปล่อยให้พ้นการลงโทษ อาจมีความหมายถึงชีวิตและความตาย

สำหรับคริสเตียน ความคิดเช่นนี้มีความสำคัญพิเศษ เราเคยอ่านใน โรม 3:23 **“เพราะว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า”** เราต่างมีโทษของความบาปแต่เมื่อใดที่เราขอรับการอภัยโทษจากพระเจ้า เราก็จะถูกปลดปล่อยจากข้อบังคับที่เราต้องอันจ่ายเป็นราคาของความบาปของเรา ราคานั้นเป็นความตายนิรันดร์ แต่โดยทางการอภัยโทษของพระเจ้า และความรักของพระองค์เราได้รับชีวิตนิรันดร์

การอภัยโทษของพระเจ้ามาถึงเราโดยมีเงื่อนไขว่า เราต้องให้อภัยผู้อื่นด้วย สิ่งนี้สำคัญมากจนกระทั่งเมื่อสาวกของพระเยซูขอให้พระองค์สอนการอภัยผู้อื่น พระองค์ก็ได้รวมข้อความนี้ไว้ในคำอธิษฐานที่พระองค์ทรงสอนเขาด้วย (อ่านมัทธิว 6:12,14-15)

พระเจ้ามุ่งหวังให้เรามอบให้ในลักษณะเดียวกับที่เราได้รับมา แน่แน่นอนจะต้องมีบางเวลาที่บางคนได้ทำผิดต่อเรา เพราะไม่มีใครดีพร้อม แม้กระทั่งตัวเราเอง เราก็ต้องการรับการอภัยด้วย หนี้ฝ่ายวิญญาณส่วนหนึ่งที่เรายังติดอยู่ นั่นคือ เราต้องปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่พระเจ้าทรงกระทำต่อเรา

เขียนเพลงบทใหม่

แจกเนื้อเพลง “พระคุณพระเจ้า” แบ่งชั้นเรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ ให้แต่ละกลุ่มอ่านเนื้อเพลงอย่างระมัดระวังอภิปรายถึงความหมายและเขียนเนื้อร้องใหม่โดยใช้ภาษาของเราเอง

คำถาม...ใครเป็นผู้ชนะถ้าเราไม่ให้อภัย? (อภิปราย) ไม่มีใครชนะเลย ผู้ที่ทำผิดต่อเราก็แพ้ เขาอยู่โดยมีความรู้สึกผิดติดตัว เราแพ้เพราะเรามีความรู้สึกขมขื่นและรู้สึกถึงความสัมพันธ์ที่แตกร้าง และถ้าเราไม่เชื่อฟัง เราก็ไม่เชื่อฟังพระเจ้าด้วย

คำถาม...มีอะไรเกิดขึ้น ถ้าเราให้อภัย? (อภิปราย) แน่แน่นอนว่าเราจะมีมิตรภาพใหม่กับผู้ที่ทำผิดต่อเรา การที่เราไม่ให้อภัย เป็นการสร้างช่องว่างระหว่างเรากับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ซึ่งทรงอภัยให้อย่างมากมาย เราจำเป็นต้องเอาใจใส่ตัวเราเอง มีความสัมพันธ์กับผู้อื่นในทางที่จะนำสง่าราศีมาสู่พระเจ้า พระองค์จะทรงรับฟังคำอธิษฐานของเราได้อย่างไร ถ้าเราไม่เต็มใจเยียวยารักษาความสัมพันธ์ที่เรามีต่อผู้อื่น?

(อ่านมัทธิว 18:15) ถ้าเรายอมให้การไม่ให้อภัยต่อพี่น้องของเราคือบาดแผลเข้ามาในใจ เราจะสูญเสียพี่น้องในฐานะเพื่อนไปเสีย

กิจกรรม

ขอให้ผู้เรียนบอกรายชื่อสถานการณ์ 5 อย่างที่ยากแก่การให้อภัยและถามว่า คุณค่าของการให้อภัยคืออะไร และถ้าเราไม่ให้อภัยอะไรจะเกิดขึ้น?

2. ก็ครั้ง

(มัทธิว 18:21,35 ลูกา 17:3-4)

มีกี่ครั้งที่คนบางคนสัญญาจะทำบางอย่างแก่เราแล้วก็ผิดสัญญา มักจะมีปรากฏบ่อยๆที่คนซึ่งเราเชื่อถือทำให้เราผิดหวัง คนมักจะพูดสิ่งที่ทำให้เราเจ็บปวด สิ่งเหล่านี้มีความหมายต่อเราอย่างไร เมื่อเรากำลังพูดถึงการให้อภัย เราจะให้โอกาสเขา 3 ครั้ง ก็เพียงพอ นี่ก็ดูเป็นความกรุณาแล้วเมื่อเทียบกับสิ่งที่บางคนได้ทำกับเรา แต่สำหรับคริสเตียนมาตรฐานของเราสูงกว่านั้น (อ่านลูกา 17:3-4)

ในปัจจุบันคงจะไม่บ่อยนักที่จะมีคนทำผิดต่อเรา 7 ครั้งในวันเดียว แต่พระเยซูตรัสว่า ถ้าเขาทำเช่นนั้นเราต้องให้อภัยทุกครั้ง สังเกตดูว่าคำเตือนนี้ใช้สำหรับคนที่ถูกกระทำมิใช่คนที่ทำผิด

ในกฎหมายยิว คนจะต้องให้อภัยผู้อื่น 3 ครั้ง ลองฟังดูว่าเปโตรคิดอย่างไร? (อ่านมัทธิว 18:21) เปโตรกำลังเป็นคนมีใจกรุณาเสมอ และให้อภัยถึง 7 ครั้ง แต่สำหรับพระเยซู การให้อภัยมิใช่การเล่นเกม แต่เป็นสิ่งที่อยู่เหนือจำนวนครั้งที่นับได้ (ข้อ 22)

พระเยซูทรงสอนสาวกของพระองค์ให้ดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระองค์ ลองนึกถึงภาพที่พระเยซูตรัสว่า “เออลัะ ฉันจะอภัยเธอครั้งนี้ แต่จำไว้ละว่านี้เป็นครั้งที่เจ็ดแล้ว ฉันจะไม่ให้อภัยอีกแล้ว” ไม่ใช่เช่นนี้แน่ ชีวิตของพระเยซูประกอบด้วยความรักที่นำมาซึ่งการให้อภัยอย่างไม่มีสิ้นสุด

เพื่อให้ความหมายแจ่มชัดขึ้น พระองค์ได้ทรงเล่าเรื่องๆหนึ่ง (อ่านมัทธิว 18:23-35) พระเยซูตรัสไว้ว่าอะไร? บุคคลใดที่รับการให้อภัย จะต้องมีความรักมากที่สุด เพราะเขาได้รู้จักคุณค่าแท้จริงของการยกโทษแล้ว

สังเกตดูในข้อ 35 จุดสำคัญคือ การสามารถให้อภัยทุกครั้งที่จะทำได้ **“พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะทรงกระทำแก่ท่านทุกคนอย่างนั้น ถ้าหากว่าท่านแต่ละคนไม่ยกโทษให้พี่น้องของท่านด้วยใจกว้างขวาง”** ถ้าการให้อภัยออกมาจากใจก็เหมือนกับว่าความผิดมิได้เคยเกิดขึ้นตั้งแต่แรก บุคคลจะเริ่มต้นอย่างสะอาด เมื่อมีการอภัยอย่างแท้จริง

อภิปราย

- ก. เหตุใดจึงเป็นการยากสำหรับบางคนที่จะให้อภัยคนอื่น?
- ข. เหตุใดคริสเตียนจึงรู้สึกดีขึ้นเมื่อได้ขอโทษ?

3. เราจะต้องให้อภัยอย่างไร

(ลูกา 6:27-38)

เราจะต้องแสดงถึงการให้อภัยอย่างจริงจัง การมีชีวิตอยู่ในความเกลียดชังจะทำลายตนเองทั้งร่างกาย อารมณ์ และจิตวิญญาณด้วย

เราทั้งหลายที่เป็นบุตรของพระเจ้าจงมองดูพระบิดาของเราเป็นตัวอย่าง พระองค์ทรงยกโทษอย่างไร ทรงให้อภัยทุกคนในทุกๆอย่าง (อ่านโรม 5:8 1ยอห์น 4:10) สถานภาพฝ่ายวิญญาณเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับพระเจ้า ยิ่งกว่าบุคลิกลักษณะภายนอก นี่เป็นตัวอย่างที่เราควรดำเนินตาม

ตั้งแต่เริ่มต้นการรับใช้ของพระเยซูคริสต์ในโลกนี้ พระองค์ก็เริ่มสอนสาวกของพระองค์เรื่องการให้อภัยอย่างจริงจัง (อ่านพร้อมกันในลูกา 6:27:31) ดูที่กริยาปัจจุบันกาลที่พระองค์ใช้ “อวยพร” “อธิษฐาน” เสนอให้เปรียบเทียบกับกริยาปฏิบัติในด้านลบที่เขาจะได้รับการสนองตอบ นั่นคือ ความเกลียด การแช่งสาป การดูหมิ่น

พระเยซูมิได้ขอให้เราทำสิ่งที่จะนำเราไปสู่โรงพยาบาลบ้า พระองค์กำลังขอให้เราทำบางอย่างที่จะนำผู้อื่นไปสู่อาณาจักรของพระองค์ได้ พระองค์รู้ว่า นี่จะเป็นสิ่งที่ทำให้สาวกของพระองค์ไม่เหมือนกับกลุ่มศาสนาอื่น

การนำผู้คนเข้ามาหาพระองค์จะต้องเป็นสิ่งที่แตกต่างกัน ความรักและการให้อภัย ไม่ใช่การสนองตอบตามธรรมชาติของมนุษย์ แต่เป็นสิ่งที่เหนือธรรมชาติทั้ง 2 สิ่งนี้จะนำเราเข้าไปใกล้พระเจ้ามากขึ้น

กรณีตัวอย่าง

อ่านกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ให้ผู้เรียนฟังแล้วอภิปรายปัญหาท้ายบท

พรอณีและยูพาเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขาเป็นเพื่อนที่สนิทกันตลอดมา ต่างก็อยู่ในกลุ่มอนุชนคริสตจักรเดียวกัน เด็กสาวทั้งสองเข้ารับการแข่งขันเป็นหัวหน้าชั้น และยูพาก็ได้รับเลือก ความรับผิดชอบในหน้าที่ทำให้ยูพากว้างขวางในหมู่นักเรียน และครู เพราะยูพามีรายการต่างๆยุ่งเสมอ ทำให้เธอเหินห่างจากพรอณี ความสัมพันธ์ของทั้งคู่จึงเริ่มจืดจางจนเกือบจะไม่เหลือเยื่อใย แต่แล้วยูพาก็รู้สึกขึ้นได้ว่า เธอควรทำอะไรเพื่อให้ความสัมพันธ์ของเธอกลับ

พรอณีกลับคืนมาเหมือนเดิม

ดำเนินชีวิตในความเป็นจริง

เช่นเดียวกับบทเรียนอื่นๆ สถานที่ที่ดีที่สุดซึ่งจะนำสิ่งที่เราเรียนมาใช้ก็คือ บ้าน คนที่เราอยู่ด้วยเป็นคนที่จะทำให้เราโมโหได้ง่ายมากๆ จำได้ไหมเมื่อพ่อแม่มองโทษเราเพราะเข้าใจผิดคิดว่าเราพูดโกหกในบางเรื่อง? เราได้ให้อภัยท่านแล้วหรือยัง? เราได้บอกท่านด้วยหรือไม่ หรือบางทีอาจเป็นพี่น้องของเราที่รบกวนเราเสมอ เราจะต้องเต็มใจไปหาเขา พูดถึงสิ่งที่เกิดขึ้น และพูดว่าเราเสียใจ แม้ว่าเขาจะเป็นคนทำผิด แต่การถือโทษโกรธอยู่มีแต่จะทำให้ลายมิตรภาพ

ต่อจากบ้านของเรา สถานที่ซึ่งเราใช้เวลามากที่สุดคือ โรงเรียน จะต้องมีบางคนที่เรามีปัญหากับเขาในบางเวลา เราไม่สนใจเลยหรือ? เราจะต้องไปหาผู้ที่เรามีความรู้สึกที่ไม่ดีกับเขา และสารภาพความรู้สึกนั้น ขอการอภัยจากเขา

ในขณะที่เดียวกัน อย่าลืมเรื่องเกี่ยวกับคริสตจักรเป็นการง่ายที่จะปล่อยให้การโต้แย้งเล็กๆน้อยๆเกิดขึ้นในคริสตจักร มีโอกาสมากที่ความรู้สึกเจ็บปวดจะเกิดขึ้นได้ ถ้าเราคิดถึงสถานการณ์ที่ความรู้สึกนั้นเกิดขึ้น ก็จงระวังให้ดี จำไว้ว่าคำอธิษฐานของเราจะไม่เกิดผลถ้าเราไม่ให้อภัย

บางทีเราอาจยังไม่ประสบความสำเร็จกับความรักและการให้อภัยเปี่ยมล้นของพระคริสต์ ขอให้เราได้มาพบกับอำนาจแห่งการเปลี่ยนแปลงชีวิตของพระองค์ในวันนี้

ทำรายงานส่วนตัว

แจกกระดาษและดินสอให้แต่ละคนแบ่งกระดาษออกเป็น 3 ส่วนทำให้เป็นคอลัมน์ดังนี้

สิ่งที่ทำให้ฉันไม่สบายใจ	ผู้ที่ทำให้ฉันไม่สบายใจ	สิ่งที่ฉันจะทำ

ให้ผู้เรียนจดรายชื่อบุคคลที่เขาต้องการให้อภัยและเขามีแผนจะทำอะไร
พิจารณาตนเองแล้วสรุปลงด้วยการอธิษฐาน

ให้ผู้เรียนใช้เวลาลำพังกับตนเองที่จะ

บทที่ 8 ทำบาปนิดหน่อยก็ไม่ได้

เป้าหมายของบทเรียน : เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าต้องระมัดระวังในการทำบาปนิดหน่อย และเพื่อให้ผู้เรียน
ประพฤติตามคำสอนของพระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ

ข้อพระคัมภีร์ : อพยพ 20:15-16 เลวีนิติ 19:11 เฉลยธรรมบัญญัติ 25:13-16 สุภาษิต 12:22,
20:10 ลูกา 16:10-13 กิจการ 5:1-10 1โครินธ์ 6:9-10 เอเฟซัส 4:28

ข้อท่องจำ : ริมฝีปากที่พูดมุสาเป็นที่น่าเกลียดน่าชังแก่พระเจ้า แต่บรรดาผู้ที่ประพฤติความ
ซื่อสัตย์เป็นที่ปิติยินดีแก่พระองค์ (สุภาษิต 12:22)

เริ่มต้นบทเรียน

วันนี้เราจะเริ่มต้นด้วย 3 เรื่อง

1. เพื่อนของสมชายขอให้เขามาขี่จักรยานเล่นด้วยกัน แต่แม่ของสมชายบอกให้เขาทำการบ้านให้เสร็จก่อน
เขาโกหกแม่ว่าทำเสร็จแล้ว โดยคิดว่าเขาจะกลับมาทำให้เสร็จโดยที่แม่ไม่รู้ แต่ก็ไม่เป็นเช่นนั้น เขาไม่มีเวลาเหลือ
สำหรับทำการบ้าน และเขาต้องอธิบายกับแม่ในวันต่อมา ว่าเหตุใดครูจึงขอให้เขาไปหา และทำงานพิเศษหลังเลิก
เรียน

2. นัยนาและวันเพ็ญสนุกสนานมากเมื่อไปเดินเล่นในห้างสรรพสินค้า พวกเขาทั้งคู่สนุกที่ใช้เวลาบ่ายด้วยกัน
โดยไม่มีพ่อแม่มาด้วย วันเพ็ญขโมยริบบิ้นผูกผมและใส่ลงในกระเป๋าของเธอ นัยนาทักท้วง แต่ก็ปล่อยให้วันเพ็ญ
ทำเพราะเห็นว่าไม่มีอะไรร้ายแรง รมภ.ก้าวตามหลังมาและขอดูกระเป๋าของวันเพ็ญ

3. ดาวพรอยากจะไปค่ายเยาวชนมาก ปัญหามีอยู่ว่าเธอไม่มีเงินค่าค่ายจำนวน 500 บาท และพุงนี้เป็นวัน
สุดท้ายในการลงทะเบียน เธอตกลงจะขายซีดี 2 แผ่นแก่อสิริพร ซีดีนั้นค่อนข้างเก่า แต่อสิริพรไม่รู้จึงซื้อไป ดาวพรจึง
มีเงินไปลงทะเบียน แต่วันจันทร์ต่อมาที่โรงเรียน อสิริพรโมโหมาก และเรียกดาวพรว่าคนโกหก เพราะซีดีที่เธอขาย
ให้มันอยู่ในสภาพที่ไม่ดีเหมือนที่ดาวพรบอก

เราทุกคนต่างก็ต้องพบกับการตัดสินใจทุกวัน การตัดสินใจบางอย่างเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ หรือไม่ซื่อสัตย์
สมชายโกหกว่าการบ้านเสร็จแล้วทั้งๆที่ยังไม่ได้ทำ วันเพ็ญหยิบของที่ไม่แพงมาจากร้านและนัยนาคิดว่าไม่ผิดนัก
เพราะของมีราคาเล็กน้อย ดาวพรอาจไม่ได้โกหกเรื่องซีดี แต่พฤติกรรมของเธอก็มีส่วนหลอกลวง **“เจ้าอย่าลัก
ทรัพย์หรือโกงหรือมุสาต่อกัน”** (เลวีนิติ 19:11)

กรณีตัวอย่าง

ทำสำเนาเรื่องทั้ง 3 เรื่องข้างต้นแจกแก่ผู้เรียน ใช้เรื่องทั้งสามนี้เป็นกรณีในศาลของชั้นเรียน เลือกคณะ
ลูกขุน โจทย์ และจำเลย สำหรับแต่ละกรณี ให้จำเลยเป็นพยานว่ามีอะไรเกิดขึ้นแล้วให้โจทย์ซึ่งใช้พระคัมภีร์เป็น
หนังสือกฎหมายเสนอเรื่องราวที่เขาฟ้อง ตอนสุดท้ายเป็นคำตัดสินจากคณะลูกขุน

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

1. การพูดโกหก

(อพยพ 20:16 สุภาพษิต 12:22 กิจการ 5:1-10)

พระบัญญัติของพระเจ้ากล่าวไว้ว่า เราควรจะมีชีวิตอย่างไร พระเจ้าเห็นความสำคัญเรื่องการไม่พูดเท็จ จึงได้ใส่ไว้ในพระบัญญัติสิบประการ (อ่าน อพยพ 20:16)

พระคัมภีร์เน้นหนักเรื่องการพูดมุสา ไม่มีที่ใดเลยที่จะมีตัวอย่างของการพูดเท็จ แม้เพียงเล็กน้อย เพื่อเจตนาดี การพูดมุสาเป็นความผิด ให้เราดูสิ่งที่พระเจ้าเกลียดชังในลักษณะเดียวกับที่ทรงเกลียดการมุสา (อ่าน สุภาพษิต 6:16-19) คนพูดมุสาเป็นเพื่อนที่ไม่ดี

คำถาม

บอกถึงเจ็ดสิ่งที่พระเจ้าเกลียดชัง อ่าน สุภาพษิต 6:16-19

พระเจ้าไม่เพียงแต่ใส่ข้อห้ามต่างๆไว้ให้เรา และให้เรามีความสุขตลอดไป พระองค์สนพระทัยในชีวิตของเรา เมื่อเราเชื่อฟัง พระองค์ก็พอพระทัย ดังนั้นการที่พระองค์พอพระทัยนี้ จึงควรเป็นแรงจูงใจให้เราทำตามสิ่งที่พระองค์ขอร้อง ดูว่าพระคัมภีร์กล่าวอย่างไรถึงเรื่องคนที่สัสดีข้อ

“ริมฝีปากที่พูดมุสาเป็นที่น่าเกลียดน่าชังแก่พระเจ้า แต่บรรดาผู้ที่ประพฤติความซื่อสัตย์เป็นที่ปิติยินดีแก่พระองค์” (สุภาพษิต 12:22)

คริสตจักรในสมัยแรกนั้น ความซื่อสัตย์เป็นสิ่งสำคัญมาก คริสเตียนคนแรกๆส่วนใหญ่เป็นชาวยิวซึ่งมากรุงเยรูซาเล็มในเทศกาลของชาวยิว เขาไม่มีงาน ไม่มีบ้านหรือทรัพย์สินสมบัติ ถ้าเขาจะต้องอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มนานหลายวัน เพื่อเรียนจากสาวกของพระเยซู ก่อนที่เขาจะกลับบ้าน เขาก็ต้องการความช่วยเหลือ เลี้ยงดู และให้ที่อยู่อาศัย ซึ่งไม่มีใครต้องการทำเช่นนี้ นอกจากคนที่อยากจะช่วยพวกเขาเท่านั้น บ่อยครั้งที่สิ่งดีเกิดขึ้นจะต้องมีบางคนทำให้เกิดผลเสีย ในบรรยากาศแห่งความรักและการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ก็เกิดเหตุการณ์ของอานาเนียกับสะปฟีราขึ้น (อ่านกิจการ 5:1-10)

เราลองคิดว่า จะมีอะไรเกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ ถ้าในท่ามกลางการฟื้นฟูใหญ่ มีบางอย่างเช่นนี้เกิดขึ้น เราเห็นภาพศิษยาภิบาลของเราเป็นเหมือนเปโตรไหม? ถ้ามีคนสองคนตายที่เท้าของเขาในวันหนึ่ง คนก็จะเริ่มมีการสงสัย จะต้องเป็นที่เข้าใจชัดเจนว่า สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นการกระทำของพระเจ้า

แต่เหตุใดพระเจ้าจึงกระทำรุนแรงนัก ก็เพราะสัมพันธภาพระหว่างเรากับพระองค์มีพื้นฐานอยู่บนความจริง พระเยซูตรัสในยอห์น 8:31-32 “ถ้าท่านทั้งหลายดำรงอยู่ในคำของเรา ท่านก็เป็นสาวกของเราอย่างแท้จริง และท่านทั้งหลายจะรู้จักสัจจะ และสัจจะจะทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไท”

ถ้าการมูสายังดูเป็นสิ่งเล็กน้อยสำหรับเรา ให้ดูแหล่งที่มาของมัน (อ่านเจียบยอห์น 8:42-44) ข้อความนี้สอนเราว่า การมูสาทุกอย่างมาจากพ่อของการมูสา คือ ซาตานนั่นเอง นี่เป็นเหตุที่พระเจ้าทรงเกลียดชัง แม้กระทั่งการมูสาเล็กๆน้อยๆ

การทดสอบ

เขียนรายการต่อไปนี้บนกระดาน 10 รายการ แล้วให้ผู้เรียนให้คะแนนแต่ละรายการตั้งแต่ 1-10 คือ

- 1) ไม่ซื่อสัตย์ทั้งหมด
- 2) ไม่ซื่อสัตย์มาก
- 3) ค่อนข้างจะไม่ซื่อสัตย์
- 4) เกือบจะไม่ซื่อสัตย์
- 5) ไม่ใช่คำมูสาที่เดี๋ยวนัก
- 6) เป็นคำมูสาเล็กๆน้อยๆ
- 7) ครึ่งผิดและครึ่งซื่อสัตย์
- 8) ก็ไม่เชิง
- 9) เกือบจะซื่อสัตย์
- 10) ซื่อสัตย์ทั้งหมด

1. บอกคนในชั้นอื่นว่าข้อสอบที่เราทำไปเมื่อเข้ามื่ออะไรบ้าง
2. ตั้งใจอยู่นอกบ้านนานกว่าที่เราบอกพ่อแม่ไว้
3. ขอให้เพื่อนบอกคำตอบของข้อสอบ
4. ยอมรับการเปลี่ยนคะแนนให้มากขึ้นจากเจ้าหน้าที่ธุรการมากกว่าที่เราควรได้รับ
5. แกล้งบอกว่าไม่สบายเพื่อจะไม่ต้องไปโรงเรียน
6. บอกครูดนตรีว่าเราฝึกหัดหนึ่งชั่วโมงทั้งๆที่เราพัก 30 นาที
7. บอกข้อสอบเพื่อนเมื่อครูออกจากห้อง
8. หยิบเงิน 10 บาทจากกระเป๋าแม่โดยไม่ได้ขอ

นับคะแนนคำตอบของผู้เรียนแล้วชี้แจงว่าคำตอบทุกคำตอบควรมีคะแนน 1 หรือ 10 ไม่มีคะแนนกลางๆสำหรับความซื่อสัตย์

2. การขโมย

(อพยพ 20:15 1โครินธ์ 6:9-10 เอเฟซัส 4:28)

ทุกคนรู้ว่า การขโมยเป็นสิ่งผิด แม้กระทั่งเด็กเล็กก็รู้จักความหมายของคำว่า “ของฉัน” และ “ของเธอ” การขโมยไม่เพียงแต่จะทำให้คนที่ถูกขโมยเจ็บปวดเท่านั้น แต่คนขโมยก็เจ็บด้วยเพราะการขโมยทำลายคุณค่าของเขา ทำลายการนับถือตนเอง และความสัมพันธ์ที่เขามีกับพระเจ้า

เมื่อคนๆหนึ่งขโมยของจากอีกคนหนึ่ง ผู้เป็นขโมยได้สร้างกำแพงนี้อยู่ภายในครอบครัวหรือระหว่างเพื่อน ความเจ็บใจและความรู้สึกไม่ดีเกิดและเติบโตขึ้น มีความไม่ไว้วางใจแทนที่ความไว้วางใจความไม่ชอบ มาแทนความรักที่แท้จริง แม้ว่าจะมีการสารภาพและชดใช้คืน แต่ก็มีแผลเป็นเหลืออยู่ในความสัมพันธ์ของทั้งสองฝ่าย

การขโมยอาจดูเหมือนเป็นวิธีง่ายๆ แต่ที่จริงแล้วมันเป็นวิธีที่นำเราออกไปจากจุดหมายที่เราควรจะไป คือสวรรค์ ฟังดูน่ากลัวเกินไปไหม? ให้อ่าน 1 โครินธ์ 6:9-10)

ขโมยจะอยู่ในกลุ่มคนที่มีความชั่วร้าย การหยิบสิ่งของเล็กน้อยมาจากห้างใหญ่ อาจคิดว่าไม่เป็นไร แต่มันก็คือการขโมย และเป็นความบาป เราอาจไม่คิดว่าการ “ขอยืม” เงินเล็กน้อยจากกระเป๋าแม่เป็นการขโมย และการหยิบของที่เป็นของบุคคลอื่นเป็นการขโมยและบาป

แต่ในท่ามกลางการกล่าวถึงคนบาปและการลงโทษ พระคัมภีร์ได้ให้ความหวังแก่เรา (เอเฟซัส 4:28)

ถอดข้อความ

ให้ผู้เรียนอ่านเอเฟซัส 4:28 แล้วให้เขียนข้อความนี้เป็นถ้อยคำของตนเอง เมื่อเสร็จแล้วให้อ่านข้อความของตนให้เพื่อนๆ ฟัง

3. การโก่ง

(เฉลยธรรมบัญญัติ 25:13-16 สุภาษิต 20:10 ลูกา 16:10-13)

การโก่งเป็นความบาปชนิดหนึ่งที่คุณจะเป็นการทำหาย ทุกครั้งที่เราทำสำเร็จ เราก็อยากจะทำอีก การกระทำของเราอาจดูธรรมดาและไม่สำคัญอะไร แต่มีรากฐานมาจากความไม่ซื่อสัตย์ นิสัยที่เรากระทำเสมอๆจะตัดสินสิ่งที่เราสัมพันธ์กับผู้อื่นตลอดชีวิตของเรา การโก่งเป็นความบาปเช่นเดียวกับการมูสา และการขโมย มันคือความเข้ามาอย่างง่ายดาย และแผ่ขยายออกไปกลายเป็นมะเร็งที่ควบคุมไม่ได้ ซึ่งจะติดเชื่อถึงความคิดและเจตนา

เราอาจจะดูเหมือนว่าความซื่อสัตย์ในความสัมพันธ์ระหว่างเรากับผู้อื่นมีผลน้อยต่อความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า แต่ไม่ใช่ความจริงเลย พระคัมภีร์บอกเราให้ซื่อสัตย์เสมอ พระเจ้าเกลียดชังความไม่ซื่อสัตย์ (อ่านเฉลยธรรมบัญญัติ 26:13-16 สุภาษิต 20:10) วิธีที่เราปฏิบัติต่อผู้อื่นในเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับความจริงของเราในพระเจ้าจะสะท้อนให้เห็นว่า ความเชื่อของเราโดยแท้จริงแล้วเข้มแข็งเพียงไร คริสเตียนมีความรับผิดชอบที่จะต้องรักษาชีวิตประจำวันให้ซื่อสัตย์เสมอ

เปลี่ยนข้อความ

ให้อ่าน ลูกา 16:10-11 เปลี่ยนคำว่า “ท่านทั้งหลาย” เป็นชื่อของเราแทน

พระเจ้าทรงไว้ใจให้เราเป็นผู้นำข่าวประเสริฐ แต่ถ้าเรายังไม่สามารถจะดำเนินชีวิตประจำวันซึ่งเราต้องกระทำแล้ว พระองค์จะไว้ใจให้เราทำเรื่องสำคัญแห่งชีวิตนิรันดร์ได้อย่างไร การโกงเพื่อจุดประสงค์อันเห็นแก่ตัวของเราทำให้พระวจนะปราศจากความหมาย

ข้อความของข่าวประเสริฐคือ ความรัก ส่วนข้อความของการโกง คือ ความเห็นแก่ตัว เราจะเลือกสิ่งใดให้เป็นปัจจัยควบคุมชีวิตของเรา (ลูกา 16:13)

ดำเนินชีวิตในความจริง

บางทีเราอาจเคยได้ยินคำพูดที่ว่า “ความสัตย์ซื่อเป็นนโยบายที่ดีที่สุด” นี่เป็นกฎซึ่งคนยุคก่อนได้ส่งผ่านมาให้แก่เราทุกคนในทุกวันนี้ เป็นกฎทองของการดำเนินชีวิตส่วนตัวและในธุรกิจ ถ้าเราจะต้องตัดสินใจทำอะไรแล้ว ความสัตย์ซื่ออันว่าเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดและเป็นทางเดียวเท่านั้นสำหรับผู้ที่มีพระคริสต์ในชีวิต เพราะพระเจ้าได้ตรัสว่า **“เจ้าอย่าลักทรัพย์ อย่าโกง หรืออย่ามุสาต่อกัน”** (เลวีนิติ 19:11)

การพูดมุสา การขโมย และการโกงมีอิทธิพลมากต่อความสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่น และกับพระเจ้า บางทีเราอาจพูดกับตนเองว่า “การพูดปดนิดหน่อยไม่เป็นไร” หรือ “ไม่มีใครว่าอะไรหรอกถ้าฉันจะหยิบของขึ้นเดียว” หรือ “ไม่เป็นไร ถ้าฉันจะโกงเล็กน้อย” แต่ไม่ว่าเราจะตีป่ายให้กับการพูดปด การขโมย หรือการโกงอย่างไรมันก็มี ความบาปอยู่แน่นอน สิ่งที่สำคัญก็คือ ถ้าเรายอมให้การพูดมุสา การโกง หรือการขโมยคืบคลานเข้ามาในชีวิตของเรา พระเจ้าทรงประทานหนทางที่จะช่วยเรา ขอการอภัยโทษจากพระเยซูคริสต์เสียในวันนี้ และตัดสินใจว่าจะมีชีวิตอย่างสัตย์ซื่อ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป (หนุนใจให้แต่ละคนทำสัญญาใหม่เดียวกับพระเจ้า และสรุปด้วยการอธิษฐาน)

“ความซื่อสัตย์ไม่เพียงแต่เป็นนโยบายที่ดีที่สุดเท่านั้น แต่สำหรับคริสเตียน ความสัตย์ซื่อเป็นนโยบายเดียวเท่านั้น”

บทที่ 9 ฉันเป็นหินสะดุดหรือ?

เป้าหมายของบทเรียน : เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสำนึกว่า ท่าที กริยาท่าทาง การแสดงออกทั้งด้านดีและไม่ดีของเรามีผลกระทบต่อผู้อื่น และเพื่อให้เขาแสดงออกในด้านที่ดี

ข้อพระคัมภีร์ : โรม 14:1-23, 15:1-7

ข้อควรจำ : เราทุกคนจงกระทำให้เพื่อนบ้านพอใจ เพื่อนำประโยชน์และการพัฒนามาให้เขา (โรม 15:2)

เริ่มต้นบทเรียน

เรื่องนำบทเรียน

“ฉันรู้สึกสับสนมาก ฉันคิดว่าฉันรู้ว่าคริสเตียนควรจะมีชีวิตอย่างไร แต่เดี๋ยวนี้ฉันไม่ค่อยแน่ใจ...”

ปัญญาจารย์รักพระเจ้ามาก เขาเป็นคนที่ฉันอาจเรียกได้ว่าเป็น “คริสเตียนที่สมบูรณ์แบบ” ถ้าจะมีสักคนฉันอยากจะเป็นเหมือนเขา เขามักจะมีความสุขเสมอ ไม่มีอะไรทำให้เขาผิดหวัง เขามีส่วนในกลุ่มอนุชน และยังได้ไปร่วมทีมประกาศเป็นพยานด้วย (เขาไม่รู้หรอก แต่ฉันติดตามเขาไปเกือบทุกที่) แต่แล้วเมื่อวานนี้ ฉันได้ยินเขาพูดถึงบางคนในทางไม่ค่อยดี ฉันรู้สึกผิดหวังมาก และฉันก็คิดว่าบางทีฉันก็ไม่ต้องระวังคำพูดก็ได้”

ไม่ว่าเราจะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม แต่สิ่งที่เราทำและพูดออกไปนั้น มีอิทธิพลต่อผู้อื่นได้ ดังนั้น เราจึงต้องพยายามที่จะสะท้อนพระเยซูในทุกๆแง่มุมของชีวิตเรา

ชวนให้คิด

ลองคิดดูซิว่าคริสเตียน ผู้อื่น ได้มีอิทธิพลกับเราอย่างไรบ้าง ทั้งในด้านบวก และด้านลบ ให้ผู้เรียนมีโอกาสพูดหลังจากนั้นครูชี้ให้เห็นว่า เราทุกคนมีอิทธิพลต่อผู้อื่น ไม่ว่าเราจะรู้หรือไม่ก็ตาม และภาวกระทำ ท่าทีของเรามีผลกระทบต่อคนรอบข้างแน่นอน

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

1. ทุกคนต่างก็อยู่ในทีมเดียวกัน

(โรม 14:1-12)

ไม่มีใครอาจจะโทษองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ในการที่พระองค์เลือกกลุ่มคนที่น่าเบื่อมาเป็นคริสตจักรของพระองค์ คริสเตียนทุกคนล้วนมีความแตกต่างกัน ทุกคนมีปัญหา และมีความชื่นชมยินดีของตนเอง พระเจ้าทรงวางแผนการไว้เช่นนั้น

แต่การที่พระเจ้าทรงวางแผนไว้เช่นนี้มิได้หมายความว่าเราจะเข้ากันได้กับความแตกต่าง โดยอัตโนมัติเรามักจะคิดว่าทุกคนควรจะเชื่อ กระทำ และปฏิบัติ เช่นเดียวกับที่เราเป็น แต่ชีวิตไม่ใช่เช่นนั้น

เราต่างต้องเรียนรู้บทเรียนชีวิตอันเดียวกัน คำแนะนำบางอย่างไม่เปลี่ยนแปลง พระคัมภีร์มีคำแนะนำชีวิตของเราอย่างชัดเจน

แม้ว่าพระคัมภีร์จะไม่ได้กล่าวถึงนิสัยทุกอย่างหรือการกระทำโดยเฉพาะเจาะจงของทุกคนในโลกนี้ แต่หลักการของพระคัมภีร์ให้ไว้เพื่อปกครองท่าทีและการมีส่วนร่วมของเราในเรื่องต่างๆ (อ่านโรม 14:1-6)

คนที่กลับใจในระยะแรกบางคนมาจากพื้นฐานประเพณีบางอย่างของเขา และยังคงเห็นบางสิ่งสำคัญมากอยู่ คริสเตียนบางคนไม่ยอมกินเนื้อที่ซื้อจากตลาด เพราะมันอาจนำไปบูชารูปเคารพแล้ว บางคนยังคงเชื่อว่า วันหนึ่งสำคัญกว่าอีกวันหนึ่ง และยังคงรักษาประเพณีเหล่านี้อยู่ เปาโลแนะนำให้คริสเตียนยอมรับคนเหล่านี้ซึ่งมีความแตกต่างกับเราว่าเป็นพี่น้องในองค์พระผู้เป็นเจ้า หลักการนี้จึงสำคัญสำหรับเราด้วย เราต้องยอมยั้งคริสเตียนบางคน แม้ว่าเราอาจไม่เห็นด้วยกับเขาในทุกด้าน เพราะนี่เป็นกฎแห่งความรัก (ข้อ 7-8)

สิ่งที่ชอบมาก

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ ให้คำถามเหล่านี้แก่แต่ละกลุ่มให้หาคำตอบ

- 1) ใครเป็นบุคคลในพระคัมภีร์ที่ชอบมากที่สุด?
- 2) เหตุใดจึงชอบ?
- 3) ได้เรียนรู้อะไรจากชีวิตของเขา?

พระเจ้าทรงประทานพระวจนะแก่บุคคลต่างๆซึ่งช่วยให้เรารู้จักพระองค์มากยิ่งขึ้น ทุกคนในพระคัมภีร์ก็มีความแตกต่างกันไป แต่ว่าทุกคนต่างสอนเราถึงบางสิ่งบางอย่าง

ถ้าเรามีชีวิตอยู่ในโลกที่ปราศจากผู้คนก็จะเป็นชีวิตที่ขาดความขัดแย้ง แต่เรามีชีวิตอยู่กับบุคคลอื่นซึ่งได้รับผลกระทบจากสิ่งที่เราทำและพูด สิ่งผูกพันอย่างเดียวที่จะทำให้เราสามารถอยู่ด้วยกันได้ คือ องค์พระเยซูคริสต์ จุดประสงค์หลักในการเสด็จมาของพระเยซูก็เพื่อช่วยเราให้รอด และให้เราเป็นส่วนหนึ่งของแผ่นดินพระเจ้า

เมื่อทีมกำลังทำงานเพื่อมุ่งไปสู่จุดหมายเดียวกัน เขาก็มีความแตกต่างของแต่ละคน ยกตัวอย่าง ทีมวอลเลย์บอล ผู้เล่นแต่ละคนต่างก็มีความคิดของตนเอง ถึงวิธีที่ดีที่สุดในการเล่นเกมนั้น แต่ทุกคนต้องรู้จักทำงานด้วยกันเป็นทีมเพื่อชัยชนะ ผู้เล่นแต่ละคนต้องเชื่อฟังกฎเกณฑ์ที่ตั้งขึ้น ถ้าใครเกิดต่อต้านกฎนั้น เขาจะเป็นอุปสรรคต่อชัยชนะของทีม

เช่นเดียวกับคริสเตียน (อ่านโรม 14:10-12) เมื่อเราอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า เราต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของเราเอง สง่าราศี และฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเป็นสิ่งที่เราควรสำนึกไว้ก่อนสิ่งอื่นใด ทุกสิ่งในชีวิตเรานั้นนับว่ามีคุณค่า คือ เราได้ทำอะไรเพื่อพระคริสต์

การเขียน

ให้ผู้เขียนสมมติว่าเขากำลังเขียนจดหมายถึงคริสเตียนใหม่คนหนึ่ง อธิบายให้เขาู้ความสำคัญของการมีชีวิตที่เป็นพรต่อผู้อื่น ใช้พระคัมภีร์ เอเฟซัส 4:1-3 และยากอบ 3:17-18 เป็นพื้นฐานในการอธิบาย ใช้เวลาสักครู่เพื่ออ่านจดหมายบางฉบับให้คนอื่นในชั้นเรียนฟัง

2. เสรีภาพหรือความรัก

(โรม 14:13-23)

บางคนเชื่อว่าเสรีภาพ คือ การที่เราสามารถทำอะไรก็ได้ที่เราต้องการจะทำ ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้อง เสรีภาพคือ การมีอิสระจากการเป็นทาส แต่ต้องมีความรับผิดชอบ เสรีภาพซึ่งปราศจากความรับผิดชอบเป็นสิ่งที่น่ากลัวมากเพราะจะไม่มีใครสนใจว่าผู้อื่นจะเป็นอย่างไร

ในฐานะที่เป็นคริสเตียน เราต้องใช้เสรีภาพของเราในการปรนนิบัติรับใช้พระเจ้า นั่นหมายความว่า เราจะใช้เสรีภาพต่อเมื่อได้กรองผ่านความรักมาแล้ว ตัวอย่างเช่น ถ้าเพื่อนของเราถือว่าการใส่เสื้อสีน้ำเงินในวันศุกร์เป็นบาป เราจะทำอย่างไร? ทั้งๆที่เราไม่เห็นด้วยกับเขา เราจะใส่เสื้อสีน้ำเงินในวันศุกร์ตามใจของเขา หรือว่าเราจะเลือกใส่เสื้อสีอื่นในวันศุกร์ เพื่อเราจะไม่ทำให้เขาอ่อนแอหลงในความเชื่อ เพื่อเห็นแก่ความรักที่เรามีต่อเขา จงจำไว้ว่า การชักชวนให้เขาทำในสิ่งที่เขาเชื่อว่าผิดเป็นการทำให้ชีวิตฝ่ายวิญญาณของเขาอ่อนแอ

เราจะไม่สูญเสียอะไรเลย โดยการช่วยเพื่อนเราในบางสิ่งที่ไม่สำคัญต่อเรา แต่อาจจะช่วยเขาให้เห็นความรักของพระคริสต์ในตัวเรา เมื่อเขาได้เติบโตฝ่ายวิญญาณจิตแล้ว เขาก็จะรู้ว่าเขาผิด

มีการตัดสินใจหลายอย่างที่ เราจะทำซึ่งไม่มีความสำคัญฝ่ายวิญญาณเท่าๆกับการใส่เสื้อสีน้ำเงิน แต่ถ้าหากว่ามีบางเรื่องที่ทำให้บางคนล้มลง ก็กลายเป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณ ก่อนที่เราจะกล่าวหาว่าความเชื่อของผู้อื่นดูน่าหัวเราะ ขอให้คิดถึงผลที่จะเกิดขึ้นเสียก่อน (อ่านโรม 4:13-16 ในใจ)

การเป็นหินสะดุดเป็นสิ่งที่มีความรุนแรงทีเดียว ดังนั้นวิธีที่ง่ายที่สุดที่จะหลีกเลี่ยงการเป็นเช่นนั้น ก็คือ เมื่อใดที่เราจะตัดสินใจทำอะไรลงไป ให้คิดถึงผลที่จะเกิดกับผู้อื่น คริสเตียนไม่อาจจะพูดว่า “นี่เป็นชีวิตของฉัน ฉันจะทำตามที่คุณต้องการ” ไม่มีสิ่งใดเลยที่พระเจ้าทำเพื่อพระองค์เอง แต่พระองค์ก็รู้ว่าอะไรดีที่สุดสำหรับผู้อื่น

เราเป็นส่วนหนึ่งของแผ่นดินของพระคริสต์ เราควรมีลักษณะของประชากรของแผ่นดินนี้ คือ มีสันติสุข ชื่นชมยินดี และความรัก แต่คุณลักษณะเช่นนี้ไม่ได้พัฒนาขึ้นมาเพราะทุกคนเหมือนกัน แต่เป็นเพราะแต่ละคนยอมเสียสละเสรีภาพบางอย่างเพื่อให้คุณลักษณะเหล่านี้พัฒนาขึ้น

เป็นสิ่งที่ดีมากเพียงไรในความรู้สึก ว่า เราเป็นที่รักและยอมรับทั้งในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก ข้อพระคัมภีร์ทั้ง 5 ข้อต่อไปนี้บอกแก่เราว่า เราจะรักษาสันติสุข ความชื่นชมยินดี และความรักให้คงอยู่ในชีวิตเราได้อย่างไร? (ให้อ่าน โรม 14:19-23)

เราต้องพยายามหนักใจให้เกิดสันติสุข มิใช่พยายามยัดเยียดเจตนาของเราแก่ผู้อื่น **“ทั้งนี้เพราะการกระทำใดๆที่มีได้เกิดจากความเชื่อมั่น ก็เป็นบาปทั้งสิ้น”** (โรม 14:23) จงจำไว้ว่าถ้าเราเป็นเหตุให้คนบางคน

ต้องทำบางอย่างที่เขาเชื่อว่าเป็นสิ่งผิด เราก็กำลังกีดกันการเดินทางของเขากับพระเจ้า นี่เป็นสิ่งที่กีดขวางอันร้ายแรง ทั้งต่อบุคคลนั้นและต่อพระเจ้า ขอให้การกระทำและท่าทีของเรามีความรักครอบครองอยู่ อิสระภาพที่เรายอมเสียไปนั้น มิได้สูญหายไปแต่ประการใด หากแต่กลับกลายเป็นสิ่งที่มีค่ามากกว่าสำหรับเรา

ค้นหาพระคัมภีร์

แบ่งกลุ่มแล้วอ่าน โรม 12:4-18 1โครินธ์ 12:12-27 เอเฟซัส 4:4-16 ตอบคำถามต่อไปนี้

“เรามักจะได้รับการเรียกว่า พระกายของพระคริสต์” สิ่งนี้มีความหมายแก่เราอย่างไรในด้านความสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่น?”

3. เมื่อเราร่วมมือกัน

(โรม 15:1-7)

ผลของการรู้จักใช้ความรักและเสรีภาพของคริสเตียนในสมดุลงานที่ถูกต้องก็คือ ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของคริสเตียน ขณะที่เราแต่ละคนเรียนรู้ที่จะคิดถึงสวัสดิภาพของผู้อื่นก่อนตัวเราเอง จะนำเราเข้ามาหา กัน ซึ่งเป็นสิ่งที่พระคริสต์ได้ทรงวางแผนไว้ พระองค์ทรงต้องการให้สาวกของพระองค์วางความแตกต่างของกันและกันไว้เสีย แล้วทำงานร่วมกัน เพื่อผลดีแห่งแผ่นดินของพระองค์

สิ่งเลวร้ายที่สุดที่เราจะอนุญาตให้ศิษย์เข้ามาในชีวิตของเราก็คือ ท่าทีและการชิงดีชิงเด่นในชีวิตของผู้เชื่อ เรามีได้แข่งขันกันไปสวรรค์ เราจะไปที่นั่นด้วยกันทุกคน เมื่อเราเรียนรู้ที่จะทำงานด้วยกันเพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายอันเดียวกัน (อ่าน โรม 15:1-7)

เปาโลให้ข้อปฏิบัติที่ช่วยได้ในทุกวันนี้เท่ากับในเวลาเขียนข้อพระคัมภีร์ตอนนี้

1) ผู้ที่เข้มแข็งในฝ่ายวิญญาณจิต ควรช่วยคริสเตียนที่อ่อนแอกว่า โดยยอมรับเขาและหนุนใจเขา (โรม 15:1-3)
3) พระคริสต์เป็นตัวอย่างที่ดีแก่เรา พระองค์ไม่ได้ทำให้พระองค์เองพอพระทัย แต่ยอมรับการดูถูกและการหมิ่นเกียรติ ซึ่งเราเองต้องยอมรับความรักของคริสเตียนและยอมให้ผู้อื่นมาก่อนเสมอ

2) พระคัมภีร์เขียนขึ้นเพื่อสอนเราว่าจะดำเนินชีวิตอย่างไร โดยพระคัมภีร์เราจึงได้รับการหนุนใจที่นำไปสู่ความหวังนิรันดร์ (โรม 15:4)

3) ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันท่ามกลางคริสเตียน นำส่งาราศีมาสู่พระเจ้า (โรม 15:5-6) เพราะสิ่งนี้เป็นความจริง ขณะเดียวกันการแตกสามัคคีในพระกายของพระคริสต์ก็ไม่ได้นำส่งาราศีมาสู่พระเจ้าเช่นกัน เปาโลจบคำเรียกร้องนี้โดยกล่าวว่า **“เหตุฉะนั้นจึงยอมรับกันและกันเช่นเดียวกับที่พระคริสต์ได้ทรงยอมรับท่านเพื่อพระเกียรติของพระเจ้า”** (โรม 15:7)

ในหนทางไปสู่สวรรค์ของเรา เราอาจเดินทางไปด้วยกัน และทำให้การเดินทางนั้นง่ายขึ้น หรือเราอาจพยายามต่อสู้ด้วยตัวของเราเอง แต่ผลของความพยายามแบบตัวใครตัวมันมักล้มเหลว แผนการใหญ่ของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเรา ก็คือ การที่เราต่างช่วยเหลือและช่วยกันตลอดทาง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเป็นกำลังของเราในการต่อสู้กับการล่อลวง เรามีแผนการปฏิบัติอยู่แต่ขึ้นอยู่กับเราที่จะใช้อย่างถูกต้อง (อ่านเอเฟซัส 4:1-3)

โปสเตอร์

แจกกระดาษ ปากกา ดินสอ ให้แต่ละกลุ่มเขียนโปสเตอร์เชิญชวนคริสเตียน ให้มีส่วนร่วมในความพยายามทำงานเป็นทีมของคริสตจักร ให้นำความคิดที่ได้อภิปรายในบทเรียนมาใช้ด้วย โดยเฉพาะในหัวข้อที่ว่า “เมื่อเราอยู่ร่วมกัน” เมื่อเสร็จแล้ว ให้ติดโปสเตอร์เหล่านี้ในห้องหรือรอบๆคริสตจักร

ดำเนินชีวิตในความจริง

เรารู้สึกว่าเรากำลังถูกยื้อระหว่างความปรารถนาที่จะเป็นตัวของตัวเอง กับการมีชีวิตตามมาตรฐานที่เราได้อภิปรายกันมา เราไม่ใช่คนเดียวที่รู้สึกเช่นนี้ สังคมของเราไม่ได้ส่งเสริมให้เราใช้ชีวิตอยู่ตามมาตรฐานของพระเยซูคริสต์ อิศรภาพที่ครอบครองด้วยความรักนั้น คือ ท่าทีของคริสเตียน

ไม่มีใครจะบอกเราได้ว่า การเป็นคริสเตียนเป็นวิถึง่าย ๆ ง่ายเลยที่จะพิจารณาดูการตัดสินใจของเราอย่างระมัดระวัง เป็นการง่ายที่จะยอมให้การกระทำและท่าทีของเราสะท้อนความต้องการของเราเอง มากกว่าที่จะสะท้อนความดีของแผ่นดินพระเจ้า แต่นี่เป็นสิ่งที่เราต้องตัดสินใจเมื่อเราจะเดินตามพระเยซู

ประกาศ

ถ้าเราไม่เคยมอบชีวิตของเราแก่พระคริสต์ จงทำเสียเดี๋ยวนี้ และยอมให้พระองค์ใช้เรา เพื่อชีวิตของเราจะมีคุณค่าต่อผู้อื่น

อธิษฐาน

ให้ผู้เรียนทั้งชั้นจับมือกันและอธิษฐาน ขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าที่จะทรงควบคุมการกระทำและท่าทีของเขา เพื่อผลอันดีต่อพระกายของพระองค์ คือ คริสตจักรนั่นเอง

บทที่ 10 ชีวิตที่มีชัยชนะ

เป้าหมายของบทเรียน : เพื่อหนุนใจให้ผู้เรียนรู้ว่าคริสเตียนคือ ผู้มีชีวิตแห่งชัยชนะ และให้เขาดำเนินชีวิตประจำวันอย่างผู้มีชัยชนะ

ข้อพระคัมภีร์ : ปฐมกาล 39:1-23 ตาเนียด 1:8-17 ยอห์น 16:13 กาลาเทีย 5:16 เอเฟซัส 4:13-15, 6:10-18 พิลิปปี 3:13-14 ฮีบรู 4:15-16 ยากอบ 4:7 1เปโตร 5:6-10 2เปโตร 3:18

ข้อควรจำ : แต่ขอท่านทั้งหลายจงเจริญขึ้นในพระคุณและในความรู้ซึ่งมาจากพระเยซูคริสต์ พระผู้เป็นเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของเรา (2เปโตร 3:18)

เริ่มต้นบทเรียน

คำถาม...เรามีความฝันในชีวิตอยากเป็นอะไร? อยากมีอาชีพอะไร?

สมมติต้องการเป็นทหาร ตลอดชีวิตของเขา เขาฝันที่จะสวมเครื่องแบบ และต่อสู้เพื่อป้องกันประเทศ ดังนั้นเขาจึงจากบ้านไปเพื่อทำสิ่งที่เขาต้องการ เขาไปซื้อเครื่องแบบที่ร้านของกองทัพและเดินทางเข้าไปในที่ที่มีการสู้รบชายแดน

ความเดือดร้อนก็เกิดขึ้นเมื่อเขาไปถึงเขาไม่มีอาวุธ ทหารคนอื่นมีปืน ลูกกระเบิด และอุปกรณ์อื่นๆ และได้รับการฝึกฝนให้ต่อสู้ สมมติไม่รู้เรื่องอะไรเลย นอกจากที่เขาเคยอ่านจากนิยายสงคราม และเขาก็ไม่มีความสัมพันธ์ติดต่อกับผู้นำกองทัพเลย สิ่งที่เขาทำก็คือการเดินไปเรื่อยๆ หวังว่าจะทำอะไรสักอย่างที่ดี แต่ปราศจากอาวุธ การฝึกฝนหรือการเป็นผู้นำ เขาก็หมดหวัง ในที่สุดเขาก็พ่ายแพ้

การรู้ว่าเราต้องการอะไรเป็นสิ่งสำคัญ ความฝันก็เป็นที่มีคุณค่า แต่ความฝันและความปรารถนาจะไม่มีประโยชน์นอกจากเราได้รับฝึกฝนและมีอุปกรณ์ที่เราต้องการเพื่อทำให้ความฝันเป็นจริง

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

ความล้มเหลวเป็นเครื่องมือที่ซาตานใช้กับคริสเตียนที่ได้ผลดี ไม่มีใครอยากถูกเรียกว่าเป็นคนล้มเหลว เพราะเป็นการทำลายความมั่นใจในตัวเอง ทำให้ความฝันมีดมัวลง ถ้าเราไม่ระมัดระวังแล้ว ความปรารถนาของเราจะทำให้พระเจ้าพอพระทัยและการมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์ก็อาจกลายเป็นความฝันที่เป็นไปไม่ได้ มากกว่าจะเป็นความจริง อาวุธที่ซาตานใช้ได้ผลดีเพื่อให้คริสเตียนล้มเหลว คือ การล่อลวง

คำถาม...เหตุใดเราจึงคิดว่า พระเจ้าอนุญาตให้คริสเตียนผจญกับการล่อลวงต่างๆ?

1. ชัยชนะเหนือการทดลอง

(ปฐมกาล 39:1-23 ดาเนียล 1:8-17 ฮีบรู 4:15-16)

การที่เรารู้ว่าผู้อื่นเคยผ่านประสบการณ์อย่างที่เรากำลังเผชิญอยู่นั้น ช่วยให้เรา มีความมั่นใจมากยิ่งขึ้น จุดประสงค์ของพระคัมภีร์ก็เพื่อแสดงให้เราเห็นว่า มีผู้เชื่อในพระเจ้าที่ได้ผ่านสถานการณ์ที่เลวร้าย และสามารถมีชัยชนะด้วย

ถ้าเราต้องการพบคนที่ได้ผ่านเวลาอันทรหดและยังสามารถดำรงความเชื่อและสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า **โยเซฟ** คือคนนั้นที่เราควรพบ เขามีปัญหาหนักจริงๆ พี่ชายเกลียดเขา เพราะเขาเป็นที่รักของบิดา จนกระทั่งเขาถูกขายไป เป็นทาสและทำให้บิดาคิดว่าเขาตายเสียแล้ว แม้กระนั้นโยเซฟก็ไม่ยอมแพ้ (อ่านปฐมกาล 39:1-3)

แต่การถูกขายก็ยังไม่ใช่การสิ้นสุดของปัญหา ต่อมาภรรยาของนายมีความคิดไม่ดีกับเขา (อ่านปฐมกาล 39:7-9) แต่เขาก็ไม่ได้แพ้การทดลอง เขาน่าจะสบายใจได้ แต่ผู้หญิงนั้นไม่ยอมเลิกล้มความคิด (อ่านปฐมกาล 39:10-12)

ความเดือดร้อนของโยเซฟไม่สิ้นสุด (อ่าน ปฐมกาล 39:21-23) พระเจ้ามิได้ให้โยเซฟปราศจากการล่อลวง และปัญหา แต่พระองค์ประทานความกล้าหาญที่จะเอาชนะสิ่งเหล่านี้ได้

ดาเนียล เป็นตัวอย่างที่ดีอีกเรื่องหนึ่งของผู้ที่หลีกเลี่ยงการล่อลวง และได้รับความเห็นชอบจากพระเจ้า เขามีใช้คนธรรมดาเมื่อกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ชัยชนะต่อยูดาห์ พระองค์ทรงสั่งให้คนหนุ่มชาวฮีบรูซึ่งฉลาดและหน้าตาดี มาเป็นนักโทษ พวกเขาบางคนอาจรู้สึกขมขื่นและคิดว่าพระเจ้าไม่เอาใจใส่เรา หรือทำไมพระเจ้าให้เกิดเรื่องเช่นนี้ขึ้น แต่ดาเนียลไม่เป็นเช่นนั้น

(อ่านดาเนียล 1:8) ดาเนียลตัดสินใจตั้งแต่แรกว่า ไม่ว่าจะมีการล่อลวงใดๆเกิดขึ้นกับเขาในดินแดนแปลกถิ่นนี้ เขาจะยังคงซื่อตรงต่อความเชื่อของเขา และเขาก็ได้รั้งรอแต่ได้แสดงออกให้รู้ว่าเขาจะไม่ทำตามวิธีของผู้คุม

ตั้งแต่ดาเนียลเต็มใจที่จะต่อต้านความเย้ายวนที่จะยอมรับอาหารดีๆและความเป็นอยู่ดีๆที่เสนอแก่เขา พระเจ้าทรงเตรียมทางไว้สำหรับเขา ผู้คุมก็ชอบดาเนียลและยิ่งกว่านั้น เขาวางใจดาเนียลมากพอที่จะอนุญาตให้เขาทำสิ่งที่ต้องการ (อ่านดาเนียล 1:9-14)

อาหารที่ดีที่สุดจากโต๊ะของกษัตริย์ อาจฟังดูดีกว่าผักธรรมดาๆ แต่การเชื่อฟังพระเจ้าและการมีชีวิตอยู่เพื่อพระเกียรติของพระองค์เป็นสิ่งที่ดีกว่ามาก (อ่านดาเนียล 1:14-17) กษัตริย์ไม่เพียงแต่จะยินดีในลักษณะรูปร่างภายนอกของเขา แต่ที่สำคัญกว่านั้น พระเจ้าทรงพอพระทัยในความสัตย์ซื่อของเขา

คำถาม... เราได้รับบทเรียนอะไรบ้างจากชีวิตของโยเซฟและดาเนียล

พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อที่จะช่วยผู้ที่ตั้งใจไม่ทำบาป ผู้เขียนฮีบรูได้อธิบายว่าความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเยซูคริสต์มีผลดีเยี่ยมที่จะช่วยให้เราชนะการทดลอง (ฮีบรู 4:15-16)

เป็นการดีเพียงไรที่รู้ว่า มีผู้หนึ่งที่เราใจและพร้อมที่จะช่วยเรา เมื่อใดก็ตามที่เราต้องการพระองค์ พระองค์รู้ดีกว่าการที่เราต้องการจะทำสิ่งที่รู้ว่าผิดนั้น จะทำให้เรารู้สึกอย่างไร พระองค์สนใจและพร้อมที่จะประทานความเข้าใจและพระเมตตาทุกเมื่อที่เราเข้าไปหาพระองค์อย่างกล้าหาญและขอความช่วยเหลือ

2. สู่ถอนแห่งความก้าวหน้า

(เอเฟซัส 4:13-15 พีลิปปี 3:13-14 2เปโตร 3:18)

เราเคยอยากได้บางอย่างแต่พ่อแม่คิดว่าแพงเกินไปไหม? “มันคุ้มค่าไหม?” บางครั้งเราถูกล่อให้กระทำความบาปและเป็นการยากที่จะพยายามไม่ทำบาป มันคุ้มค่าไหมที่เราจะต่อต้านความบาปซึ่งอาจทำให้เราให้เรามีชื่อเสียงในท่ามกลางพวกเพื่อนๆ เพราะเหตุที่เราไม่ทำบาปตามเขา มันคุ้มค่าจริงๆหรือเปล่า?

อะไรทำให้ความพยายามของเรามีคุณค่า? นั่นคือผลสุดท้ายในชีวิตของเรานั้นเอง ในฐานะที่เป็นคริสเตียน เรากำลังมุ่งไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ ซึ่งในพระคัมภีร์กล่าวว่า คือ ความสมบูรณ์ สิ่งที่น่าขบขันเกี่ยวกับจุดหมายของเราก็คือ มันเปลี่ยนแปลงเสมอ มันเป็นเพียงกระบวนการเปลี่ยนแปลงไม่ใช่ผลสุดท้าย เราจะต้องเติบโตขึ้นเรื่อยๆ จนกว่าจะเป็นเหมือนพระคริสต์ 2เปโตร 3:18 กล่าวว่า “แต่ขอให้ท่านทั้งหลายจงเจริญขึ้นในพระคุณและในความรู้ซึ่งมาจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าพระผู้ช่วยให้รอดของเรา” ในชีวิตคริสเตียนถ้าเราไม่เติบโตขึ้นเราก็กำลังถอยหลัง

แม้แต่คริสตชนเปาโลก็รู้ว่า เขาไม่อาจจะอยู่กับอดีตได้ แม้ว่าเขาจะได้รับความสำเร็จในสิ่งที่ดีมาก เขาก็รู้ว่าไม่เป็นการเพียงพอ เขาจะต้องเจริญขึ้นต่อไปในฐานะคริสเตียน พระเจ้าเองก็ได้เรียกร้องให้เราเป็นเหมือนพระเยซูคริสต์ จำเป็นที่เราจะต้องรักษาเป้าหมายไว้ในใจและพยายามไปให้ถึง เหมือนนักวิ่งแข่งที่ใช้พลังเสียที่สุดท้ายเมื่อเขาเห็นเส้นชัย เราควรใช้ความพยายามเป็นพิเศษเมื่อเราเห็นว่าเรากำลังเข้าไปใกล้พระเยซูคริสต์และเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้นทุกที

อะไรคือเป้าหมายของเรา? (อ่านเอเฟซัส 4:13-15) เราได้รับพระสัญญาที่จะประทานความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน สติปัญญา ความมั่นคง และความรักแบบพระคริสต์นี่เป็นสิ่งที่ “คุ้มค่า” แน่ชัวร์

คำถาม... มีอะไรที่วัยรุ่นจะทำได้เพื่อเจริญขึ้นในองค์พระผู้เป็นเจ้า?

ถอนแห่งความก้าวหน้า

แจกกระดาษ ให้แต่ละคนพิจารณาตัวเองว่า เขาได้ก้าวหน้าไปอย่างไรบ้างในองค์พระเยซูคริสต์ “การเกิดใหม่เป็นคริสเตียนของฉัน” วาดถนนและเครื่องหมายแสดงความก้าวหน้าและเหตุการณ์สำคัญในชีวิตคริสเตียนของเขา หลังจากลากเส้นแล้วให้ติดป้ายตรงจุดสำคัญและให้มาอภิปรายภาพประกอบนั้นๆ

3. แข็งแกร่งโดยพระวิญญาณ

(ยอห์น 16:13 กาลาเทีย 5:16 เอเฟซัส 6:10-18 ยากอบ 4:7 1เปโตร 5:6-10)

สิ่งที่กล่าวมานี้ดูน่าตื่นเต้น และมหัศจรรย์แต่เป็นไปได้ไหม? เปล่าเลย เมื่อเราได้เป็นคริสเตียนและยอมให้องค์พระผู้เป็นเจ้าควบคุมชีวิตของเรา เราก็เป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เรามีแหล่งทรัพยากรในชีวิต (ยอห์น 16:13)

เราไม่ได้อยู่คนเดียว พระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ในเรา พระองค์ประทานสิ่งที่เราขาดอยู่เพื่อช่วยให้เราดำเนินต่อไปได้ ถ้าเราเดินไปที่ละก้าวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะได้รับกำลังเพิ่ม (อ่านกาลาเทีย 5:16) เราไม่จำเป็นต้องกังวลว่าจะถูกรบกวนโดยความปรารถนาฝ่ายเนื้อหนังของเรา เราถูกควบคุมโดยสัญญาซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ส่งมาให้

นอกจากความช่วยเหลือที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานให้จากภายในแล้ว ยังมีแหล่งพลังจากที่อื่นอีก เหมือนทหารที่ต่อสู้ในการรบ เรามีอุปกรณ์พิเศษ (ให้อ่าน เอเฟซัส 6:10-12) เรากำลังอยู่ในสงครามสำคัญกับศัตรูที่มีอำนาจ แต่พระเจ้าประทานอาวุธให้แก่เรา (อ่านฮีบ 13-18) อาวุธเหล่านี้คือ ความจริง ความชอบธรรม ความเชื่อ ความรอด พระวจนะ และการอธิษฐาน ตราบใดที่เรายังถืออาวุธไว้ เราก็ได้รับการป้องกันเต็มที่

“เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงน้อมใจยอมฟังพระเจ้า จงต่อสู้กับมาร และมันจะหนีท่านไป” (ยากอบ 4:7)

เมื่อเรายอมต่อพระเจ้าทั้งหมดแล้ว ก็ไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้เราพ่ายแพ้ได้ วินาทีที่เราร้องขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า ซาตานและอำนาจชั่วของมันก็จะสลายไป

เปโตรผู้ซึ่งปฏิเสธพระเยซูเพราะความกลัวต่อมาน่าได้ใจว่า เขาสามารถเอาชนะศัตรูทั้งหมดได้ และยืนหยัดในกำลังของพระเจ้า (อ่าน 1เปโตร 5:6-10) เราอาจจะต้องทนทุกข์จากการล่อลวงต่างๆ แต่เมื่อสิ่งเหล่านี้ผ่านพ้นไปแล้วเราจะกลายเป็นเหมือนพระเยซูคริสต์มากขึ้น

อาวุธชีวิตประจำวัน

แบ่งกลุ่มให้แต่ละกลุ่มอ่านเอเฟซัส 6:13-18 ให้ทำรายการเครื่องอาวุธแต่ละชนิด อธิบายสถานการณ์จากชีวิตประจำวันซึ่งเขาสามารถใช้อาวุธเหล่านั้นได้ ให้ผู้เรียนอธิบายอย่างเจาะจงมากที่สุด

ดำเนินชีวิตในความจริง

การเอาชนะการล่อลวงเป็นชีวิตประจำวัน เราต้องตัดสินใจทุกวันว่า จะมีชีวิตอยู่เพื่อให้เป็นที่ยอมรับและนำเสนอคำสัตย์ต่อพระเจ้า การตัดสินใจที่จะทำบางอย่างดูเล็กน้อยมากจนเราไม่ได้คิดถึง บางอย่างก็สำคัญมากจนทำให้เราต้องกังวลเป็นวันๆ

สิ่งสำคัญก็คือ จำไว้ว่า สิ่งที่เราทำจะมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า ความบาป “เล็กน้อย” อาจดูไม่สำคัญแต่มันมีใช่เช่นนั้น บาปยังงี่เง่าก็เป็นบาป บาปคือการตัดขาดจากพระเจ้า เราอาจคิดว่ามันไม่ทำลายความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า แต่ท่าทีของการยอมแพ้ แทนที่จะใช้อาวุธและฝึกฝนจะทำลาย

ความสัมพันธ์ของเรากับพระองค์ในที่สุด จงพยายามเอาชนะต่อความบาป และด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า เราสามารถมีชัยชนะได้ โดยการพึ่งพิงพระองค์

ถ้าเรายังไม่เคยยอมจำนนชีวิตของเรากับพระคริสต์ก็ควรทำเสียวันนี้ และมีประสบการณ์กับชัยชนะที่พบได้ในพระองค์เท่านั้น

เพื่อนคู่คิด

การทำงานด้วยกันทำให้การดำรงชีวิตง่ายขึ้น บอกผู้เรียนให้เลือกเพื่อนคู่คิดซึ่งจะไปมาหาสู่กันในสัปดาห์ต่อไป หนุนใจให้เขาแบ่งปันสิ่งที้อาจจะมาล่อลวงเขา อธิษฐานด้วยกันเพื่อขอความช่วยเหลือและวางแผนหาวิธีเอาชนะการล่อลวงในอนาคต จงเน้นว่าการเก็บความลับเป็นสิ่งสำคัญมากในการปรึกษาและหนุนใจร่วมกัน

บทที่ 11 เพื่อน

เป้าหมายของบทเรียน : เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของเพื่อนและเรียนรู้ที่จะวางรากฐานมิตรภาพการเป็นเพื่อนที่ดีและเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์ : เฉลยธรรมบัญญัติ 13:6-8 สุภาษิต 1:10-19, 14:20, 16:28, 17:9,17, 18:24, 19:6, 25:19, 27:6,10,17

ข้อควรจำ : เหล็กลับเหล็กได้ฉันใด คนหนึ่งก็ลับเพื่อนของตนได้ (สุภาษิต 27:17)

เริ่มต้นบทเรียน

กิจกรรม

แจกกระดาษในเวลา 2 นาทีให้แต่ละคนเขียนชื่อเพื่อนของเขาให้มากที่สุด ใครเขียนได้มากที่สุดชนะ

สิ่งที่เป็นพระพรแท้จริงสำหรับทั้งชายและหญิงก็คือ การมีเพื่อน ชีวิตมนุษย์คนหนึ่งที่เราไว้ใจได้ทั้งหมด ผู้ที่รักเรา แม้ว่าเราจะมีผิดพลาดมากมาย ผู้ที่พูดความจริงกับเราอย่างจริงใจ ในขณะที่ชาวโลกเินยอเราต่อหน้าแต่หัวเราะใส่เราลับหลัง ผู้ที่ให้คำปรึกษาและเห็นด้วยกับเราในเวลาที่เรารุ่งเรือง และมั่นใจในตนเอง แต่จะปลอบโยนและให้กำลังใจแก่เรา ในเวลาทุกข์ยากและเศร้าโศก เมื่อโลกทอดทิ้งให้เราอยู่เดียวดาย เพื่อต่อสู้กับปัญหาด้วยตัวของเราเอง

การเป็นเพื่อนคือ ความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ ทั้งยังเรียกร้องหลายอย่าง ถ้าเราต้องการทำให้ดี บางทีเราอาจเคยคิดว่ามิตรภาพเป็นสิ่งที่ไม่สำคัญ หรือบางทีเราอาจละเลยที่จะมีเพื่อนที่แท้จริงสักคน ไม่ว่าจะเป็นอย่างไอก็ตาม พระเจ้าทรงต้องการช่วยเราในเรื่องนี้ ขอให้พระองค์ตรัสกับเราในวันนี้

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

1. เพื่อนแท้

(สุภาษิต 27:6,17)

คุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของมิตรภาพคือ ช่วยให้เราเป็นคนที่ดีขึ้น พระเจ้าทรงต้องการให้เราเป็นเพื่อนที่จะช่วยเพิ่มเติมทุกสิ่งในทางบวกแก่ชีวิตของเรา ซาโลมอนได้กล่าวไว้ว่า

“เหล็กลับเหล็กได้ คนหนึ่งก็ลับเพื่อนของตนได้” (สุภาษิต 27:17)

เคยสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงในตัวคนหนึ่งที่เคยว่าเหวอกระทั่งเขาได้พบเพื่อนใหม่? การเปลี่ยนแปลงนี้อาจเป็นอย่างที่ข้อพระคัมภีร์กล่าวถึง เมื่อสองคนได้เป็นเพื่อนแท้ต่อกันจะทำให้แต่ละคนเข้มแข็งขึ้น มีความสุขขึ้น และเป็นคนดีขึ้น

การมีเพื่อนมีใช้เพียงแต่จะมีความรู้สึกที่ดีเท่านั้น แต่ยังเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับตัวเรามากขึ้นด้วย จะมีบางเวลาที่เพื่อนเห็นความอ่อนแอหรือปัญหาของเราได้ชัดเจนกว่าเรา ซึ่งในเวลานั้นเองที่อาจทดสอบดูความแข็งแกร่งของสัมพันธภาพได้

การมีบางคนที่รู้จักเราดี บอกกล่าวบางอย่างที่ทำให้ไม่สบายใจก็เป็นประสบการณ์ที่เจ็บปวด แต่เพื่อนที่แท้จริงเต็มใจที่จะซื่อสัตย์เพื่อผลดีแก่เรา ทั้งหมดนี้ก็ขึ้นอยู่กับเราเองที่จะจำไว้ว่าสิ่งที่เขาพูดนี้ไม่ได้ตั้งใจจะทำร้ายเรา แต่เพื่อช่วยเรา (อ่านสุภาษิต 27:6) เป็นการดีที่จะมีเพื่อนที่พูดหรือกระทำสิ่งที่มาจากความรัก แต่จะเจ็บมากกว่าที่จะมีคนแสดงความรักและเอาใจใส่จอมปลอมด้วยเจตนาไม่หวังดีต่อเรา

เขียนสุภาษิต

สุภาษิตมักจะเกี่ยวข้องกับสัมพันธกับบทเรียนฝ่ายวิญญาณที่สำคัญโดยเป็นประโยคสั้นๆ แต่มีอำนาจ ใช้สุภาษิต 27:9 และ 25:19 เป็นตัวอย่าง ให้ผู้เรียนเขียนสุภาษิตประโยคเดียวอธิบายถึงเพื่อนที่พระเจ้าพอพระทัยและไม่พอพระทัย เมื่อทำเสร็จแล้วให้อ่านสุภาษิตเหล่านี้ให้เพื่อนในชั้นฟัง

2. การเลือกคบเพื่อน

(เฉลยธรรมบัญญัติ 13:6-8)

การเลือกเพื่อนอย่างฉลาดและระมัดระวังเป็นสิ่งสำคัญมาก เพื่อนอาจสร้างเราขึ้น ทำให้เราเป็นคนดี และทำสิ่งที่ดีที่สุดอย่างสัตย์ซื่อเพื่อเรา แต่ผู้ที่ไม่ใช่เพื่อนแท้นั้น ตัวเขาเองไม่เพียงแต่เป็นคนที่ไม่ดีเท่านั้น แต่ยังทำให้เรากลายเป็นเหมือนเขาอีกด้วย

แม้ว่าเราจะได้พิจารณาคณบบางคนเป็นเพื่อนของเรา แต่เขาอาจไม่เป็นเช่นนั้น ถ้าเขาทำให้ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าอ่อนลง เขาก็ไม่ใช่เพื่อนแท้ (อ่านเฉลยธรรมบัญญัติ 13:6-8)

ผู้ที่ทำให้เราเห็นบางสิ่งสำคัญกว่าความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้านั้นไม่ใช่เพื่อนแท้ เขาอาจให้ข้อเสนอที่น่าประทับใจ แต่ไม่มีอะไรจะเปรียบได้กับสิ่งที่พระเจ้าเสนอให้เรา ลองคิดดูให้ดี เรารู้จักคนที่ให้ความเป็นที่นิยมยกย่องมาเหนือมาตรฐานของคริสเตียนไหม? เรารู้จักคนบางคนคิดว่าหาเงินสำคัญกว่าการมานับถือพระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อไหม? อะไรก็ตามที่เป็นสิ่งสำคัญกว่าการเชื่อฟังพระเจ้ายกย่องคนนั้นก็กลายเป็นพระเจ้าสำหรับคนนั้นเสียเอง

คำถาม...เราจะช่วยเพื่อนที่อยากเป็นคนดังมากกว่าสนใจความเจริญฝ่ายวิญญาณของตนได้อย่างไร?

เครื่องหมายอีกอย่างหนึ่งที่จะแสดงให้เห็นว่า คนใดคนหนึ่งมิได้มีลักษณะของเพื่อนที่พระเจ้าพอพระทัย นั่นคือ เขาสามารถทำให้คนอื่นเจ็บได้ เพื่อความสบายใจของตนเอง มันอาจเป็นเพียงการที่ทำให้เราต้องเข้าไปมีส่วนในคำสนทนาที่ทำให้ผู้อื่นเจ็บใจ ทำให้เสียชื่อเสียง

สิ่งที่ใช้ในการนิเทศสามารถทำให้เกิดความเสียหายในชีวิตของคนหนึ่งๆได้มากพอๆกับ ไม่ซื่อสัตย์ สามารถเผาป่าได้ เราอาจรู้สึกว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยในการกล่าวถึงคนที่ไม่ชอบ แต่ผลลัพธ์อาจจะมากเกินกว่าที่จะ

ประมาณได้ (อ่านยากอบ 3:5-6) คนที่สามารถพูดถึงเรื่องคนอื่นกับเราได้ เขาสามารถพูดถึงเรากับคนอื่นได้เช่นกัน พระเจ้ามิได้ต้องการคนเช่นนี้ให้เป็นเพื่อนของเรา

คำถาม...เพื่อนแสดงความสัต์ยซื่อต่อกันได้อย่างไร?

3. จะเสียเพื่อนได้อย่างไร

(สุภาพิต 14:20, 16:28, 17:9, 19:6)

ถ้าเราตัดสินใจว่า เราไม่ต้องการมีเพื่อนเลย ก็มีวิธีง่ายๆ 4 วิธีที่จะทำได้

ประการแรก คือ สนใจในสิ่งที่เพื่อนมีมากกว่าสนใจในตัวเขา คือ เห็นแก่เงินของเพื่อนนั่นเอง ซาโลมอนรู้ดีว่าคนชอบเงิน (อ่านสุภาพิต 14:20) ถ้าเงินทำให้มีเพื่อนดีๆได้ ปานนี้ชีวิตของหลายคนคงเปลี่ยนไปมาก แต่ว่าคนส่วนมากในโลกนี้ที่เป็นคนมีเงินก็ยังคงว่าเหว่ พวกเขาอาจคิดว่ามีเพื่อนมาก แต่เอาเข้าจริงเขาก็มีเพียงไม่กี่คน

ประการที่สอง ในการเสียเพื่อนก็คือ การสร้างความไม่ลงรอยกันและเผยแพร่ข่าวเท็จ คนประเภทนี้มักตั้งใจให้เกิดการโต้แย้งและปัญหาได้ทุกที และสามารถทำลายแม้กระทั่งมิตรภาพที่ดีที่สุด

ประการที่สาม การแพร่ความลับ สิ่งหนึ่งที่คนเราต้องการในเพื่อน คือ การให้เพื่อนรักษาความลับ ไม่มีใครชอบเพื่อนที่ชอบไปบอกทุกคนถึงสิ่งที่เราทำผิดพลาดและปัญหาของเรา คนที่รู้จักระมัดระวังคำพูดก็เป็นที่รักยิ่งกว่าผู้ที่พูดไปเรื่อยเปื่อย

ประการสุดท้าย ในการทำให้เสียเพื่อนนั้น คือ การเห็นแก่ตัว ผู้ที่คิดถึงแต่ตนเองจะไม่มีใครต้องการ

4. สร้างมิตรภาพที่แข็งแกร่งได้อย่างไร

(สุภาพิต 17:17, 18:24, 27:10)

เช่นเดียวกับที่พระวณะของพระเจ้าบอกแก่เราถึงวิธีที่จะสูญเสียเพื่อน ก็ได้แสดงให้เห็นด้วยว่า เราจะสร้างมิตรภาพที่แข็งแกร่งได้อย่างไร มีสองสิ่งที่สร้างมิตรภาพคือ

- 1) ความรัก
- 2) ความสัต์ยซื่อ

ขั้นแรก มิตรภาพใดๆก็ตามขึ้นอยู่กับเรา เราไม่อาจจะหวังให้คนละทิ้งทุกอย่างและวิ่งเข้ามาขอมิตรภาพจากเรา ก่อนอื่นเราต้องแสดงว่าเราเต็มใจที่จะเป็นเพื่อน (อ่านพร้อมกันทั้งชั้น สุภาพิต 18:24)

ถ้าเราเคยย้ายไปอยู่โรงเรียนใหม่ หรือ เมืองใหม่ เราจะเข้าใจความสำคัญของก้าวแรกนี้ได้ดี ทุกคนต่างก็มีความสัมพันธ์ที่ต้งมั่นอยู่แล้ว เราต้องเข้าไปด้วยท่าทีที่แสดงว่าต้องการเป็นเพื่อนกับเขา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับท่าทีและการเสนอมิตรภาพของเรา

เมื่อเราได้สร้างมิตรภาพขึ้นแล้ว จงยึดมั่นแก้ไขปัญหาก็จะเกิดขึ้นเพื่อคนที่เราหวังใยเอาใจใส่ ถ้ามีเหตุการณ์ที่ไม่ดีเกิดกับเขา จงอยู่เคียงข้าง ฟังเขา ช่วยเหลือเขา ให้ความสนใจและสนับสนุนเขา

มีบางเวลาที่เราจะต้องมีระเบียบวินัยที่จะรักษาความรักไว้ให้คงอยู่ เพื่อนของเราอาจหันหลังให้เรา แต่ยังเป็นหน้าที่ของเราที่จะคงเสนอมิตรภาพ ความสัมพันธ์ฉันเพื่อนจะดำรงอยู่และแข็งแกร่งขึ้นถ้าฝ่ายหนึ่งยึดมั่นจนกว่าทั้งสองจะผ่านเวลาอันแสนยากลำบากไปได้

เมื่อเรามีปัญหา แม้เราอาจมีญาติพี่น้องที่อยู่ห่างไกลคอยห่วงใยเรา แต่เราต้องการคนที่อยู่ใกล้ ซึ่งเราไว้วางใจได้ และซื่อสัตย์ต่อเรา นี่เป็นมิตรภาพแบบที่ทำให้พระเจ้าพอพระทัย และอวยพรทุกคนที่เกี่ยวข้อง

ค้นหาเพลง

แบ่งกลุ่มหาเพลงที่เกี่ยวกับมิตรภาพ หรือการสามัคคีธรรมกลุ่มละ 1 เพลง

- เปรียบเทียบข้อความกับสิ่งที่เขาได้เรียน
- เปลี่ยนแปลงคำบางคำที่เขาคิดว่าจะช่วยให้เพลงมีความหมายชัดเจนขึ้น หรือทันสมัยขึ้น

ดำเนินชีวิตในความจริง

เคยใช้เวลาประเมินค่ามิตรภาพของเราไหม? เปรียบเทียบกับสิ่งที่พระคัมภีร์บอกเราถึงเรื่องมิตรภาพได้อย่างไร?

พยายามใช้ 10 วิธีสู่มิตรภาพ

- 1) ให้ความเป็นกันเอง
- 2) มีความรัก ปวารณาสิ่งที่ดีสำหรับเพื่อนเสมอ
- 3) ซื่อสัตย์ในทุกสถานการณ์
- 4) เสริมสร้างกันและกันขึ้นในมิตรภาพของคุณ
- 5) ปรรณิบัติพระเจ้าด้วยกัน
- 6) ให้ผลประโยชน์ของผู้อื่นมาก่อน
- 7) อายายอมให้เงิน อิทธิพล หรืออำนาจใดกลายเป็นกุญแจสำคัญของมิตรภาพ
- 8) เป็นผู้สร้างสันติ
- 9) อธิษฐานร่วมกันเสมอ
- 10) มีความจริงใจต่อกัน

ปฏิบัติสิ่งเหล่านี้เป็นประจำ แล้วเราจะพัฒนามิตรภาพได้ดีมากยิ่งขึ้น สัมพันธภาพที่สำคัญที่สุดซึ่งเรามีคือ ความสัมพันธ์กับพระเยซูคริสต์ เพราะเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นจุดหมายปลายทางนิรันดร์ของเรา ถ้าเรายังไม่เคยปฏิบัติก็จงถวายชีวิตแก่พระองค์เสีย แล้วเราจะพบเพื่อนที่ดีที่สุด พร้อมกับความสำเร็จในองค์พระเยซูคริสต์

ประเมินตนคุณค่าของตนเอง

ให้แต่ละคนคิดถึงเพื่อนที่ดีที่สุด อ่าน 10 วิธีสู่มิตรภาพอีกครั้ง ให้ประเมินตนเองในแต่ละข้อจากคะแนน 1 (ไม่ดี) ถึง 5 (ดีมาก) หลังจากอ่านแล้ว ให้เรารวมคะแนน คะแนนยิ่งสูงก็หมายถึงสัมพันธภาพที่ดีมากเท่านั้น ถ้าคะแนนต่ำให้เราอธิษฐานและพยายามต่อไปในความสัมพันธ์กับเพื่อนของเรา

บทที่ 12 ขอบคุณพระเจ้า

เป้าหมายของบทเรียน : เพื่อหนุนใจผู้เรียนให้มีท่าทีแห่งการขอบพระคุณ และให้เขาขอบพระคุณพระเจ้าทุกเวลา แม้พบความยากลำบาก

ข้อพระคัมภีร์ : สดุดี 100:1-5, 136:1-3 มัทธิว 11:25 ยอห์น 11:41 ฟิลิปปี 4:6-7 โครินธ์ 1:12, 3:15 1 เธสะโลนิกา 2:13,5:18 ฮีบรู 13:15-16 1 เปโตร 2:9

ข้อควรจำ : จงขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ซึ่งปรากฏอยู่ในพระเยซูคริสต์เพื่อท่านทั้งหลาย (1 เธสะโลนิกา 5:18)

เริ่มต้นบทเรียน

เพลง ขอบพระคุณด้วยใจโมทนา

G Bm

ขอบพระคุณด้วยใจโมทนา

Em Bm

ขอบพระคุณ แต่องค์บริสุทธิ์

C G

ขอบพระคุณ เพราะพระองค์ประทาน

F D7

พระเยซู พระบุตร (2 รอบ)

G Bm Am

เดี๋ยวนี้ให้ผู้อ่อนแอกลับเป็นเข้มแข็ง

D7 G

ให้ผู้ซัดสนกลับเป็นมั่งมี

Em F D7

เพราะพระองค์ทรงกระทำสิ่งดีเพื่อเรา

G

(ขอบพระคุณ)

การแสดง

อาจารย์ภราดรเป็นครูวิเศษที่ดีที่สุดที่คริสตจักรของเขา ชั้นเรียนของเขาน่าสนใจมาก เพราะเขามักจะเล่าเรื่องจากประสบการณ์ เรื่องน่าประทับใจที่สุดเรื่องหนึ่งคือ การเยี่ยมเยียน “ดินแดนที่ปราศจากการขอบพระคุณ”

อาจารย์กำลังท่องเทียวรอบโลกเพื่อศึกษาเกี่ยวกับเรื่องของพระเจ้า เขาเชื่อว่าสิ่งที่บุคคลหนึ่งกระทำ แสดงออกให้เห็นมากเกี่ยวกับตัวตนของคนๆนั้น เมื่อถ้าเขาพิจารณาดูการทรงสร้าง เขาก็จะมีความคิดกว้างขวางว่า พระเจ้าเป็นอย่างไร

เขาได้เยี่ยมเยียนเมืองที่สวยงาม และประหลาดใจในพระพรที่พระเจ้าประทานแก่คนที่นี่ แต่ถึงอย่างนั้น พลเมืองที่นั่นกลับมีแต่ใบหน้าบูดบึ้งที่สุดเท่าที่เขาเคยเห็นมา ถ้าพวกเขาไม่บ่นเกี่ยวกับดวงอาทิตย์ที่ทำให้พื้นดินแห้งแล้ง เขาก็บ่นเรื่องฝนตก

อาจารย์พบผู้หญิงคนหนึ่งกำลังแบกตะกร้าใบใหญ่บนเอวข้างหนึ่งและเด็กทารกอยู่อีกข้างหนึ่ง ดูเธอกำลังยุ่งมาก เขาจึงอาสาช่วยเหลือ เธอก็ยื่นตะกร้าให้แล้วเดินต่อไปโดยไม่พูดอะไรเลย เมื่อมาถึงบ้านเธอก็รับตะกร้าไปและพูดกับเขาว่า เด็กๆทำให้เธอตรอมมากกว่าที่จะมีคุณค่าอะไร แล้วก็เดินเข้าบ้านไป

หลังจากนั้น อาจารย์ก็เห็นศิษยาภิบาลคนหนึ่งกำลังเดินออกจากโบสถ์ เขาคิดว่าชายคนนี้เป็นกันเองกว่าจึงเดินเข้าไปใกล้ ศิษยาภิบาลกำลังบ่นว่า “ทำไมคนพวกนี้จะต้องพากันมาโบสถ์ด้วยนะ เขาเลยต้องซื้อเก้าอี้ตัวใหม่เพิ่ม แต่คนที่อยู่เดิมก็แทบจะไม่พอนั่งแล้ว” และเขาก็เดินไปพลางหันหัวไปพลาง

เมื่ออาจารย์มองดูศิษยาภิบาลคนนี้ก็รู้สึกประหลาดใจจริงๆ เขาระวณกระวายเป็นเหมือนคนที่ไม่มีความสุข และดูขาดความสุขมากที่สุดเท่าที่เคยพบมา

ทุกแห่งที่อาจารย์มองดู แล้วก็เห็นสิ่งหนึ่งคือ คนเหล่านี้กระวณกระวาย ไม่มีความสุข ไม่มีใครสักคนที่รู้สึกว่าชีวิตของเขามีค่ามากเพียงไร เขามีมากเกินไปไหม? หรือเขาไม่มีความพึงพอใจในสิ่งที่เขามีอยู่ จึงทำให้เขาไม่มีสันติสุขเลย

อาจารย์เก็บข้าวของและตัดสินใจแน่วแน่ว่า เขาจะไม่มาเยี่ยม “ดินแดนที่ไม่มี การขอบพระคุณ” นี้อีกเลย เขาดีใจที่เขาไม่ต้องอาศัยอยู่ที่นี้ ตั้งแต่วันนั้นมาเขาก็พยายามเสมอที่จะขอบพระคุณสำหรับพระพรที่ได้รับ

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

1. จงขอบพระคุณ

(สดุดี 100:1-5 ฮีบรู 13:15-16)

บางทีบทเรียนครั้งแรกสุดในชีวิตของเราที่จำได้ก็คือ การที่พ่อแม่สอนเราว่า “พูดขอบคุณซิลูก” และด้วยเสียงเล็กๆเราก็มองตามซึ่งทำให้ทุกคนประทับใจ

ข้อพระคัมภีร์ที่อ้างถึงการขอบพระคุณมักจะมุ่งตรงไปสู่พระเจ้า ทุกคนควรสำนึกว่าพระเจ้าเป็นแหล่งกำเนิดของทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีเสียงใดที่เพราะพริ่งสำหรับพระเจ้ามากกว่าจะได้ยินลูกๆของพระองค์ขอบพระคุณพระองค์ (อ่านพร้อมกัน สดุดี 100:1-5)

กิจกรรม

ให้บอกเหตุผลบางประการว่า เหตุใดเขาจึงควรขอบพระคุณพระเจ้ามา 10 ข้อ

มีบางเวลาที่เราสรรเสริญและการขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำนั้นมีความหมายถึงการเสียสละ เรารู้ว่าพระเจ้าดีเลิศ แต่เมื่อบางอย่างไม่เป็นอย่างที่เราคิด ก็เป็นการยากที่จะแสดงการสรรเสริญ แต่ว่าพระเจ้าไม่เปลี่ยนแปลง พระองค์รักเราเสมอและพระองค์ผู้สมควรแก่การสรรเสริญของเรา

เป็นการฉลาดที่เราจะพิจารณาถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและแสดงการสรรเสริญได้ในเวลาแห่งความทุกข์ยาก ไม่เพียงแต่จะยกย่องเกียรติยศของพระเจ้าเท่านั้น แต่ยังยกชูจิตใจของเราขึ้นด้วย ฮาบากุกเรียนรู้เคล็ดลับนี้ (อ่าน ฮาบากุก 3:17-19)

ชีวิตของเราทุกวันควรจะมีท่าทีแห่งการขอบพระคุณทั้งต่อพระเจ้าและต่อบุคคลอื่น

*****“อย่าลืมที่จะทำดีและแบ่งปันผู้อื่นด้วย” พระเจ้าพอพระทัยท่าทีแห่งการขอบพระคุณที่แสดงออกในการมีส่วนร่วมกับผู้อื่น**

2. เพราะเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า

พระเยซูคริสต์เป็นแบบอย่างแก่เรา พระองค์รู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้า พระองค์ขอบพระคุณพระเจ้าเสมอ เราควรจะดูแบบอย่างนี้จากพระเยซูคริสต์ เพื่อเราจะได้ทำตามพระทัยของพระเจ้าเหมือนพระองค์

แบบอย่างในชีวิตของเรา

1) **การอธิษฐาน** ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าในการอธิษฐานเป็นสิ่งสำคัญมาก นอกจากพระเจ้าจะสนใจต่อสิ่งที่เกิดขึ้นกับเราแล้ว ในฐานะที่เราเป็นบุตร พระบิดาในสวรรค์ก็ยังทรงฟังคำอธิษฐานของเราด้วย (อ่าน ยอห์น 11:41) **“ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์ขอบพระคุณพระองค์ที่พระองค์ทรงโปรดฟังข้าพระองค์”** จงสังเกตว่าพระเยซูขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับการตอบคำอธิษฐาน แม้ว่ายังไม่เห็นผลก็ตาม ส่วนหนึ่งของการขอบพระคุณคือ การไว้วางใจ ถ้าเราวางใจว่าพระเจ้าทรงเอาใจใส่พอที่จะฟังคำอธิษฐานของเรา เราจะมี faith เพียงพอที่จะเชื่อว่าพระองค์ได้ตอบคำอธิษฐานแล้วไหม?

2) **เต็มใจด้วยการขอบพระคุณ** เราต้องขอบพระคุณไม่ใช่เฉพาะสำหรับการช่วยพระพรทางฝ่ายเนื้อหนัง แต่สำหรับชัยชนะในฝ่ายวิญญาณด้วย

“เราขอบพระคุณพระเจ้าเสมอ เพราะว่าเมื่อท่านทั้งหลายได้รับพระวจนะของพระเจ้าซึ่งท่านได้ยินมาจากเรา ท่านไม่ได้รับไว้้อย่างเป็นคำของมนุษย์ แต่รับไว้ตามความจริง คือเป็นพระวจนะของพระเจ้า” (1 โครินธ์ 1)

นิกา 2:13)

ประโยคนี้แสดงให้เห็นว่า ไม่เพียงแต่เราจะต้องขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งดี แต่เราควรขอบพระคุณพระเจ้าทุกกรณีอย่างสม่ำเสมอ (ไม่หยุดเลย) เราไม่ควรเลิกขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ โดยเฉพาะชีวิตของเราเท่านั้น แต่สำหรับผู้ที่เรารักใคร่ด้วย

3) **สันติสุข** การอธิษฐานและการขอบพระคุณมาแทนที่ความวิตกกังวล และผลของสันติสุขนั้นคือ ขณะที่เรารู้จักเข้าใจพระเจ้า โดยเสนอความต้องการของเราและขอบพระคุณ พระองค์ก็จะประทานพรพิเศษให้แก่ชีวิตของเรา (อ่านพร้อมกัน ฟีลิปปี 4:6-7)

พระเจ้าสัญญาว่าจะประทานสันติสุขของพระองค์ภายในจิตใจและความคิดของเรา ถ้าเราขอบพระคุณพระองค์เสมอสำหรับพระพรฝ่ายร่างกาย พระองค์ยังทรงประทานพรฝ่ายสติปัญญาและสันติสุขซึ่งเกินความเข้าใจแก่ผู้ที่เรียนรู้จะทำตามแบบอย่างของการขอบพระคุณ

จับคู่

ให้จับคู่กันและแจกกระดาษหนังสือพิมพ์ที่มีรูปภาพ กาว ปากกา กระดาษ ให้แต่ละคู่ทำรูปที่แสดงถึงการขอบพระคุณโดยตัดรูปออกจากหนังสือพิมพ์มาติดบนกระดาษและให้เขียนสิ่งที่เขาต้องการขอบพระคุณลงไปด้วย

ดำเนินชีวิตในความจริง

การเรียนรู้ที่จะขอบพระคุณจะมีผลเปลี่ยนแปลงในชีวิตของเรา ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า 我们与ผู้อื่น แม้แต่การที่เรารู้สึกอย่างไรกับตนเองก็จะได้รับผลกระทบทั้งสิ้น ถ้าเรารู้สึกขอบพระคุณด้วยใจจริงตามที่พระคัมภีร์สอน เราจะเป็นคนที่พอใจ มีสันติสุขและเอาใจใส่ผู้อื่น

ในสัปดาห์นี้จงตั้งใจที่จะขอบพระคุณพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ สำหรับทุกสิ่งในชีวิต ถ้ามีสิ่งใดที่ไม่ถูกต้องเกิดขึ้น ขอบพระคุณพระองค์สำหรับสิ่งที่เรากำลังเรียนรู้ ถ้าทุกสิ่งจะดำเนินไปด้วยดี ก็ขอบพระคุณพระองค์ที่ทรงอวยพรเรา

ก้าวที่สองเริ่มต้นขอบพระคุณ สำหรับสิ่งที่พระองค์กระทำแก่คนอื่น ขณะที่ทำเช่นนี้เราจะพบว่า เราสนใจเอาใจใส่ผู้อื่นอย่างลึกซึ้ง สิ่งนี้จะทำให้ความสัมพันธ์ของเราดีขึ้น

ขณะเดียวกัน เราควรจะมีความรู้สึกใหม่ที่จะพอใจในตัวเอง และสิ่งที่เรากำลังทำ บางทีเราอาจไม่เคยรู้จักความปิติยินดีในการรู้จักพระเยซูในฐานะที่เป็นพระผู้ช่วยให้รอด และเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ถ้าเช่นนั้น ขอเชิญรับพระองค์เข้ามาในใจเสียวันนี้ แล้วพระองค์จะประทานความเข้าใจและเหตุผลในการขอบพระคุณพระเจ้าแก่เรา

นำผู้เรียนทุกคนอธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้าด้วยกัน

บทที่ 13 นักกีฬาเหรียญทอง

เป้าหมายของบทเรียน : เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าคริสเตียนต้องมีความพากเพียรในฝ่ายวิญญาณเพื่อเติบโตขึ้น ซึ่งเปรียบเหมือนนักกีฬาเหรียญทอง ให้ผู้เรียนมุ่งมั่นพากเพียรฝึกฝนจนมีชัยชนะในพระคริสต์

ข้อพระคัมภีร์ : อีสยาห์ 40:28-31 1 โครินธ์ 9:24-27 2 ทิโมธี 4:6-8 ฮีบรู 12:1-3

ข้อควรจำ : ขอให้เราละทิ้งทุกอย่างที่ถ่วงอยู่และบาปที่เกาะแน่น ขอให้เราวิ่งแข่งด้วยความพากเพียรพยายามตามที่ได้กำหนดไว้สำหรับเรา (ฮีบรู 12:1)

เริ่มต้นบทเรียน

คำถาม...ใครเป็นนักกีฬาที่ชื่นชอบของเรา? ให้บอกคุณลักษณะและคุณสมบัติที่จะต้องมี เพื่อให้เป็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ

บางที่เราอาจฝันที่จะเป็นเหมือนเขา นักกีฬาไม่ได้เก่งในชั่วข้ามคืน แต่เขาจะกลายเป็นนักกีฬาที่ยิ่งใหญ่ได้ โดยการฝึกฝน การมีวินัย และการเสียสละอย่างมาก เพื่อให้ดีพอที่จะเข้าแข่งขันโอลิมปิก และเขาทำทุกอย่างเพื่อไปถึงจุดหมายที่วางไว้ คือ เหรียญทอง เขาก็กำลังฝึกฝนเหมือนกัน เพราะการไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ในพระคริสต์ ไม่ได้เกิดขึ้นในวันเดียว แท้จริงแล้วเราค่อยๆเติบโตขึ้นในชีวิตคริสเตียนกับพระเจ้า ตลอดชีวิตของเรา ชีวิตคริสเตียนไม่ใช่ชีวิตที่ง่ายแต่จะต้องมีวินัยและการเสียสละ เพื่อให้ดำเนินไปทางที่ถูกต้องเสมอ บางทีก็รู้สึกว่ายาก แต่เป้าหมายก็คุ้มค่ากว่าสิ่งอื่นใด นั่นคือ การได้เห็นพระคริสต์

เราเองเต็มใจที่จะฝึกฝนและเสียสละเพื่อพระคริสต์เหมือนเช่นนักกีฬาทำเพื่อให้ได้เหรียญทองหรือไม่?

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

1. วิ่งเพื่อชัยชนะ

(1 โครินธ์ 9:24-27)

ก้าวแรกที่จะนำไปสู่เป้าหมาย คือ เชื่อว่าเรามีความสามารถ ไม่มีนักกีฬาคนใดที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง จะได้รับเหรียญทอง ในฐานะที่เป็นคริสเตียน เราจะต้องเชื่อว่าพระเจ้าได้ทรงเลือกเราไว้ ถ้าเช่นนั้นเราก็มีสิ่งที่มีผลก่อกำเนิดให้เราชนะอยู่แล้ว

สิ่งสำคัญที่จะทำให้เราเป็นผู้ชนะได้ก็คือ ความรอดของเรา ไม่มีใครนำสิ่งนี้ไปจากเราได้ ความรอดเป็นสิ่งประกันว่า ทุกสิ่งที่เรากระทำมีคุณค่า เมื่อเราได้มอบชีวิตแก่พระคริสต์แล้ว เราไม่มีทางสูญเสียเปล่า เพราะฉะนั้นอย่าทำใจในการที่จะทำต่อไป

คนในเมืองโครินธ์ซึ่งเปาโลเขียนจดหมายถึงนั้น ค้นเคยกับความคิดเรื่องการแข่งขัน เขาอาจเคยไปร่วมกีฬาของกรีก ซึ่งมีทุกๆ 2 ปี ดังนั้นเปาโลจึงเปรียบเทียบชีวิตคริสเตียนกับการวิ่งแข่งขัน

เขียนคุณสมบัติ

ให้เขียนคุณสมบัติหรือความสามารถ 5 ประการที่รู้สึกว่าคุณเจ้าสามารถทำให้เขาเป็นผู้ชนะในทุกส่วนของชีวิต

เปาโลไม่ได้บอกคนเหล่านี้ให้เขาวิ่งแข่งเพื่อไปรับความรอด เขารอดอยู่แล้ว แต่เขาจำเป็นต้องจัดการกับชีวิตคริสเตียนของเขา และมุ่งไปเพื่อรับรางวัลแห่งการปรนนิบัติรับใช้

เปาโลสอนว่า คริสเตียนจะต้องฝึกฝนอย่างหนักเพื่อเป็นคนที่ใช้งานได้ เข้มแข็ง มั่นคง เติบโตฝ่ายวิญญาณ เช่นเดียวกับนักกีฬาต้องฝึกฝน เพื่อชนะการแข่งขัน บุคคลที่พยายามทำให้พระเจ้าพอพระทัยจะต้องเต็มใจที่จะเสียสละบางสิ่งบางอย่าง 1 โครินธ์ 9:24 กล่าวว่า

“ท่านไม่รู้หรือว่า คนเหล่านั้นที่วิ่งแข่งก็วิ่งด้วยกันทุกคน แต่คนที่ได้รับรางวัลมีคนเดียว เหตุฉะนั้นจงวิ่งเพื่อชิงรางวัลไว้ให้ได้”

เปาโลเตือนคนเมืองโครินธ์ว่า นักกีฬาต้องแข่งขันเพื่อเอารางวัล คริสเตียนมีชีวิตอยู่เพื่อให้เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า ถ้านักกีฬาสามารถจะสละสิ่งมากมายเพื่อให้ได้รับสิ่งที่มีค่าเล็กน้อย เราควรเต็มใจที่จะทำอะไรเพื่อจะได้รับรางวัลอันยิ่งใหญ่บ้าง?

เปาโลไม่เพียงแต่จะบอกว่า ควรวิ่งแข่งอย่างไร แต่เขาเองต้องวิ่งแข่งให้ประสบความสำเร็จด้วย (อ่าน 1 โครินธ์ 9:26-27) เขาจึงไม่ต้องการหลงทางไปและเสียพลังงานเปล่าๆ เขาไม่ต้องการให้คริสเตียนล้มลง เขาสอนให้วิ่งอย่างมั่นใจ และอย่างระมัดระวัง เพื่อให้สมกับ “เหรียญทอง”

อภิปราย

ให้ผู้เรียนเสนอสิ่งที่ตนต้องเสียสละเพื่อให้เป็นที่พอพระทัยของพระคริสต์ บอกเขาว่าการเสียสละเป็นการกระทำในทางบวกมิใช่ทางลบ เมื่อเราเห็นสิ่งที่ดีกว่าเราจึงควรเลิกสิ่งเก่าเสีย

2. จดรวมอยู่ที่พระเยซูคริสต์

(ฮีบรู 12:1-3)

ลองคิดดูซิว่านักวิ่งเขาควรแต่งตัวอย่างไร เพื่อเขาจะวิ่งได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว เพื่อจะได้รับชัยชนะตามที่เขาวาดหวังไว้ แต่มั่นนำหัวเราะใหม่ถ้าเขาจะสวมชุดทหาร ใส่รองเท้าบูท มือถือปืน และมีอุปกรณ์อีกหลายอย่างที่จำเป็นต้องเอาไปด้วย? แนนอนที่สุด เหรียญทองจะเป็นของเขาได้อย่างไร? ชีวิตคริสเตียนของเราก็เช่นเดียวกัน

“ขอให้เราละทิ้งทุกอย่างที่ถ่วงอยู่ และบาปที่เกาะแน่น ขอให้เราวิ่งแข่งด้วยความเพียรพยายาม ตามที่ได้กำหนดไว้สำหรับเรา” (ฮีบรู 12:1)

ความบาปเป็นสิ่งที่ถ่วงเราอยู่ ไม่ว่าเราจะแบกอะไรก็ตามที่เกินความจำเป็น ย่อมทำให้เราต้องทำงานหนักเป็นสองเท่า นั่นหมายถึง ความพ่ายแพ้ของเราด้วย

เราต่างก็ต้องการผู้นำที่ให้ความสว่างแก่เราเพื่อนำทางเรา **“หมายเอาพระเยซูเป็นผู้บุกเบิกความเชื่อ และผู้ทรงทำให้ความเชื่อของเราสมบูรณ์ พระองค์ได้ทรงอดทนต่อกางเขน เพื่อความรื่นเริงยินดีที่ได้**

เตรียมไว้สำหรับพระองค์ ทรงถือว่าความละอายนั้นไม่เป็นสิ่งสำคัญ และพระองค์ได้ประทับ ณ เบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้า” (ฮีบรู 12:2)

พระเยซูคริสต์เป็นผู้ที่เรายกย่องและเป็นตัวอย่างของเรา พระองค์ไม่เพียงแต่วางแผนการแข่งขันแต่พระองค์ได้ทรงวิ่งแข่งและได้ชัยชนะ พระองค์ไม่ได้ทำโดยปราศจากความเจ็บปวด หรือสำเร็จอย่างง่ายดาย พระองค์มั่นคงอยู่กับการแข่งขันจนถึงความมรณา แต่ดูซิว่าเดี๋ยวนี้ พระองค์อยู่ที่ไหน และพระองค์เชื้อเชิญให้เราไปกับพระองค์ด้วย

(อ่าน ฮีบรู 12:3) ถ้าเรารู้สึกท้อถอย จงมองดูที่พระเยซู พระองค์ได้ทรงละทิ้งบัลลังก์ลงมาเกิดในรางหญ้า พระองค์ได้ถูกปฏิเสธ และได้รับความเกลียดชังจากมวลมนุษย ผู้ซึ่งพระองค์จะช่วยเขาให้รอด ถ้าพระองค์สามารถที่จะผ่านสิ่งนี้ได้ เราเองก็ต้องผ่านได้ด้วย การควบคุมจิตใจและร่างกายของเราเหมือนที่พระองค์ได้ทรงกระทำมาแล้ว เพื่อรับชัยชนะ “เหรียญทอง” อันเป็นรางวัลจากสวรรค์

3. รวมกำลังครั้งสุดท้าย

(อิสยาห์ 40:28-31)

บางทีวินัยและความพยายามฟังดูหนักเกินไป แม้แต่คริสเตียนก็ยังมิชอบเขตจำกัด แต่จำไว้ว่าพระเจ้าทรงเอาใจใส่เราและทรงต้องการที่จะช่วยเราเสมอ

ถ้าชีวิตคริสเตียนดูเหมือนเป็นการวิ่งแข่ง พระเจ้าก็เป็นเหมือนโค้ช (ครูฝึก) นักกีฬาทุกคนจะบอกเราได้ว่าโค้ชที่ดีจะสร้างหรือหยุดยั้ง เราลองคิดถึงโค้ชของเรา (อ่านอิสยาห์ 40:28) โค้ชของเราไม่เพียงแต่แข็งแรง และพร้อมที่จะช่วยเราอยู่เสมอ พระองค์ยังทรงเข้าใจเราอีกด้วย

พระเจ้ามีสิ่งที่ดีเหนือกว่าโค้ชที่เป็นมนุษย์ พระองค์ช่วยให้เราเป็นผู้ชนะแทนที่เราจะทำได้เอง เมื่อนักวิ่งเหนื่อยและล้มเลิก โค้ชของเขาก็ทำอะไรไม่ได้ แต่พระเจ้ากระทำสิ่งที่พิเศษกว่านั้น

พระเจ้าสัญญาว่าจะให้พลังและให้อำนาจแก่เรา ไม่ว่าเรากำลังวิ่งหรือทำอะไรอยู่ ้วยหนุ่มหรือวัยชรา เราจะได้รับสิ่งที่เราต้องการ แต่เราต้อง “รอคอย” เมื่อเรายอมรับว่า เราต้องการความช่วยเหลือ จงรอคอยและรับเอาแล้วเราจะไม่พลาดเลย

ถอดข้อความ

ให้เขียน อิสยาห์ 40:29-31 ด้วยถ้อยคำของตนเอง เมื่อทำเสร็จ ขออาสาสมัครอ่านข้อความของเขา และให้เวลาหลังจากนั้นเพื่ออภิปรายความหมายของข้อความดังกล่าว

4. มงกุฏรอคอยเราอยู่

(2ทิโมธี 4:6-8)

มีกุญแจ 3 ดอกที่นำสู่ชัยชนะ

ดอกแรก จงเต็มใจที่จะเสียสละ
ดอกที่สอง เชื่อในสิ่งที่เรากำลังทำ
ดอกที่สาม รู้ว่าเรากำลังจะไปทีใด

ผู้ที่ปฏิเสธไม่ยอมเสียสละจะสูญเสียภายหลัง การไม่ยอมจำนนทำให้เราพ่ายแพ้และผู้ที่ไม่เคยตั้ง
จุดมุ่งหมายจะไม่มีวันไปถึง

ลองนึกภาพดู เราทำงานมาหลายปีเพื่อสิ่งที่ดี ได้เสียสละทุกอย่างเพื่อจุดมุ่งหมายของเรา แต่ขณะนี้ถูกจับขัง
คุกและกำลังรอคำพิพากษาประหารชีวิต เราจะรู้สึกอย่างไร? ดูที่เปาโลกล่าวว่า **“เพราะว่าข้าพเจ้ากำลังตกเป็น
เครื่องมือของพระเจ้าแล้ว ถึงเวลาที่ข้าพเจ้าจะจากไป ข้าพเจ้าได้ต่อสู้อย่างเต็มกำลัง ข้าพเจ้าได้แข่งขันจนถึง
ที่สุด ข้าพเจ้าได้รักษาความเชื่อไว้แล้ว”**

เมื่อเปาโลกล่าวว่า เขาพร้อมที่จะเป็นเครื่องมือ หมายความว่า เขากำลังจะเสียสละชีวิตของเขา แต่แม้
จะเผชิญกับความตาย เปาโลก็รู้ว่าชีวิตของเขาประสบความสำเร็จแล้ว และแม้ความตายก็ยังเป็นชัยชนะ เพราะ
หมายความว่าเขาจะมีชีวิตกับพระคริสต์ชั่วนิรันดร์

เปาโลรู้ดีว่าการต่อสู้ที่ได้รับชัยชนะในโลกนี้ไม่มีคุณค่าอะไรเลย มีเพียงจุดมุ่งหมายในสวรรค์เท่านั้นที่คริส
เตียนพึงปรารถนา คริสเตียนไม่มีชีวิตอยู่เพื่อความสำเร็จในโลกนี้ มิฉะนั้นแล้ว เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น เขาจะไม่
มีความอะไรที่จะช่วยให้เขาดำเนินชีวิตต่อไปได้ เราต้องมีชีวิตอยู่ในวันนี้เพื่อวันที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา ในเวลา
นั้นเราจะได้รับรางวัลที่ไม่เสื่อมสูญ

ความตายเป็นการพ่ายแพ้ในแง่ทางร่างกาย ส่วนในฝ่ายวิญญาณนั้น เปาโลรู้ว่าเขาเป็นผู้ชนะ เขาไม่ได้
หวังเกียรติในขณะนั้น แต่มุ่งหวังในอนาคต เขาได้ทำสิ่งที่พระเยซูสั่งให้เขาทำให้โลกนี้ (อ่าน 1 เปโตร 5:2-4) เปาโล
ได้เป็นผู้เลี้ยงแกะและเขาก็ได้รับมงกุฎแห่งสง่าราศีแล้ว

ดำเนินชีวิตในความจริง

ความเชื่อของคริสเตียนไม่ใช่เพียงแต่บอกให้ทำหรืออย่าทำแต่เป็นการพัฒนาสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้า และ
มีชีวิตอยู่เพื่อให้พระองค์พอพระทัย

ให้เราตัดสินใจเดี๋ยวนี้ว่า จะมีชีวิตราวกับเป็นการวิ่งแข่ง รางวัลมีให้แก่ผู้ที่เข้าแข่งขัน ไม่ใช่ผู้ที่กระโดดลง
มาร่วมในวินาทีสุดท้าย หรือผู้ที่ค่อยๆเดิน วันนี้เป็นเวลาที่จะต้องพยายามเพื่อให้ได้ดีที่สุดสำหรับพระเจ้า

การมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้ารวมถึงทุกสิ่งที่เราได้อภิปรายมาแล้ว...

- การเป็นคนใหม่
- ค้นหาพระเจ้าพระเยซู
- ยอมจำนนต่อพระคริสต์
- เป็นพยานโดยดำเนินชีวิตของเราเช่นเดียวกับคำพยานนั้น
- เป็นคนสัตย์ซื่อ
- ให้อภัย

- เอาใจใส่
- อดทน
- เป็นกันเอง
- และขอบพระคุณ

โดยตัวเราเองยอมเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ แต่จงจำพระสัญญาในอิสยาห์ 40:29-31 (ให้ทั้งชั้นอ่านข้อพระคัมภีร์ตอนนี้พร้อมกัน)

เราทำได้เราชนะเหรียญทองได้ แต่จะทำด้วยตัวเองไม่ได้ เราต้องรู้จักรอคอยพระเจ้า เพื่อขอความช่วยเหลือจากพระองค์ ถ้าเราและพระเจ้าไม่ได้ทำงานร่วมกันเป็นทีมเดียว เราก็พ่ายแพ้การแข่งขัน แต่ถ้าเราทำงานร่วมกับพระองค์ เราก็จะชนะการแข่งขันนั้นแน่นอน

บางที่เราอาจไม่เคยร่วมทีมของพระเจ้า ถ้าเช่นนั้นเชิญมอบหัวใจของเราแด่พระองค์ในวันนี้ เป็นทางเดียวเท่านั้นที่จะทำให้เราเป็นผู้ชนะได้

เวลาแห่งการอธิษฐาน

ให้ผู้เรียนเขียนความตั้งใจ 5 ข้อโดยใช้บทเรียนที่เรียนมาในเทอมนี้เป็นพื้นฐานหรือบทเรียนเฉพาะวันนี้ก็ได้ เมื่อเสร็จแล้วให้จับวงกลมและให้แต่ละคนอธิษฐานเผื่อเพื่อนข้างๆขอพระเจ้าช่วยให้เขารักษาความตั้งใจของเขาไว้ให้มัน ปิดท้ายด้วยการร้องเพลง “พระเจ้าเป็นผู้รักของข้า”

หนุนใจผู้เรียนให้ช่วยกันและกันที่จะรักษาความตั้งใจไว้

ธัญญาทิพย์

Y.1-3

แบบฝึกหัด

ชั้นเยาวชน

ดำเนินชีวิตใหม่

บทที่ 1

เด็กชายฝาแฝดคู่นี้ต้องแยกกันอยู่ตั้งแต่ยังเล็ก รวีถูกส่งไปอยู่ครอบครัวที่เป็นคริสเตียนแท้ พ่อแม่ใหม่ได้พารวีไปโบสถ์ตั้งแต่เขายังเล็ก ส่วนวีระก็ถูกส่งไปอยู่กับครอบครัวที่ดีเช่นกัน แต่ครอบครัวนี้ไม่รู้จักพระเจ้า และก็ไม่สนใจเรื่องของพระเจ้าหรือชีวิตฝ่ายวิญญาณเลย

เดี๋ยวนี้ เด็กทั้งสองอยู่ในชั้นมัธยมแล้ว ถ้ามีใครรู้จักเด็กทั้งสองจะพบว่า เขาทั้งสองเหมือนกันที่ความเฉลียวฉลาดและความเป็นคนเจ้าอารมณ์ แต่สิ่งที่ไม่เหมือนกันคือ รวีได้มอบชีวิตของเขาแด่พระเจ้า ส่วนวีระมีชีวิตอยู่เพื่อตัวเอง

เมื่อรวีรักและเชื่อฟังคำสอนของพระเจ้า เพื่อน ๆ ของรวีก็เห็นเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี รวีรู้จักใช้ความเฉลียวฉลาดของเขาช่วยเหลือคนอื่น ๆ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน เมื่อเกิดความขัดแย้งกับเพื่อนรวีก็จะอธิษฐานทูลขอให้พระเจ้าทรงควบคุมชีวิตของเขาทันที

สำหรับวีระนั้นถูกสอนว่า.. อนาคตต้องเป็นเจ้าคนนายคน ต้องดีต้องรวยมากกว่าคนอื่น ๆ หลายครั้งที่เขาทำให้เพื่อน ๆ ต้องเจ็บปวด เขาแสดงความเห็นแก่ตัวออกมาอย่างชัดเจน เขาต้องการสิ่งใดเขาจะพยายามเอาสิ่งนั้นมาเป็นของตนให้ได้ บ่อยครั้งที่เขาปล่อยอารมณ์โกรธกริ้วออกมาโดยไม่สนใจใครทั้งสิ้น เพราะเขาห่วงแต่ความรู้สึกของตัวเอง

นักเรียนอยากเป็นเพื่อนของคนไหน? เราเองก็เหมือนกับคู่นี้ เราเริ่มต้นชีวิตคล้าย ๆ กัน แต่เมื่อพระเจ้าทรงมีส่วนในชีวิตของเรา ทุกสิ่งก็เปลี่ยนแปลงไป

การเป็นคริสเตียนแท้ มิใช่เป็นเพียงการที่เราอธิษฐานทุกวันและไปโบสถ์ทุกอาทิตย์อย่างสม่ำเสมอเท่านั้น เพราะชีวิตคริสเตียนแท้คือการที่เรากลายเป็นคนใหม่ ชีวิตได้รับการเปลี่ยนแปลงจากพระเจ้า

* มีสิ่งใดที่นักเรียนยังคงปรารถนาให้พระเจ้าทรงเปลี่ยนในชีวิตอีก?

* พระเจ้าทรงให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไรในชีวิตของนักเรียนบ้าง?

การเลือกเพื่อน

1. เพื่อนส่วนใหญ่ของฉันเป็นคริสเตียน
2. ไม่มีเพื่อนคนไหนรู้ว่าฉันเป็นคริสเตียนเลย
3. ฉันมีอิทธิพลเหนือเพื่อนมากกว่าที่เพื่อนจะมีเหนือฉัน

จริง	ไม่จริง

นักเรียนรู้สึกพอใจกับคำตอบของตัวเองไหม? ถ้าไม่... ก็จงทูลอธิษฐานขอพระเจ้าทรงช่วย เพื่อเราจะมีชีวิตเพื่อพระองค์ได้

* * * * *

สมมติว่าเพื่อนที่ไม่เป็นคริสเตียนของนักเรียน ตามคำถามทั้ง 2 คำถามนักเรียนจะตอบว่าอย่างไร??? จงเลือกคำตอบที่นักเรียนคิดว่าจะตอบเพื่อจะช่วยเพื่อนคนนั้น

1. คริสเตียนแตกต่างกันจากคนอื่นอย่างไร?

ก. คริสเตียนไปโบสถ์ทุกวันพุธและในวันอาทิตย์ถึง 2 รอบ

ข. คริสเตียนไม่โกหก ไม่โกง ไม่ดื่มเหล้าหรือสูบบุหรี่
 ค. คริสเตียนยอมรับว่าเขาทำบาปและได้ทูลขอพระเจ้ายกโทษและมีชีวิตอยู่เพื่อทำให้พระเจ้าพอพระทัย

2. มีเพื่อนเป็นคริสเตียนได้อย่างไร??

ก. เพื่อนคริสเตียนช่วยให้เราหลีกเลี่ยงจากคนบาปได้

ข. เพื่อนคริสเตียนจะช่วยเหลือฝ่ายวิญญาณซึ่งกันและกัน และสามารถหนุนใจกันและกันได้

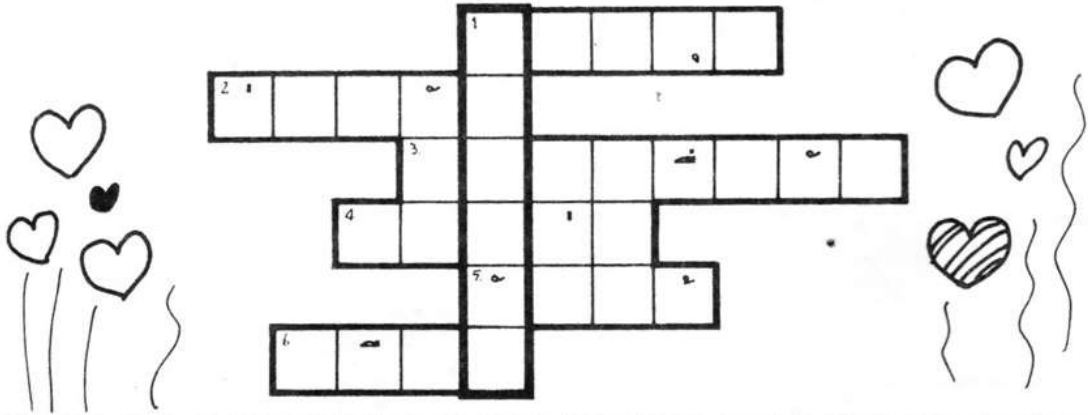
ค. เมื่อคริสเตียนเป็นเพื่อนกัน เขาก็แสดงให้เห็นว่าพวกเขาดีกว่าคนที่ไม่เป็นคริสเตียน *

บทที่ 3

เมื่อตอบคำถามทั้ง 7 ได้ ก็สามารถเติมคำลงในตารางปริศนาได้

- แนวนอน
1. จงยอมให้พระเยซู _____ ชีวิตของท่าน
 2. พระเยซูตรัสว่า พระองค์จะทรงยกผู้ที่ _____ ขึ้น
 3. _____ เป็นการแสดงว่า เรารักพระเจ้าจริงๆ
 4. เมื่อเรา _____ พระเจ้า เราจะกลายเป็นผู้ได้รับชัยชนะ
 5. เธอจะพบเสรีภาพที่แท้จริงเมื่อเธอ _____ พระคริสต์
 6. พระเจ้าทรง _____ เธอ เคียงนี้เธอเป็นของพระองค์

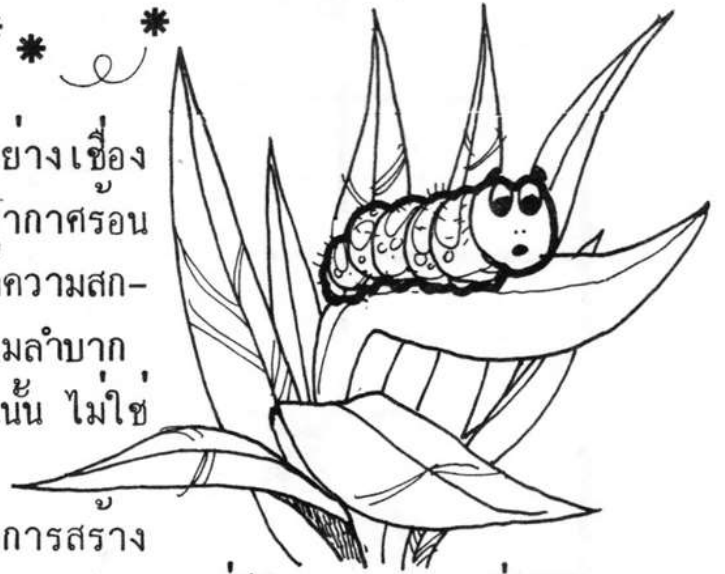
- แนวตั้ง
1. ถ้าปราศจาก _____ สิ่งต่างๆที่กล่าวมาก็ไม่มีความหมาย

เธอต้องเลือกเอง

สัตว์ทั้งสองค่อยๆกลานไปอย่างเชื่องช้า การเดินทางไปไหนมาไหนในอากาศร้อนและแห้งแล้งเช่นนี้ ทำให้ทั้งสองมีแต่ความสับสน และรู้สึกว้า ชีวิตของตนมีความลำบากมากขึ้นทุกวัน เพราะการเป็นหนอนนั้น ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย

อีหันไปพูดกับจิวว่า " เรื่องการสร้างรังคลุมตัวเองเนี่ย.. ทำให้ฉันลำบากใจจริงๆ ไม่มีหลักประกันเลยว่าเราจะรอดชีวิตหรือเปล่า.. ฉันคิดว่า ฉันจะไม่สนใจเรื่องนี้ คุณคิดว่า ฉันจะรอดตายไหม? "

จิมองเพื่อนอย่างเศร้าๆ " แต่... เธอต้องรู้ว่า เธอจะอยู่ตัวเปล่าตลอดหน้าหนาวนี้ไม่ได้นะ ถ้าเธอไม่ทำตามกฎของพระเจ้าละก็ มันก็เท่ากับว่า เธอหาความลำบากมาใส่ตัวเธอเอง ฉันเองจะทำรัง ใครจะรู้?... บางทีในนั้นมันอาจจะสบายก็ได้ มันจะเป็นการคุ้มค้ำถ้าฉันอยู่ในนั้นอย่างสบาย แต่... ถึงแม้ว่าจะไม่สบายอย่างที่คิด ฉันก็ได้ทำสิ่งที่ถูกต้อง"

อีกหลานจากเพื่อนไป และทำตามใจของตนเอง ส่วนจี้ไปหากิ่งไม้ที่นาอยู่ และเริ่มสร้างรังปกป้องตัวเองไว้ ถึงแม้ว่ามันจะเป็นรังที่ไม่ค่อยสวยงามก็ตามมันก็อยู่ในนั้นอย่างอบอุ่น ส่วนอีเลา?... มันพบว่า อากาศหนาวหนาวนี้หนาวจริงๆ มันคลานไปไหนมาไหนแทบไม่ได้ ในที่สุดมันก็ตัวแข็งเคลื่อนไหวไม่ได้.

เมื่อฤดูร้อนย่างเข้ามา รังของจี้ยังคงติดอยู่กับกิ่งไม้กิ่งเดิม มันคูแหว่ง ไม่มีชีวิตชีวา... แต่... รังนั้นค่อยๆ เคลื่อน กระจกกระดิก และค่อยๆ แยกออก โอ... มีตัวอะไรออกมาจากรังนั้น? จี้ไม่เป็นจี้ตัวเดิมแล้ว มัน

ออกมาพร้อมกับปีกอันสวยงาม
 สิ่งที่น่าอัศจรรย์ที่สุดก็คือ จี้บินได้!
 เคียวนี้จี้ไม่ต้องคลานบนถนนที่
 เต็มไปด้วยฝุ่นอีกต่อไป
 จี้ทำสิ่งที่พระเจ้าทรง
 กำหนดให้จี้ทำ แล้วจี้ก็ได้รับชีวิตใหม่.....

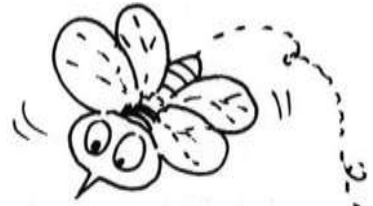

สิ่งเหล่านี้ปรากฏในชีวิตของนักเรียน เป็นการแสดงว่า ใครเป็นใหญ่ในชีวิต?

* ความถ่อมใจ	ตัวเรา	คนอื่น
* การยอมแพ้	ตัวเรา	คนอื่น
* ความเชื่อฟัง	ตัวเรา	คนอื่น
* การรับใช้	ตัวเรา	คนอื่น

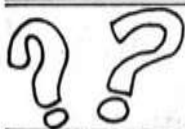
น้องชอบอยู่ใกล้คนที่สนใจแต่ตัวเอง หรือสนใจผู้อื่นด้วย?

บทที่ 4

ตารางปริศนานี้มีคำ 10 คำซึ่ง 4 คำเป็นสิ่งที่จะช่วยให้นักเรียน
ดำเนินชีวิตใหม่ในพระคริสต์ได้ และอีก 6 คำเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรง
บอกให้เราใคร่ครวญถึงมัน ซึ่งอยู่ในหนังสือฟิลิปปี 4.8

ค	ว	ส	ก	ด	จ	ง	ส	ล	ง	ช	ว	น	ช	ว		
ง	จ	า	ล	า	ล	ง	ท	ก	ง	ท	ง	ษ	ป	ง		
อ	ธิ	ษ	ฐ	า	น	ง	บ	จ	พ	ที่	ว	า	ฉ	ว		
ดี	ท	ว	ก	ด	ง	ป	ที่	ช	ด	ท	ุ	น	ส	ช	า	
ษ	ว	ส	ง	ที่	น	า	น	บ	ถ	อ	ท	า	ด	ว		
ฐ	ด	จ	ก	ค	ฤ	ท	า	ป	ริ	ด	น	ย	รั	ด		
ว	ส	น	ท	ยุ	ท	ป	ส	า	ถ	ิ	สุ	น	ด	น	ก	
ง	า	พ	ง	า	ด	พ	ค	ง	ค	ะ	ท	พ	ธ	ป		
พ	ร	ะ	วิ	ญ	ญ	า	ณ	บ	ริ	สุ	ท	ธิ	ณ	ร์		
ท	ณ	ด	น	ว	น	ค	ป	จ	ส	ฝ	สุ	ว	ถ	ิ	ส	
ค	ว	บ	ท	เ	ง	ด	ต	จ	ต	น	า	ม	า	จ		
น	ว	ท	ุ	ส	ร	น	ก	พ	า	จ	ัด	ค	ั	บ	ะ	ง
ด	จ	เ	ท	ะ	ส	ก	ท	ด	ก	ะ	ว	ท	ท	ป		
ส	ง	ที่	จ	ริ	ง	ก	ศ	ณ	ร	ง	ค	เ	ด	ช		
ส	ง	จ	ด	ณ	ง	ร	ว	พ	จ	ธ	า	ด	ะ	า		
ส	ง	ที่	ยุ	ติ	ธ	ธ	ธ	ม	ง	ค	ฟ	ะ	ท	ด		

จงหาคำทั้ง 10 และวงรอบคำทั้ง 10 นั้น

บทที่ 5

เริ่มต้น

		ช	บ	จ	ง	ไ	พ	ย	ศ	อ	บ
ช	า	๕	๘	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗
ค		๗	๔	๕	:	๒	๔	๗		พ	พิ
เ	ส									ไ	ง
ฝ	ช									ร	ช
บ	ไ									:	กั
ศ	ชั									ช	บ
า	พ									ค	น
ว	บ									ศ	แ
ฝ	เ									ริ	ช
ค		ช	อ	เ	ฝ	ต์	พ	ส	บ		บ
ไ	ย	ว	ช	ไ	ด้	น	ศ	กั	พ	:	ล

ให้นักเรียนเจออักษรทั้ง 7 ตัวนี้ คือ " ช ช บ ฝ ฝ ไ ศ " รวมทั้งตัวเลข 7 และ 2 ให้ตัดอักษรเหล่านี้ออกจากตารางทันทีแล้วนักเรียนจะพบขอพระคัมภีร์ซึ่งบรรจุอยู่ในตารางเป็นรูปวนตามเข็มนาฬิกา จากวงนอกไปวงใน จากนั้นจงเขียนขอพระคัมภีร์ที่นักเรียนพบลงในช่องว่างตรงกลาง!

“ฉันเคสพ่อแล้วใจใคร?”

เรื่องของครอบครัวบูม คุณพ่อมีอายุประมาณ 80 ปี ลูกสาวทั้งสองคือ คอรี และเบทซีอายุเกิน 50 ปีแล้ว ทั้งสามได้เผชิญกับวิกฤตเวลาที่เขาคงเลือกว่า เขาควรจะเชื่อฟังใคร?

ในเวลานั้น เยอรมันบุกเขาคองประเทศฮอลแลนด์ ส่วนทหารเยอรมันได้ตามฆ่าชาวยิว แบบล้างเผ่าพันธุ์ และได้ออกกฎหมายห้ามชาวฮอลแลนด์ช่วยเหลือชาวยิวโดยเด็ดขาด

แต่คอรีและครอบครัวรักพระเจ้า และคนของพระองค์ เธอตัดสินใจแน่วแน่ว่า กฎของพระเจ้า เหนือกว่ากฎหมายมนุษย์ * ดังนั้นทั้งครอบครัวจึงให้ชาวยิวหลบซ่อนในบ้าน จนกว่าจะหาทางให้ชาวยิวเหล่านั้นหนีออกจากประเทศฮอลแลนด์ไปได้ ซึ่งในบางครั้งจะมีคนหลบซ่อนอยู่ในบ้านถึง 20 คน

เขาจำต้องฝึกกันว่า เมื่อมีทหารเยอรมันมาค้นบ้าน เขาจะต้องทำอย่างไร ในชั้นบนสุดของบ้าน มีห้องเล็กๆซึ่งสามารถจุคนที่ต้องการซ่อนไว้ได้ ดังนั้น เมื่อกระดิ่งทาบจนดังขึ้น พวกยิวที่อยู่ในบ้านก็จะรีบเก็บของแล้วขึ้นไปหลบอยู่ในห้องลับนั้น ถ้าเกิดเขากำลังรับประทานอาหารด้วยกัน คอรีกับเบทซีก็จะรีบเก็บจานที่เพื่อนชาวยิวกำลังกินอยู่ที่นั่น โดยบนโต๊ะอาหารจะมีเพียงจาน 3 ใบ ด้วย 3 ใบ และช้อน ส้อม 3 คู่ เท่านั้น ในขณะที่พ่อเดินไปเปิดประตูออกมาเยื่อนอย่างช้าๆเป็นการดวงเวลา พวกเขาได้ฝึกกระทำเช่นนี้จนกระทั่งสามารถทำเสร็จภายใน 1 นาที!

เขารู้ว่า เขากำลังทำผิดกฎหมายของบ้านเมืองขณะนั้น และเขาก็รู้ว่า เขาจะต้องถูกลงโทษอย่างรุนแรงถ้าทหารเยอรมันจับได้ แต่เขาเห็นว่า กฎหมายนั้นขัดกับกฎของพระเจ้า ฉะนั้นเขาจึงเลือกกฎของพระเจ้ามาเป็นที่ 1

นักเรียนคิดอย่างไรกับการกระทำของ 3 พ่อลูก ?

"จับควรฟังเสียใคร?"

และแล้ว วันหนึ่ง ทั้งสามก็ถูกหักหลัง ทหารได้มาจับตัวคอร์รี่, พี่สาว และคุณพ่อ ทั้งสามต้องถูกกักขังอยู่ในค่ายกักกันในเยอรมันเป็นเวลาหลายปี ต้องทนกับความหนาวเหน็บ ความอดอยาก และความเจ็บป่วย ยิ่งกว่านั้น ยังต้องถูกบังคับให้ทำงานตั้งแต่ตีห้าจนค่ำ ผู้คุมโบยตีนักโทษอย่างไม่ปราณี มีนักโทษเป็นจำนวนมากต้องตายในค่ายกักกันนั้น

แต่พระเจ้าทรงอยู่กับเขา คอร์รี่และเบทซีได้นำนักโทษหลายคนมารู้จักกับพระเจ้า ทั้งสองรู้ว่าอำนาจแห่งความรักของพระเจ้าสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตของคนได้ ทั้งสองปรารถนาที่จะบอกแก่ทุกคนว่า.. “ความรักของพระเจ้านั้นมีอิทธิพล มีอำนาจยิ่งใหญ่กว่าความเกลียดชัง ความรักของพระองค์นั้นเป็นจริง”

ไม่นานนัก ก่อนที่คอร์รี่จะถูกปล่อยตัว พี่สาวของเธอป่วยมากและเสียชีวิตลง คอร์รี่เสียใจมาก เมื่อสงครามสงบ คอร์รี่ได้เดินทางไปที่ยุโรปและกล่าวถึงอำนาจแห่งความรักของพระเจ้าซึ่งเธอได้ประสบในค่ายกักกัน วันหนึ่ง เมื่อเธอลงมาจากเวที มีชายผู้หนึ่งเดินยิ้มเข้ามาหาเธอและกล่าวว่า.. “เดี๋ยวนี้ ผมเป็นคริสเตียนแล้ว” เขายิ้มให้เธอแต่หัวใจของคอร์รี่รู้สึกเย็นยะเยือก เพราะเขาเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้คุมที่โหดร้ายในค่ายกักกันนั้น และเป็นคนที่โบยตีพี่สาวของเธอก่อนที่จะเสียชีวิต แต่.. บัดนี้ เขากำลังยิ้มออกมาเพื่อแสดงความเป็นมิตรกับเธอ

“ไม่..” คอร์รี่พูดกับตัวเอง “ฉันจับมือชายคนนี้ได้ ฉันรักเขาไม่ได้” แต่เมื่อเธอนึกถึงคำพูดของตัวเองที่กล่าวว่า “ความรักของพระเจ้ามีอำนาจเหนือความเกลียดชัง” เธอจึงอธิษฐานว่า.. “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงช่วยชูกำลังให้ข้าพระองค์สามารถยกโทษให้เขาด้วยเถิด” ..และแล้ว เธอก็ค่อยๆ ยื่นมือของเธอออกไปรับไมตรีจากเขาด้วยน้ำตา ความรักของพระเจ้าก็ได้ส่องไหลเข้ามาในตัวเธออย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน ทันทันทีที่มีมือของเธอสัมผัสกับเขา

พระเยซูทรงทราบว่า การยกโทษเป็นสิ่งที่ยาก แต่พระองค์ทรงยกโทษให้กับทุกคนที่ประหารพระองค์บนไม้กางเขนนั้น พระองค์ทรงช่วยให้เรายกโทษได้เช่นเดียวกัน

บทที่ 6

ใครได้พบพระเยซูหลังจากที่พระองค์ฟื้นมาจากความตาย? จงวงรอบชื่อของคนเหล่านั้น.....

— ตรวจสอบคำตอบใน 1 โครินธ์ 15.5-8.... ถ้านักเรียนไม่แน่ใจ

* พระเยซูทรงต้องการให้เราเป็นอะไร??

1	2	3	4	5	6	7
ค	จ	พ	ค	ง	ไ	น
พ	ล	ว	ก	ษ	า	ท
เ	า	ก	ส	ว	ค	พ
ท	มี	น	า	พ	ดี	โ
ช	ไ	ก	พ	น	จ	ป
ท	พ	ก	ษ	ย	ษ	ด
ว	ปี	ค	จ	ป	พ	ว

ดูคำอธิบายต่อไปนี้และเติมอักษรที่คำอธิบายหมายความว่า... แล้วเติมลงในช่องว่างข้างล่าง

- ช่องที่ 1 สรรค์ตัวเดียวในช่องนี้
- ช่องที่ 2 มี ๘ อักษร
- ช่องที่ 3 มีอักษร ก อยู่ข้างบนและล่าง
- ช่องที่ 4 ปรากฏอยู่ 1 ครั้งในทุกช่อง
- ช่องที่ 5 มี ๕ อักษร ขวา, ซ้าย
- ช่องที่ 6 ปรากฏในตาราง 3 ครั้งเท่านั้น
- ช่องที่ 7 อยู่ใกล้เลข 7 มากที่สุด

* เราควรจะทำอะไรหรือบอกอะไรแก่เพื่อนที่เรากำลังเป็นพยานด้วย?

1 _____ 2 _____ 3 _____

* จงเขียนชื่อของเพื่อนคนหนึ่งที่คุณตั้งใจว่าจะเป็นพยานเรื่องพระเยซูแก่เขาในอนาคตนี้ _____

บทที่ 7

พระคัมภีร์ ข้อต่อไปนี้ได้กล่าวถึงการยกโทษให้แก่ผู้ที่ทำผิดต่อเรา แต่.... ข้อความจากพระคัมภีร์ที่พิมพ์ลงมานี้ มีบางตอนที่ผิด มีบางคำหายไป มีบางคำบิดเบือนไปจากพระคัมภีร์ ให้นักเรียนค้นจากพระคัมภีร์ว่าข้อความที่ถูกต้องกล่าวอย่างไร และหลังจากนั้นเขียนย่อๆเป็นคำพูดของนักเรียนเอง

หากพี่น้องของข้าพระองค์ทำผิด ข้าพระองค์ควรยกความผิดของเขาสักกี่ครั้ง? ถึง 7 ครั้งหรือ?” พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “เรามีได้ว่าเพียง 7 ครั้ง แต่ครั้งเดียวก็พอ” มัทธิว 18 : 22

ข้อความที่ถูกต้อง

.....

สรุปเป็นคำของนักเรียนเอง.....

.....

ถ้าพี่น้องทำผิดต่อท่านจงเตือนเขาและถ้าเขากลับใจก็จงทำโทษเขา แม้เขาจะทำผิดต่อท่านวันหนึ่ง 7หน และกลับมาหาท่านทั้ง 7หนนั้น แล้วว่า.... ฉันทกลับใจแล้ว.... ท่านจงทำร้ายเขา” ลูกา 17 : 3-4

ข้อความที่ถูกต้อง

.....

สรุปเป็นคำของนักเรียนเอง.....

.....

“ เมื่อท่านยื่นอธิษฐานอยู่ ถ้าท่านมีเหตุกับพี่น้องหนึ่งผู้ใด ก็จงโกรธเขาต่อไป เพื่อพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะโกรธท่านด้วย ถ้าท่านทั้งหลายขัดเคืองใจกับพี่น้องผู้ใด พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะทรงขัดเคืองท่านด้วย” มาระโก 11 : 25-26

ข้อความที่ถูกต้อง

.....

สรุปเป็นคำของนักเรียนเอง.....

.....

บทที่ 8

ในชีวิต ผมไม่เคยรู้สึกตกใจกลัวมากเท่าวันนั้น
ผมรู้สึกแน่นหน้าอก หายใจลำบาก สายตาของ
ท่านผู้พิพากษาที่มองมายังผมนั้น ทะลุเข้าไปถึงหัวใจ

ในช่วงชีวิตของผม ผมไม่เคยรู้สึกตกใจกลัว
มากเท่าวันนั้นเลย ผมรู้สึกแน่นหน้าอก หายใจไม่
ค่อยออก เพราะสายตาของท่านผู้พิพากษาที่มองมา
ยังผมนั้น ทะลุเข้าไปถึงหัวใจส่วนลึกที่เดียว ท่าน
ถามผมว่า " เธอจะแกชอกลาวหาอย่างไร?" ผม
พูดไม่ออกในตอนแรก รู้สึกปากแห้งไปหมด ใน
ที่สุดผมก็กล่าวว่า "ผมไม่คิดครับ"

ขณะที่ผมกล่าวปฏิเสธนั้น ผมรู้ว่า ผมทำผิด...
ท่านผู้พิพากษามองผมด้วยความรู้สึกเจ็บปวดอย่างยิ่ง
เหมือนกับว่า ท่านเสียใจที่ผมไม่ยอมรับผิด

ท่านชี้ไปยังชายหนุ่มที่ยืนอยู่ข้างๆผม กล่าวว่า " เขาว่าเขาไม่ผิด
เช่นกัน " แต่ทุกคนรู้ว่า เขาชอบเอาตัวรอดแบบงายๆ การที่เขาชอบยืม
เงินเล็กน้อยๆและไม่จ่ายคืน รู้สึกเป็นการง่ายสำหรับเขามากกว่าที่จะทำ-
งานหาเงิน"

และท่านก็ได้ชี้ไปยังหญิงคนหนึ่ง เธอเป็นหน้าจากท่านด้วยความ
เสียใจ " หญิงคนนั้นกล่าวว่า เธอไม่โกหกหรอก แต่เธอเอาเงินไปจาก
โครงการโดยที่เธอไม่ได้ทำงานเลย เพื่อนของเธอต่างหากที่เป็นคนทำ-
งานนั้น"

และแล้ว...ท่านก็หันมามองที่ผมอีก ผมคิดว่าการโกหกเล็กน้อยๆ
เพื่อผมจะได้ไม่มีปัญหายุ่งยากกับพ่อ และแม่ของผม นั้น เป็นสิ่งไม่สำคัญ
แน่นอน... ผมคิดว่า ผมไม่ผิด

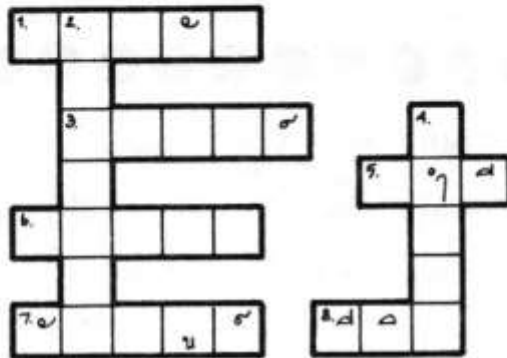
แต่ท่านถามผมว่า " เธอไม่รู้หรือว่า เธอไม่ได้พูดความจริง?"

ผมกมทนา ท่านยกมือของท่านขึ้นอย่างเร็วๆ และท่านได้ตี
ฆอนันบนบัลลังก์ศาล ผมได้ยินเสียงก้องหองตักสินคดีว่า " มีความผิด!"

บทที่ 9

ต่อไปนี้เป็นชื่อของคนที่มีอิทธิพลต่อผู้อื่นทั้งในทางที่ดีและเลว นักเรียนจะเติมคำลงในตารางปริศนาไขว้ด้วยการเปิดพระคัมภีร์หาบุคคลที่แต่ละข้ออ้างถึงหรือเติมคำให้ถูกต้อง

1. ชายคนนี้ยอมตกอยู่ใต้อิทธิพลของผู้อื่น ผู้วินิจฉัย 16.16-20 _____
2. เขาถูกอิทธิพลชั่วและนำประเทศไปสู่หายนะ 1 พงศกษัตริย์ 11.4, 9-11 _____
3. ปฐมกาล 6.8-9 _____
4. เมื่อเราเห็นผู้อื่น _____ ก็ไม่ต้องทำตามเขา
5. พระเยซูทรงสามารถช่วยเราให้ _____ ได้
6. เขาทำให้คนเป็นล้านติดตามพระเจ้า เกลยธรรมบัญญัติ 34.7-10 _____
7. เขาเป็นผู้นำพี่น้องของเขามาพบพระเจ้า ยอห์น 1.40-42 _____
8. เขาช่วยให้คนอื่นที่ตามเขาเปลี่ยนชีวิต กิจการ 8.35-40

จงเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เราเห็นว่าคนอื่นล้อมรอบตัวเราในเรื่องที่กำหนดไว้ข้างหน้า (4-ดี, 3-พอใช้, 2-ไม่ดี, 1-แย่มาก)

	4	3	2	1		4	3	2	1
การอ่านหนังสือวารสาร	☐	☐	☐	☐	การคูโทรทัศน์	☐	☐	☐	☐
การนินทา	☐	☐	☐	☐	การใช้จ่ายเงิน	☐	☐	☐	☐
การปรนนิบัติพ่อแม่	☐	☐	☐	☐	การคบเพื่อน	☐	☐	☐	☐
การยอมตอกฎเกณฑ์	☐	☐	☐	☐	การใช้เวลาว่าง	☐	☐	☐	☐
การไปโบสถ์	☐	☐	☐	☐	การใช้คำพูด	☐	☐	☐	☐
มารยาท	☐	☐	☐	☐					

★ จากสิ่งที่กล่าวมามีสิ่งใดที่นักเรียนรู้สึกว่าไม่สมควรที่จะทำต่อไปบ้าง??
จงอธิษฐานขอต่อพระเจ้าที่เราก็คจะเป็นผู้นำที่ดี มีอิทธิพลในทางดีต่อเพื่อนพี่น้องรอบข้างเรา ★

บทที่ 10

ชายคนนี้คือ _____

เขาหยุกอธิษฐานหรือไม่? _____

มีอะไรเกิดขึ้นกับเขา? _____

กษัตริย์ทรงเสียดพระทัยเพราะเหตุใด? _____

พระเจ้าทรงปกป้องเขาหรือไม่? _____

ทรงปกป้องเขาอย่างไร? _____

หลายคนไม่ชอบที่เขารับใช้พระเจ้า พระเจ้าทรงช่วยพระพร แก่เขาโดยให้เป็น
ผู้มีตำแหน่งสูงในประเทศที่เขาอยู่ คนกลุ่มหนึ่งชิงฉฉาเขามาก และเข้าไปทูล
กษัตริย์ ขอให้พระองค์ออกกฎหมายที่ทำให้คนของพระเจ้า อธิษฐานไม่ได้
เขาถูกห้ามไม่ให้อธิษฐาน เขาถูกขู่... คูใน คาเนียล 6

ชายหนุ่มผู้นี้คือ _____

เขามีโอกาสที่จะ _____ คู่ศัตรูของเขา

แต่แล้วเขา..... และเขาบอกให้ศัตรู

ของเขารู้ว่า เขาทำอะไรลงไปแทน? _____

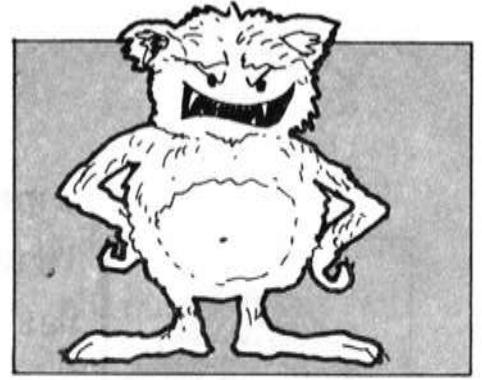
เรื่องจบลงอย่างไร? _____

คูใน 1 ซามูเอล 26.1-25

ชายหนุ่มคนนี้อายุประมาณ 20 ปี เพื่อนของเขาคนหนึ่งเกิดห้กนล้ง
ทรยศต่อเขา และพยายามทำลายชีวิตของเขาด้วย ในที่สุดชายผู้นี้มี
โอกาสแก้แค้นได้อย่างสบาย แต่เขารู้ว่ามันเป็นสิ่งผิด เขาทำอย่างไร?...

ดานที่ข้าทำกับนายของข้าคือท่านเบ-
เอลเซบูล นั้นมันง่ายขึ้นทุกวันข้ามีความเชื่อว
ชาญในการทำลายพวกคริสเตียนมากขึ้นเรื่อย
มันไม่ยากเลยที่จะให้เขาลืมพระเจ้า ข้าจะ
บอกให้ว่า ข้าทำอย่างไร.....

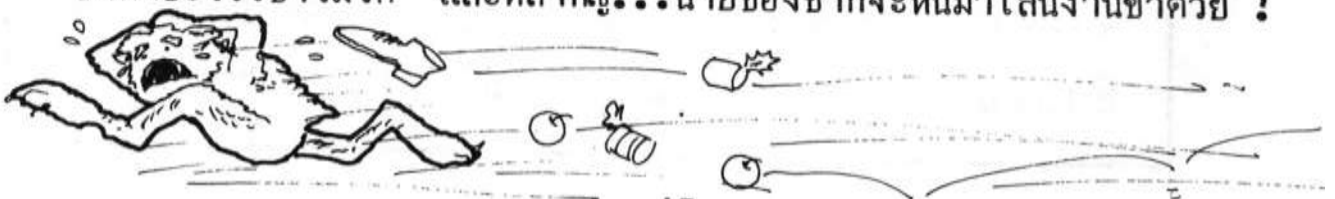

อย่างแรก ข้าจะใส่ความคิดให้เขาว่า เขาเป็นคนเดียวในโลกที่มีปัญหา
และถูกทดลองแบบที่เขาเจออยู่ ท่านอาจคิดว่า อ้าว!! ก็เขาเคยเห็นเพื่อน
คริสเตียนควายนกันผ่านปัญหาเหล่านั้นมาแล้วนี่นา เขาน่าจะเห็นคนอื่นเหมือน
เขา แต่..ข้าจะเป่าหูเขาว่า มีแต่เขาเท่านั้นที่แย และล้มเหลวในเรื่องเล็ก
เล็กนอยนอย คนอื่นไม่เป็นอย่างนี้หรอก !

อย่างที่สอง ข้าจะให้พวกเขาคิดถึงความล้มเหลวที่ผ่านมา ให้เขาเห็น
ว่า ตัวของเขาเองนะ อ่อนแอเพียงไหน งานของเขานะจะเสร็จไปตั้งครึ่งถ้า
ข้าสามารถทำให้เขาลืมเรื่องสวรรค์ และการไปอยู่กับพระเจ้าได้ ข้าจะบอก
เขาว่า ถ้าเขาจริงจัง เขาคงไม่ทำอะไรผิดพลาดๆอย่างที่เขาทำมาในอดีต
หรอก และเขาคงไม่ได้ถูกทดลองควย

อย่างที่สอง มักจะเป็นขั้นที่ก่อผลเสียควย คือข้าจะบอกให้เขาพยายาม
ทำดีด้วยตัวเอง ให้เขาวางใจในความเข้มแข็งของตัวเอง แทนที่จะไว้วาง
ใจพระเจ้าในปัญหาเล็กๆน้อยๆของเขา ก็การขอความช่วยเหลือจากพระเจ้านะ
มันเป็นการแสดงความอ่อนแอออกมาไม่ใช่หรือ ? ฮี! ฮี!

เมื่อข้าทำเสร็จทั้งสามขั้นนะ หมายความว่า ข้าชนะแล้ว !! นายของ
ข้าก็จะส่งข้าไปจัดการกับเหยื่อรายใหม่ต่อไป .. เอ้อ!! ข้าจะแพ้วเวลาที่
คริสเตียนเริ่มอ่านพระคัมภีร์ และเชื่อพระคำของพระเจ้า เมื่อพวกเขาฟังพระ-
คำและทำตาม ข้าจะอยากจะกรี๊ดร้องออกมาให้โลกแตก.. เพราะตอนนั้น
ข้าทำอะไรเขาไม่ได้ และที่สำคัญ...นายของข้าก็จะหันมาเล่นงานข้าควย !

บทที่ 11

จงถอดรหัสข้างล่าง โดยใช้
ตารางข้างบนเป็นต้นแบบ

≠	▽	×	{	∧
ก	ข	ค	ข	ง

[#	↓	Σ]
จ	ฉ	ช	ช	ฉ

π	δ	δ	∅	}
ญ	ฎ	ฎ	ฐ	ท

∇	∇	Δ	∞	✓
ฒ	ณ	ด	ต	ถ

=	⊕	*	+	%
ท	ธ	น	บ	ป

π	φ	∴	±	∧
ผ	ฝ	พ	พ	ภ

∅	*	√	-	()
ม	ย	ธ	ล	ว

↑	↗	∅	÷	∧
ค	ช	ส	ท	พ

ω	∞	:	∞	L
อ	ฮ	:	า	เ

ε	λ	ε	ε	Ω
แ	ถ	ไ	ไ	ไ

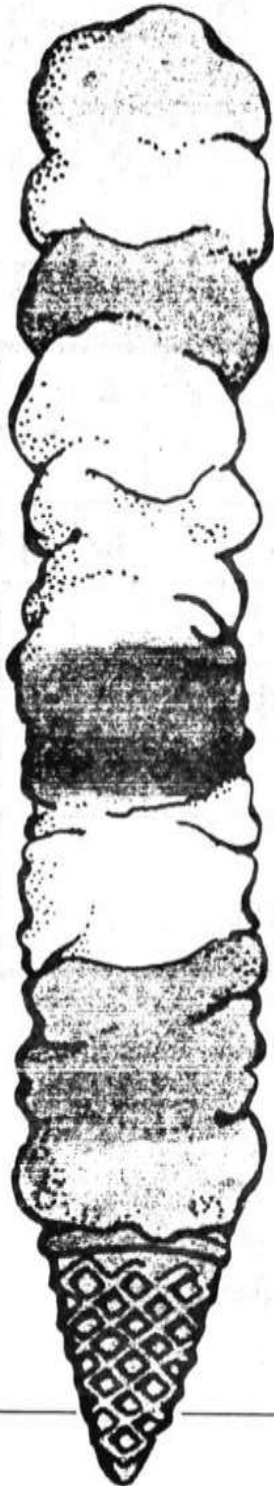
∅	∞	√	∅	÷	∞	≠	≠	∅	×	()	∞	∅	√	≠	
ω	∞	=	≠	L	()	-	∞		ε	-	:	∴	"	ω	∧
≠	L	≠	Δ	∅	∞	L	∴	ω	↓	()	≠	≠	"		
∞	∞	∅	=	≠	▽	∞	∞	≠	จาก สุภษิต ____:____						

คำเตือน...

จงต่อคำต่อไปนี้ให้เป็นประโยคที่เตือน
เราว่า เพื่อนไม่ควรทำสิ่งนั้นต่อกัน..
จากสุภษิต 17: _____

นักเรียนเคยเข้าไปในร้านขายไอศกรีมที่มีไอศกรีมหลายรสไหม? มัน
 คอโรย นาลิมเหลือเกิน ทำให้เราสองจิตสองใจไม่รู้อะไรจะเลือกรสไหนดี
 การเลือกเพื่อนก็เช่นกัน เราต้องเลือกให้ดีเพราะการเลือกเพื่อนนั้นสำ
 คัญยิ่งกว่าเลือกไอศกรีมเสียอีก....

เรากำลังหาเพื่อนชนิดไหน ?

- ★ คนที่ไม่ชอบวิจารณ์ผู้อื่น
- ★ คนที่ไม่มาเป็นเจ้านายของเรา แต่คอยช่วยเรา
เมื่อเราพลาดไป
- ★ คนที่ไม่ล้อหรือเยาะเราเสมอ
- ★ คนที่คิดเหมือนเรา
- ★ คนที่ให้เกียรติเรา ไม่ทำหน้าไหว้หลังหลอก
- ★ คนที่ไม่ใจคำต่อผู้อื่นและวางใจใครเสมอ
- ★ คนที่เป็นห่วงและแบ่งปัน ทั้งชอบช่วยเหลือแม่กระ
ทั้งช่วยสอนการบ้าน
- ★ เขาเป็นคนที่เก็บความลับของเราได้
- ★ คนที่ชอบช่วยคนอื่น
- ★ คนที่ยอมเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของเรา และอยู่
ควยทั้งในยามทุกข์และสุขและชอบอยู่กับเรา

**และเราเป็นเพื่อน
 แบบที่กล่าวมาหรือเปล่า ?**

บทที่ 12

ให้นักเรียนแต่ละคนทำตามคำสั่งในแต่ละช่อง โดยจะทำ
 ช่องใดก่อนก็ได้ ครูจะเป็นผู้บอกว่าเริ่มต้นเมื่อไร แล้วมา
 ดูซิว่าใครจะเสร็จก่อนเพื่อน เมื่อทำเสร็จให้ลงชื่อกำกับไว้

เริ่มต้น

1. อ่านสุดที่ 100
 ลงชื่อ _____

2. อ่านมหัศจรรย์
 บทที่ 15 ข้อ 36
 นี่เป็นตัวอย่างแห่ง
 ชีวิตของเรา
 ลงชื่อ _____

3. บอกเพื่อนของเรา
 ว่าเหตุใดเราจึงชอบเขา
 เพื่อนลงชื่อ _____

4. คิดถึงสิ่งที่เราจะชอบ
 ขอขอบคุณพระเจ้าแล้ว
 เขียนลงในนี้...

5. *ฉันขอบคุณพระเจ้า
 สำหรับ...

6. เขียนสิ่งที่
 เราสามารถขอ
 คุณคนในครอบครัว
 ของเราได้
 ตรงนี้...

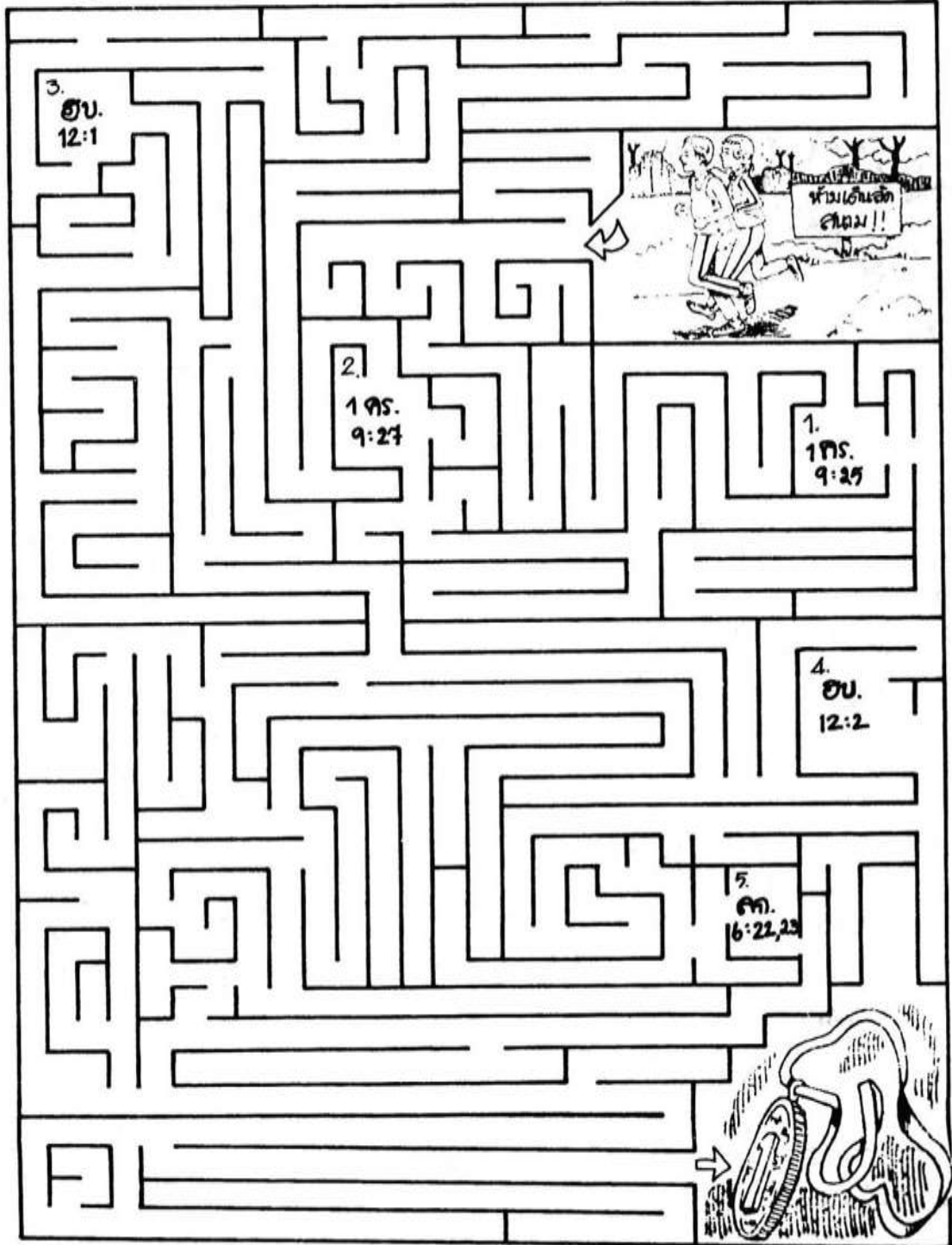
7. ขอขอบคุณครูที่
 ใจดี
 ของเรา
 ครูลงชื่อ _____

8. อ่านและท่องตอครู
 1 เรสโตโลนิกา 5.18
 ครูลงชื่อ _____

เสร็จจะ!
 เป็นที่ _____
 ของห้อง _____

บทที่ 13

จงหาทางไปสู่ข้อพระคัมภีร์ตามลำดับ 1-5 เมื่อถึงพระคัมภีร์
ขอใด ก็ให้อ่านพระคำข้อนั้นจากพระคัมภีร์

* ขณะที่อ่านแต่ละข้อ ให้ตอบคำถามนี้ด้วยว่า พระคำตอนนั้น
บอกอะไรที่เกี่ยวข้องกับชีวิตคริสเตียน? *

จงเติมสิ่งที่พระเจ้าทั้ง 5 ข้อ ได้บอกเราเกี่ยวข้องกับชีวิตคริสเตียนของเราเอง

1.
2.
3.
4.
5.

ตอนนี้ เราจะสามารถประเมินชีวิตของตนเองว่า เราอยู่ตรงไหน?? เราโตขึ้นในพระเจ้ามากไหม?? จงให้คะแนนตัวเองจาก 1-5

(1 = แย่มาก, 2 = ไม่ค่อยดี, 3 = พอใช้, 4 = ดีบางครั้ง, 5 = ดีมาก)

1. ความอดทน

2. การมีวินัยในชีวิต

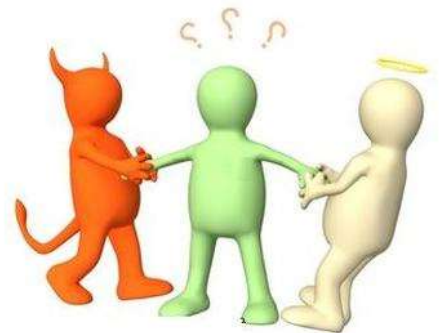
3. เรากล้ายืนอยู่ฝ่ายพระเจ้าถึงแม้จะไม่มีใครชอบ

4. เราได้ละทิ้งสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อความเจริญฝ่ายวิญญาณ

5. เมื่อชีวิตพบความลำบาก เราได้วางใจขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า

รวมคะแนนได้เท่าไร

แล้วจะรู้ว่าตอนนี้เรากำลังไปได้สวยหรือค่อนข้างช้าในการเจริญฝ่ายวิญญาณ ???

0-10 คะแนน เพิ่งเริ่มต้นชีวิตคริสเตียน,

11-15 คะแนน ช้าไปหน่อย (ชีวิตไม่โตเท่าที่ควร)

16-20 คะแนน ควรเร่งความเร็ว (น่าจะปรับปรุงตัวเอง),

21-25 คะแนน ดีมาก (จงรักษาคะแนนนี้ไว้)

เครือข่ายคริสเตียนศึกษาพื้นที่คอสมอสใน
ประเทศไทย (อัญญาทิพย์)